3730

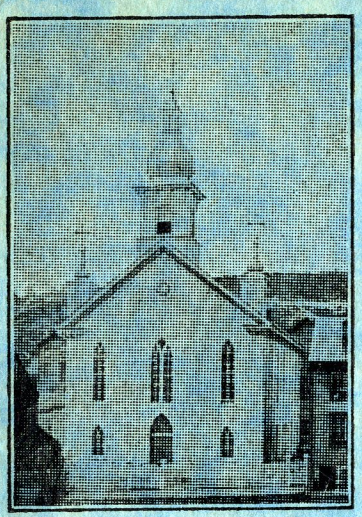

1884 - 1934

ЮВИЛЕЙНИЙ
АЛЬМАНАХ

Української Греко-Католицької Церкви у Злучених Державах з нагоди 50-ліття її істнування

ВИДАННЯ ЮВИЛЕЙНОГО КОМІТЕТУ
Української Греко-Католицької Церкви у Злучених Державах
Заходами о. Володимира Лотовича, секретаря Комітету.

[З календарем на 1935 і 1936 рік.]

DEC 13

06
10

ЮВИЛЕЙНИЙ

АЛЬМАНАХ

Української Греко - Католицької Церкви у Злучених Державах

з нагоди пядесятьліття її істнування

3730

1884 - 1934

ВИДАННЯ ЮВИЛЕЙНОГО КОМІТЕТУ
Української Греко-Католицької Церкви у Злучених Державах
Заходами о. Володимира Лотовича, секретаря Комітету.

З калєндарем на 1935 і 1936 рік.

Ціна 60 цнт.

Филаделфія, 1934.

Львів. Бібліотека
АН. УРСР

Друкарня "Америки" 817 North Franklin Street, Philadelphia, Pa.

Э 377.109 (7США)

Вашій Ексцеленції

з прохаппєм, в ласкаву згадку

пересилає

о. Володимир Лотович.

Секретар Ювилейного Комітету.

Jersey City N.J.

09. Grand St.

Львівська державна
наукова бібліотека
№ 2523

ВСЕЛЕНСЬКИЙ АРХІЄРЕЙ

Намісник Христа і 261-ший Наслідник св. Апостола Петра

ПАПА ПІЙ XI.
попередно
АХІЛЬ РАТТІ

родився в Десіо 31 травня 1857; рукоположений в Римі 20 грудня 1879; від 1882 професор Богословія в семинари в Медіоляні; 1907 іменований префектом Амврозіянської бібліотеки в Римі; 25 квітня 1918 Апост. Візитатором в Польщі; 13 червня 1921 іменований Кардиналом і Архієпископом в Медіоляні; вибраний Папою 6 лютого 1922; посвячений 12 лютого 1922.

КОНҐРЕҐАЦІЯ

для справ Східної Церкви в Римі

"Congregatio pro Ecclesia Orientali"

основана папою Венедиктом XV. (Moto proprio "Dei providentis" з 1 мая 1917)

Компетенція: справи осіб, дисципліни і обряду східних церков. Віддані їй всі повновласти, які для латинського обряду розділені є між поодинокі конґреґації. Лише випадки, що відносяться до науки, віри і обичаїв, задержані є св. Офіціюм. Для судово-правних справ Конґреґація сама визначує судовий трибунал. Префектом Конґреґації є Його Святість Папа.

АПОСТОЛЬСЬКА ДЕЛЕҐАТУРА

в Злучених Державах основана 24 січня, 1893

ЙОГО ЕКСЦЕЛЄНЦІЯ, ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННИЙ
АМЛЕТО ДЖЬОВАННІ ЧІКОНЯНІ

уродж. в Брісіґелла, Равенна, Італія 1883, ординований 1905, назначений підсекретарем св. Консисторіяльної Конґреґації 1922; назначений асесором св. Конґреґації для Східної Церкви 1928; назначений секретарем комісії для кодифікації Східного Канонічного Права 1929; назначений Апостольським Делеґатом до Злучених Держав і титулярним Архиепископом Ляодіцеї 1933; консекрований в Римі 1933.

His Excellency
Most Rev. Amleto Giovanni Cicognani, D. D.
1811 Biltmore Street, N. W.
Washington, D. C.

ГАЛИЦЬКИЙ МИТРОПОЛИТ

Львівський Архієпископ

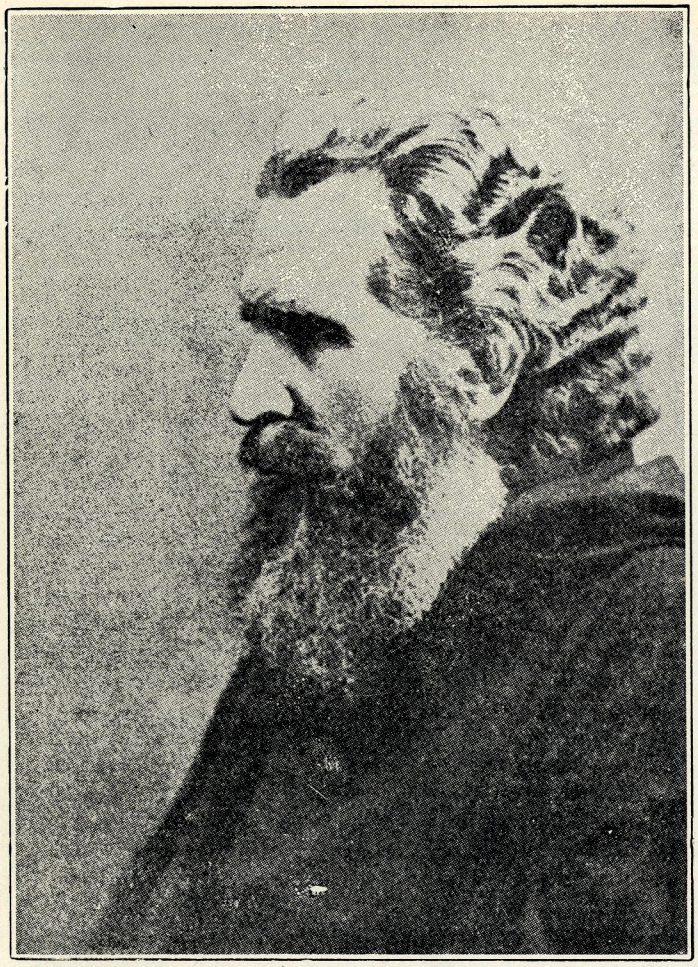

Його Ексцеленція, Високопреосвященний і Всесвітлійший Кир
АНДРІЙ ОЛЕКСАНДЕР ґраф на Шептицях
ШЕПТИЦЬКИЙ Ч. св. В. В.
Др. Богословія, Прав, Філософії,

роджений 29 липня 1865; рукоположений 22 серпня 1892; іменований Станиславівським Епископом 2 лютого 1899; посвячений в Епископи 13 вересня 1899; іменований Галицьким Митрополитом 31 жовтня 1900; вступив на митрополичий престол 11 січня, 1901.

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ Д-Р ІВАН БУЧКО, Епископ-Помічник, родж. 1 жовтня 1891, рукоположж. 21 лютого 1915, посвячений на Епископа 20 жовтня, 1929.

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ МИКИТА БУДКА, родж. 7 червня 1877, рукоположж. 14 жовтня 1905, посвячений на Епископа Патари 13 жовтня 1912, перший український католицький Епископ у Канаді, зрезигнував 1928 р.

Площа св. Юра ч. 5, Львів

ЕПИСКОПСТВА ПРИНАЛЕЖНІ ДО ГАЛИЦЬКОЇ МИТРОПОЛІЇ

ЕПИСКОПСТВО В ПЕРЕМИШЛІ

Високопреосвященний і Всесвітлійший Кир

ЙОСАФАТ ЙОСИФ КОЦИЛОВСЬКИЙ

Ч. св. В. В.

Др. Богословія

родж. 3 марта 1876; рукопол. 1907; посвячений в Епископи 23 вересня 1917.

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ Д-Р ГРИГОРІЙ ЛАКОТА, Епископ-Помічник, родж. 1883, посвячений на Епископа 16 травня 1926.

ул. Чацкого, Перемишль

ЕПИСКОПСТВО В СТАНИСЛАВОВІ

Його Ексцеленція Високопреосвященний і Всесвітлійший Кир

ГРИГОРІЙ ХОМИШИН

Др. Богословія

родж. 5 марта 1867; рукопол. 18 листопада 1893; посвячений в Епископи 19 червня 1904.

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ Д-Р ІВАН ЛЯТИШЕВСЬКИЙ, Епископ-Помічник, посвячений на Епископа 26 січня 1930.

ул. Липова, Станиславів

*

КРИЖЕВАЦЬКА ЕПАРХІЯ

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННИЙ Д-Р ДІОНІЗІЙ НЯРАДІЙ, Епископ Крижевацький, родж. 10 жовтня 1874, іменований титулярним Епископом 5 грудня 1914. Епископом в Крижевцях 22 квітня 1920.

Адреса: Krizevci, Jugo-Slavia

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ ЮЛІЙ ДРОГОБЕЦЬКИЙ, зрезигнував, мешкає в Загребі.

ВОЛИНСЬКА ЕПАРХІЯ

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ Д-Р МИКОЛА ЧАРНЕЦЬКИЙ, СЧІ., Апостольський Адміністратор для Українців на Волині, Поліссі, Підляші, Холмщині, Білорусі і в середущій Литві, інтронізований 19 квітня 1931 у Вильні.

*

ПІДКАРПАТСЬКА ЦЕРКОВНА ПРОВІНЦІЯ

МУКАЧІВСЬКА ЕПАРХІЯ

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННИЙ ОЛЕКСАНДЕР СТОЙКА, Епископ Мукачівський, роджений 16 жовтня 1890, рукоположений 1916, посвячений на Епископа 12 липня 1932, мешкає в Ужгороді, Чехословаччина.

ПРЯШІВСЬКА ЕПАРХІЯ

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННИЙ ПАВЛО ГОЙДИЧ, Ч. Св. В. В. Епископ Пряшівський, мешкає в Пряшеві, Чехословаччина.

*

МАДЯРЩИНА

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННИЙ АНТІН ПАП, Архієпископ, Апостольський Адміністратор для Українців на Мадярщині, мешкає в Мішковці.

*

ГАЙДУДОРОСЬКА ЕПАРХІЯ

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННИЙ СТЕФАН МІКЛОВШІ, Епископ для Мадярів і змадярщених Українців східнього обряду, мешкає в Ніредьгаза.

*

РУМУНІЯ

ВСЕСВІТЛІЙШИЙ О. СТЕФАН САБОВ, Апостольський Візитатор для Українців і Румунів Епархії Мармарош, мешкає у Великій Бані.

ЕПИСКОПСТВА В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ (UNITED STATES OF AMERICA)

Високопреосвященний і Всесвітлійший Кир
КОНСТАНТИН БОГАЧЕВСЬКИЙ
Др. Богословія

Епископ для греко-катол. галицьких Українців, родився 17 червня 1884; рукоположений 31 січня 1909; іменований титулярним Епископом Аміссус і посвячений в Епископи 8 червня 1924, прибув до Америки 15 серпня 1924 року.

Адреса:

Most Rev. Constantine Bohachewsky, D. D.
815 North Franklin Street
Philadelphia, Pa.

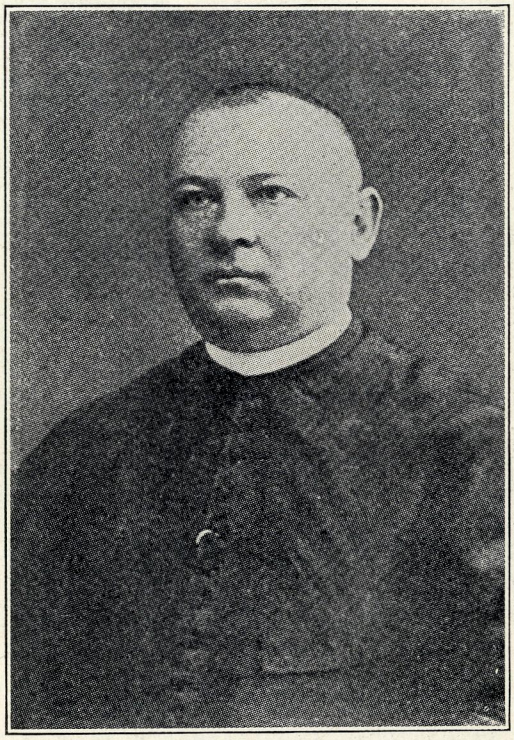

Високопреосвященний і Всесвітлійший
ВАСИЛЬ ТАКАЧ
Др. Богословія

Епископ для греко-катол. Прикарпатських (Русинів) Українців, родився 27 жовтня 1879; рукоположений 1902; іменований Епископом 25 лютого 1924; посвячений в Епископи 15 червня 1924.

Адреса:

Most Rev. Basil Takach, D. D.
Dickson and 10th Ave.
Homestead, Pa.

ЕПИСКОПСТВО В КАНАДІ (CANADA)

Високопреосвященний і Всесвітлійший
ВАСИЛЬ ВОЛОДИМИР ЛАДИКА Ч. св. В. В.
Др. Богословія

уродж. 2 серпня 1884; рукопол. 2 серпня 1912; посвячений на Епископа 14 липня, 1929. Попередній Епископ: Преосвящений Микита Будка, зрезигнував 1928, мешкає у Львові, Галичина.

Most Rev. Basil Vladimir Ladyka, D. D.
135 Scotia Street
Winnipeg, Man., Canada

*

МІСІЯ В БРАЗИЛІЇ (BRAZIL)

Настоятель Місії ОО. Василіян
Впр. о. Маркіян Шкірпан ЧСВВ.
Prudentopolis, Parana, Brazil

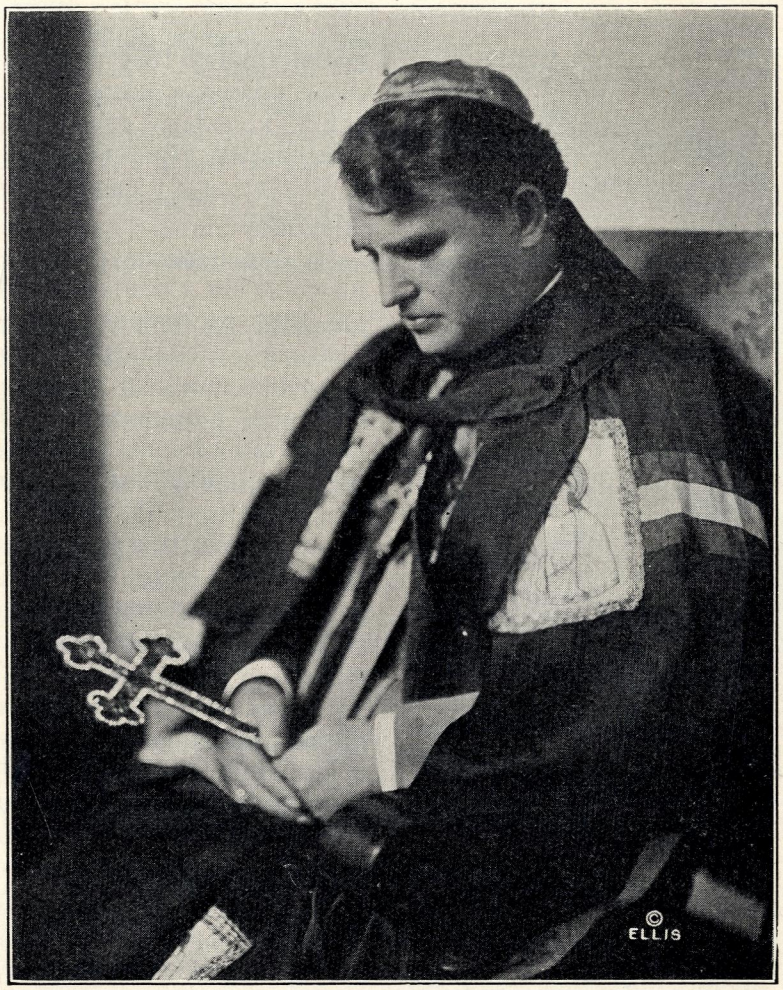

Бл. п. ПРЕОСВ. С. С. ОРТИНСЬКИЙ
Перший Епископ Американських Українців

Памяти Першого Українського Католицького Священика в Америці

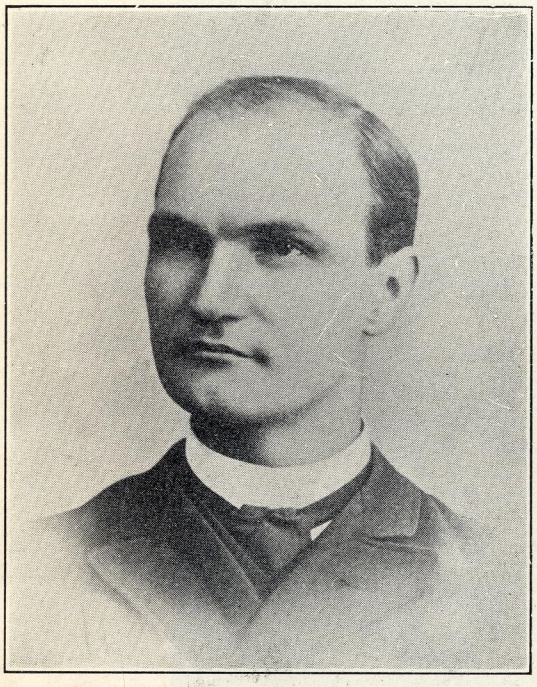

о. Іван Волянський
Перший Український Католицький священик в Америці.

о. Іван Волянський, довголітний парох Острівця в теребовельському повіті в Галичині, роджений 1857 р. у священичій родині в селі Яблонові коло Копичинець. Тодішній львівський Митрополит, пізнійший Кардинал, Силвестер Сембратович, спонуканий листами еміґрантів з місцевости Шенандоа, Пенсилвенія, вислав о. Івана Волянського до Америки для душпастирювання серед усіх українських гр.-катол. еміґрантів і дав йому відповідний пастирський лист до "Возлюблених во Христі Русинів, вірних грецько-католицького обряду в Америці" з датою 24 жовтня, 1884 р.

З тим листом виїхав о. Іван Волянський і його дружина до Америки з кінцем місяця листопада 1884 р. і розпочав свою місійну працю в містечку Шенандоа, в осередку копалень твердого угля, в стейті Пенсилвенія. Про свою працю пише самий о. Волянський у своїх "Споминах з давніх літ" таке:

"Я був першим руським священиком в Америці, бо я приїхав до Шенандоа в грудні 1884 р. Митрополит Сильвестер Сембратович, висилаючи мене на місію до своїх вірних, дав мені також власть благословити чаші з приналежним, а також церкви, цвинтарі і дзвони, як рівнож власть розрішати від гріхів задержаних архиєрейському розрішенні. Рівночасно мав я порученя представитися католицькому епископови дотичної дієцезії і познакомитися з місцевими священиками.

По приїзді до Америки поїхав я з Ню Йорку до Шенандоа, щоби познакомитися зі своїми людьми, а звідтам я удався зараз до католицького архиепископа в Филаделфії, котрим був тоді Раєн. Однак цей був уже упереджений про мій приїзд від польського священика з Шенандоа і тому приняв мене . . . холодно.

По нараді зі своїми людьми прийшли ми до переконання, що я, маючи юрисдикцію від архиєрея свого обряду, не потребую дозволу від латинського епископа. Однак для певности я зателеґрафував до свого архиєрея до Львова, що архиепископ филаделфійський заборонює мені священодійствувати і що я розпічну душпастирство на підставі уділеної мені вже юрисдикції. Потім чекав я ще тиждень, а коли не наспіла заборона, розпочав я богослуженя в нанятій на цю ціль галі в п. Керн при Мейн стріт на першому поверсі. Там винанято також на перші два місяці дві кімнатки для мене, поки не знайшовся осібний дім на мешкання у п. Фейніґо при

Кол стріт. В тій галі відправилося перше наше богослуження — вечірня. Це було на св. о. Николая, в четвер 19-го грудня. **Отворення тимчасової каплиці відбулося на саме Непорочне Зачаття Пр. Богородиці 1884 року (дня 22 грудня), котре припадало в тому році на неділю і тому первісний титул церкви був "Пренепорочного Зачаття".**

З весною слідуючого року взялись ми до будови церкви на Сентер стріт, на площі (2 лоти), купленій від державного інспектора копальні Райна з Ашленд за 700 долярів. Плян на церкву був зроблений доривочно, як і ціла будова була проваджена на дні. Роботу вів тесля Смит зі своїми трьома синами. Церква була 40 стіп широка а 70 довга, на поверсі, а під нею було тимчасове мешкання для священика і галя на збори.

Підчас будови зайшов ще один випадок, котрий трохи приспорив роботи і змінив первісний плян будови. Іменно, коли крокви на даху були вже уставлені, заки лати поприбивано, дах завалився і деякі крокви поломилися. Отже треба було давати стелю плоску, хоч первісно було пляноване півсклепіння попід крокви і тому то висота церкви вийшла трохи замала, бо лиш на 18 стіп. **З тим усім укінчено церкву в осені 1885 р. по св. Михайлі і надано їй титул св. Михайла".**

Про о. Івана Волянського писав пятий український катол. американський священик, о. Григорій Грушка так:

"Розпука й жаль за утратою рідної батьківщини спричинили, що наші переселенці, бажаючи самі себе згуртувати і нову Україну оснувати, діло своє почали з Богом, ставляючи всюди, де була більша громада, величаві церкви, деб могли почути і слово рідне і деб могли знайти розраду серця в неодних злиднях.

В будові церков на тоті часи великі заслуги для нашої еміґрації положив о. Іван Волянський, перший русько-католицький священик в Америці, котрий є тепер парохом в Острівці коло Теребовлі.

Не зважаючи на своє здоровля, він спішив по всіх усюдах Америки з заохотою і порадою, щоби ставити католицькі церкви знаючи зі своєї рідної історії, що церква зберегла наш нарід від загибелі, що церква наша є найсильнійшим лучником для опущених і бездомних!

Діяльність о. Волянського тяжка і важна і заслугує на вдячний спомин ще й тому, що коло церков повставали зараз брацтва в котрих нарід гуртувався, вчився, пізнавав всякі свої потреби і поволеньки щораз сильнійше маркував своє істнування за океаном, висилаючи в відрадніших часах сердечні привіти на красшу будучність старого краю.

Хосенний труд о. Волянського величається тепер великим народнім здобутком, бо сотки церков, здвигнених щирими лептами зарібників, свідчать про живучість й ідейність українського народу, порозсіваного в більших і меньших громадах Америки так, що небавом, по літах невсипущих трудів, оказалася потреба єрархічної орґанізації церковної, а наслідком бажання цілого народу і при видатній допомозі Митрополита Шептицького Римський Престол установив тепер епископа для Америки в ціли береження нашого обряду під покровом Святійшого Отця, голови Вселенської Церкви".

В червні 1889 р. виїхав о. Волянський назад до старого краю, опісля поїхав до Бразилії, де померла його дружина, а в р. 1892 прибув знову на відвідини до Злучених Держав з доручення Митрополита Сильвестра Сембратовича, але не міг тут в нічім причинитися до полагодження спорів з третим з черги американським українським католицьким священиком, о. Константином Андроховичем, і повернув назад до Галичини.

Повернувши до Галичини, займався о. Волянський ділами своєї парохії і всесторонно інтересувався громадськими справами. В часі визвольної війни 1918 р. був місіонарем на Холмщині, опісля став парохом Дичкова в повіті Скалат, а помер у Львові, в році 1926.

Колись знайдеться хтось, що напише ширшу розвідку про діяльність о. Івана Волянського в Америці. Тоді також український загал зрозуміє докладно незвичайно важкі обставини, серед яких приходилося працювати першому піонірови церковної і народньої української орґанізації в Америці.

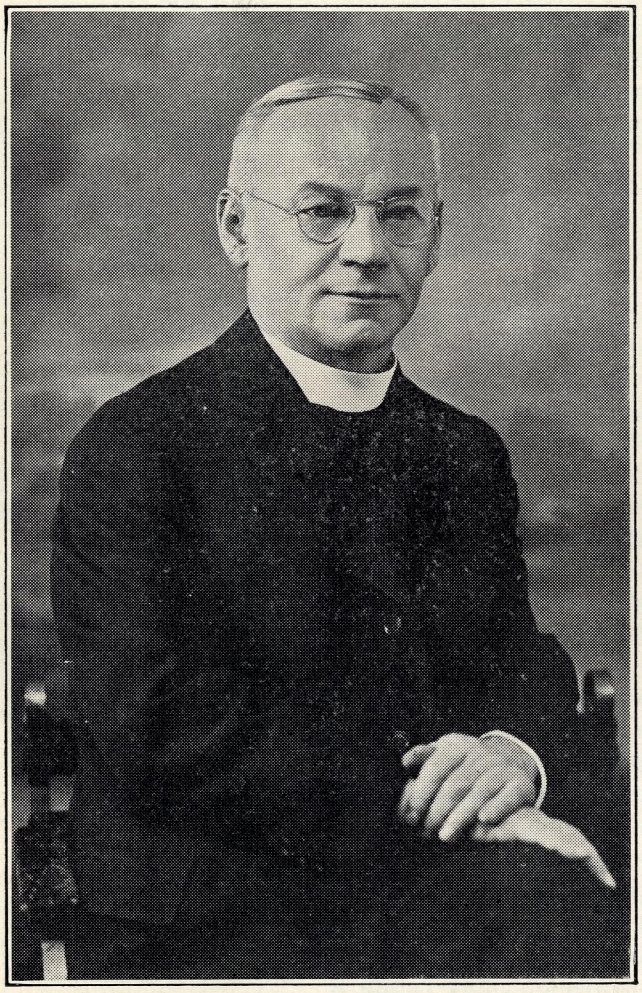

ВСВ. О. ПЕТРО ПОНЯТИШИН
б. Адміністратор Епархії

В Десятиліття Безперервної Праці

1924 - 1934

Високопреосв. Кир Константин перший раз на американській землі входить до катедральної церкви в Филаделфії.

Першу на американській землі українську гр.-католицьку каплицю під опікою Непорочно Зачатої Діви Марії заложив і поблагословив бл. п. о. Іван Волянський 22 грудня, 1884 р. Українську гр. католицьку катедру під іменем Непорочного Зачаття закупив бл. п. Сотер Ортинський, перший єпископ Українців-католиків. Першу Українську Католицьку Вищу Школу — з Малим Семинаром — заложив Високопреосвящений Константин Богачевський, другий єпископ Українців гр.-католиків в Америці.

Кождий з цих основників мав свої труднощі. Але була й велика допомога й одушевлення з боку вірних та громадянства. Велику підтримку мав о. Волянський при оранізуванні парохії й закладанні церкви в Шенандоа. Одушевлення супроводжало бл. п. Кир Сотера при оснуванні катедри в Филаделфії. Зате цілковите недовіря до можливости заснування вищої української школи знаменувало заходи теперішнього Владики.

Від першого заклику в 1925 р. аж до здійснення високих замислів майже все українське громадянство Америки відносилося байдуже. Були такі, що ворожоли заломання справи на самому вступі. Мовляли: Не буде учнів, отже нема для кого основувати високу школу.

Основник високої школи мусів "проти рожна перти". Хто небудь блище знав цю справу, той ще тепер відчуває цей страшний тягар, що пригнічував Його, а з ним і прихильників важного діла.

Величаве свято відкриття школи в понеділок 4-го вересня, 1933 р. було наче демонстрацією проти довголітньої зневіри. Сьогодні Українська Католицька Вища Школа має повне право громадянства. Вона переповнена учнями, загал вірних Українців гр.-католиків не жаліє гроша на її утримання.

Показується, що праця, получена з вірою у велике діло, ворушить гори, перевертає скали і тягне за собою найбільш впертих або байдужих. Успіх додає відваги сподвижникові і робить Його лідером-провідником. Віра в успіх великого діла поставила нашого Преосвященного Владику на чоло українського громадянства в Америці.

Теперішне Його змагання оснувати в кождій українській громаді в Америці українську католицьку парохіяльну цілоденну народню школу. Ідея не меньш важка до переведення як ідея вищої школи. Наш

Владика перемінився в місіонаря-апостола українського шкільництва.

Чи будемо дальше із недовірям глядіти на Його великі зусилля? Чи може навчені досвідом кинемося з цілою силою підтримати Його працю?

Ми громадянство з питомою нам вдачю, коли чогось не маємо, настирливо хочемо це мати. А як маємо, не лише не цінимо, але ще й розвалюємо те, що самі збудували. Маємо Владику-Провідника з енергією, ідеєю, до самовідречення роботячого й ощадного, без застороги жертволюбивого. Дякуймо Всевишньому за те, що такого саме Мужа прислав нам до Америки в часах замішання, хаосу, боротьби всіх проти всіх. Коли є людина, що на протязі десятиліття витримала тільки, що наш Владика, то така людина стає історичною.

І тому також історичною постаттю стає упродовж десять літ, 1924-1934 другий американський українсько-католицький Владика, Його Ексцеленція, Константин Богачевський.

Благословен грядий во імя Господне!

Видавці Альманаху.

Привитання Ексц. Преосвщ. Епископа Константина перед церквою у Филаделфії по приїзді до Америки

ПОІМЕННИЙ ПОКАЗЧИК

Церков, парохій, духовенства, місій, шкіл, церковних маєтків і пр.

Львів. Бібліотека
АН. УРСР

Львівська державна
наукова бібліотека
№ 2523

ЗАМІТКИ

Освічена людина розуміє великі трудноші при виданні отсеї книги. Хто хоче спробувати провірити ці трудноші, хай пічне писати лише головні дати з однієї української громади. Тоді побачить, кілько тих дат йому забракне і де він за ними мусить глядіти.

Не маємо ще в Америці українського архіву, бібліотеки ані музею, де зберігались би матеріяли до історії української іміґрації та української громади. Тому треба було приватною дорогою робити нераз муравлині розшуки, щоби дійти правди. А прецінь, кільки ще може бути недокладностий!

Підставою до зладження шематизму дали такі матеріяли: 1. Записки, полишені бл. п. епископом Сотером Ортинським; 2. квестіонар, висланий з доручення Владики Кир Константина Богачевського в р. 1932 до українських католицьких священиків; 3. квестіонар шкільний, висланий до священиків з кінцем 1933 р. о. Володимиром Лотовичем на доручення Владики; 4. поодинокі запити і квестіонарі, висилані о. Лотовичем до ріжних осіб із окремими запитами. Який був успіх цих запитів, показує історія кождої громади в шематизмі.

Головну працю в упорядкуванні матеріялів зробив з кінцем 1932 і з початком 1933 р. о. Лев Чапельський. Йому треба приписати поділ громад на стейти. Доповнюючу працю в 1934 р. зробив о. Володимир Лотович при допомозі д-ра Семена Демидчука, як редактора Альманаху.

Недостачі в книжці очевидні. Навіть при найбільшій роботячости їх не можна було виминути. Попри брак деяких дат замічається ріжницю мови і правописі в статтях. Це пішло з цього, що деякі автори зажадали безумовного затримання їхньої мови і стилю.

Колиж, не зважаючи на ці недостачі, книжка має цінні відомости, дати, образки, то за це треба дякувати тим людям, особливе священикам, що льояльно і совісно та зичливо поставилися до видання праці. Богато образків прислали самі священики, церковні громади і товариства та брацтва на зазив о. Володимира Лотовича, а богато вигодила друкарня СС. Василіянок при Сирітському Домі і друкарня "Америки" в Филаделфії.

ЮВИЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ ГР. КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В АМЕРИЦІ

о. Олександер Пик, о. Павло Процько, о. Филемон Тарнавський, о. Іван Кутський, о. Антін Лотович, о. Володимир Лотович, о. Іван Ортинський, о. Лев Чапельський.

Филаделфія, Пенсилвенія, 15-го жовтня, 1934.

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЕПАРХІЯ

в Злучених Державах Північної Америки

заснувана 28-го травня 1913 р.

Його Високопреосвященство, Ексцеленція Кир

КОНСТАНТИН БОГАЧЕВСЬКИЙ

Доктор св. Богословія, Епископ Филаделфійський

Резиденція: 815 N. Franklin St., Philadelphia, Pa.

Канцлер: Впр. о. Олександер Пик
Нотар: Впр. о. Павло Процько
Директор дієцезіяльний Апостольства Молитви:
Впр. о. Володимир Довгович

Епископська Канцеларія: 815 N. Franklin St., Philadelphia, Pa.

Конзультори-Радники Високопреподобні Отці:

Іван Кутський, Антін Лотович, Володимир Лотович, Іван Ортинський, Олександер Пик, Павло Процько, Филемон Тарнавський, Лев Чапельський.

Консекрація Преосвящених Константина Богачевського і Василя Такача в церкві св. Атаназія в Римі, 8 червня, 1924

Американські гр. катол. Епископи і їх святителі в Римі, в червни 1924 р.

Попередна Рада Епарх. Конзулторів з Ексц. Преосвщ. Кир Константином 1931 р.

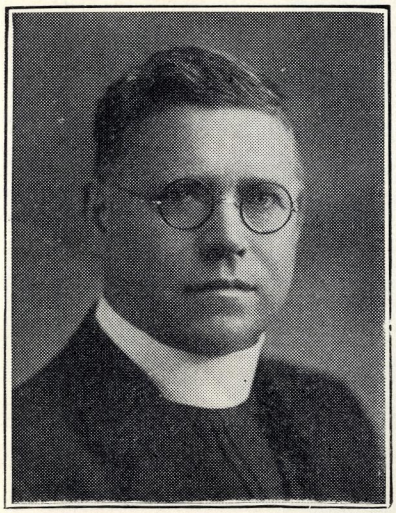

ВПР. о. СОВ. ІВАН КУТСЬКИЙ

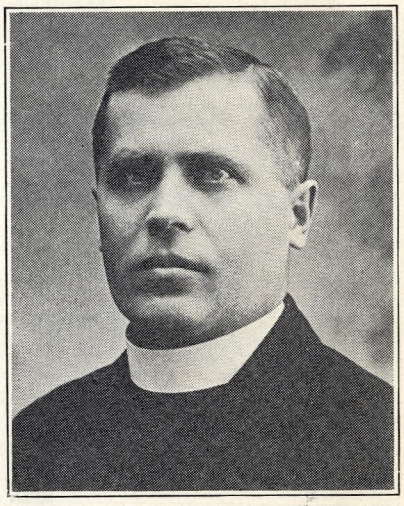

ВПР. о. СОВ. АНТІН ЛОТОВИЧ

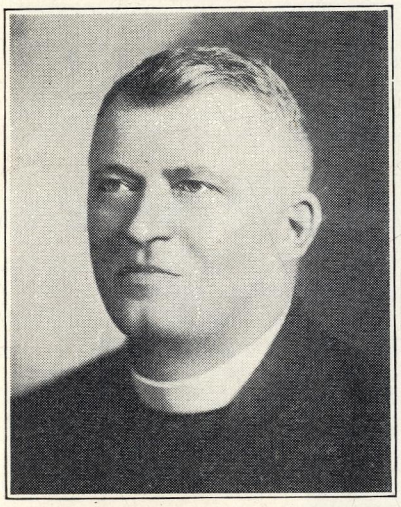

ВПР. о. СОВ. ВОЛОДИМИР ЛОТОВИЧ

ВПР. о. СОВ. ІВАН ОРТИНСЬКИЙ

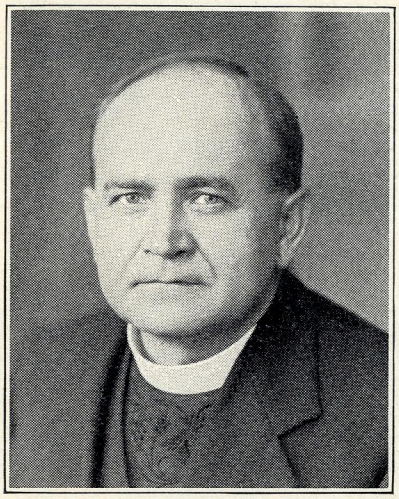

ВПР. о. СОВ. ОЛЕКСАНДЕР ПИК

ВПР. о. ПАВЛО ПРОЦЬКО

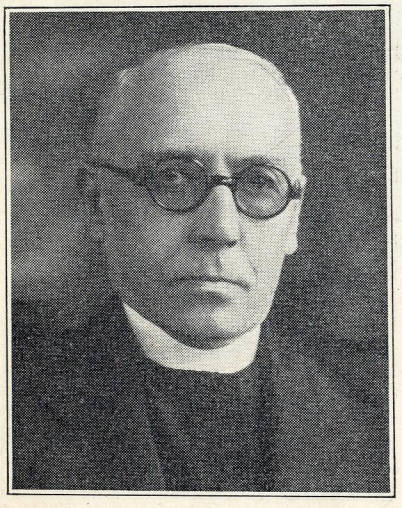

ВПР. о. СОВ. ФИЛИМОН ТАРНАВСЬКИЙ

ВПР. о. СОВ. ЛЕВ ЧАПЕЛЬСЬКИЙ

ВПР. о. ВОЛОДИМИР ДОВГОВИЧ
Директор Дієцезальний Апостольства Молитви.

ЮВИЛЯТ:
ВПР. о. НИКОЛА СІМИНОВИЧ
парох Вест Пулман, Ілл., обходить
50-л.ття священства.

Українська гр. катол. церква св. Петра і Павла в Ансонії, Конн.

Ansonia, Connecticut

Церква св. Ап. Петра й Павла.

Перша церква побудована 1898 р.; нова, мурована 1917; посвячена Преосв. К. Богачевським 1925.

Дійствували слідуючі свящ. о.о.: А. Бончевський, І. Ардан, А. Улицький, А. Камінський, С. Макар, Н. Дмитрів, О. Павляк, М. Данилович, Ф. Кисільовський, С. Ващишин.

Майно: Цвинтар, галя під церквою, деревляний дім для священика (вартість всего $85,000).

Родин: 250, душ 1,500.

Школи вечірні в Ансонії, Шелтон і Сеймор, дітий 91.

Місцевости приналежні до церкви: Derby, Shelton, Seymour, Orange, Nogatown, Waterbury, Watertown.

Парох: о. Александер Ротко; урод. 1867; школи покінвив в Новім Санчі і Львові; ордин. Преосв. Силь. Сембратовичом у Львові, 1893; жонатий.

Адреса: 11 May St.

Дякоучитель: Роман Гвоздевич.

Українська гр. катол. церква св. Арх. Михаїла в Гартфорд, Конн.

Hartford, Connecticut

Церква св. Арх. Михаїла.

Парохія зорганізована 1910; тогож року куплений деревляний дім ($6,700); партер перероблений на каплицю; поверх на помешкання для священика. Каплиця посвячена Преосв. С. Ортинським 1915. Дійствували о.о.: Р. Залітач, В. Довгович, М. Лисяк, Р. Волинець, А. Пелехович, П. Понятишин, М. Олексів, М. Кузів, А. Пристай.

Майно: галя добудована до церкви.

Родин 60, душ 300.

Школа вечірна, дітий 37.

Парох: о. др. Дмитро Гулин, урод. 1886; середні школи і університет в Станиславові і Відни; висвячений Преосв. Г. Хомишином в Станиславові 1913; в Америці від 1926; жонатий.

Адреса: 23 Walnut St.

о. др. Дмитро Ґулин

Glastonbury, Connecticut

Церква дочерна, св. Михайла.

Парохія зорґанізована і деревляна церков куплена ($3,000) 1926. — 4 акри цвинтаря ($1,600).

Родин 17.

Школа вечірна, дітий 25.

Парох доїзджає з Hartford, Conn.

New Haven, Connecticut

Церква св. Арх. Михайла.

Парохія зорґанізована і деревляна церков куплена 1910; ($15,000).

Дійствували о.о.: Р. Залітач, О. Павляк, Ф. Кисильовський, О. Ковальський, В. Козоріз, Й. Дженджера, Д. Ґулин, Р. Волинець.

Майно: галя під церквою; дім для священика.
Родин 80, душ 600.

Місцевости приналежні до церкви: Fair Haven, West Haven, Schutzer Park, Foxon Park, Mountvale.

Парох: о. Олександер Пристай, урод. 1863; середні школи і університ. скінчив у Львові; висвячений Преосв. С. Сембратовичом у Львові 1893; в Америці від 1907; вдовець.

Адреса: 123 Park St.

Дякоучитель Микола Кісіль.

Українська гр. катол. церква св. Івана Хрестителя в Ґлестонбері, Конн.

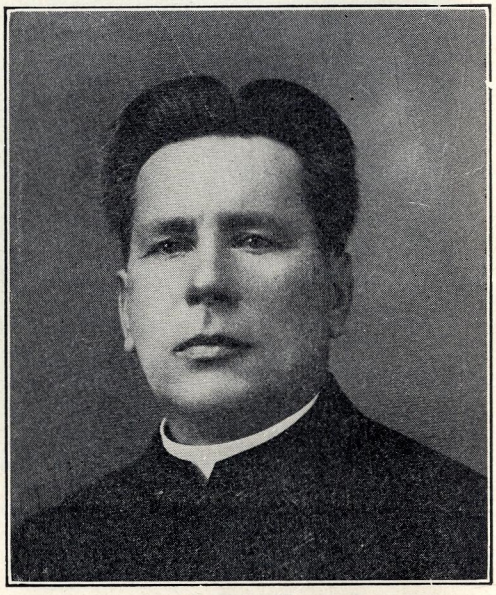

о. Олекса Пристай

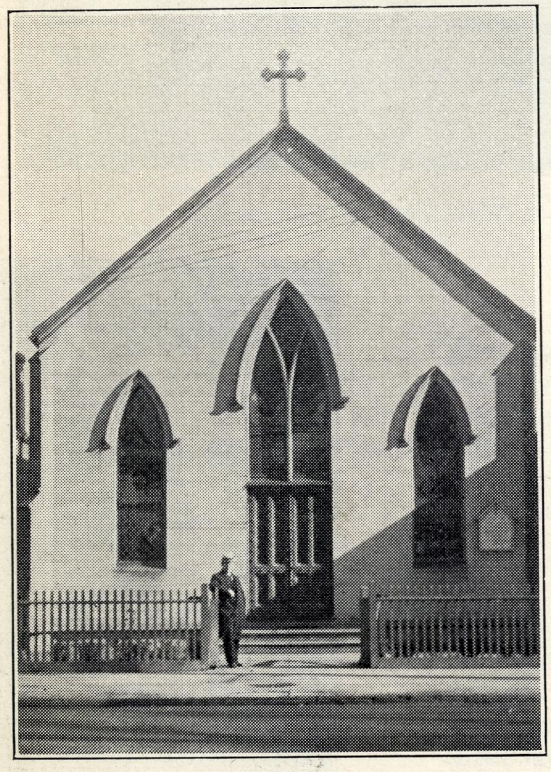

Українська гр. катол. церква св. Арх. Михаїла в Ню Гейвен, Конн.

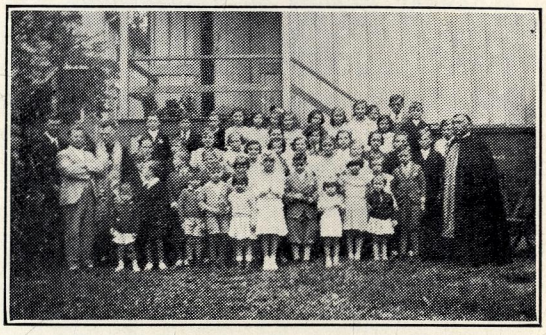

Шкільні діти при українській гр. катол. церкві св. Михаїла в Ню Гейвен, Конн., о. др. Федаш і о. М. Марків

Stamford, Connecticut

Церква св. Володимира.

Парохія зорґанізована 1916; деревляна церков побудована 1923 ($10,000).
Дійствували о.о.: О. Ковальський, В. Козоріз, Й. Дженджера, І. Дорогович, В. Довгович, Р. Волинець, В. Гривнак.

Майно: Галя під церквою.

Родин 44, душ 230.

Школа вечірна, дітий 24.

Парох: о. др. Василь Федаш, род. 1908 р., науки побрав в Олифант, Па., а богословські студії в Колеґії св. Йосафата в Римі. Рукополож. 18-го жовтня, 1931, Преосв. Мелє в Римі; безженний.

Адреса: 9 McCullough St. — P. O. Box 806.

Дякоучитель Петро Шавинський.

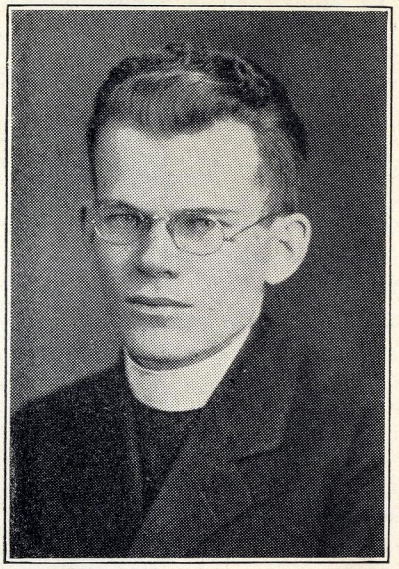

о. др. Василь Федаш

Внутро української гр. катол. церкви св. Михаїла в Терривіл, Конн.

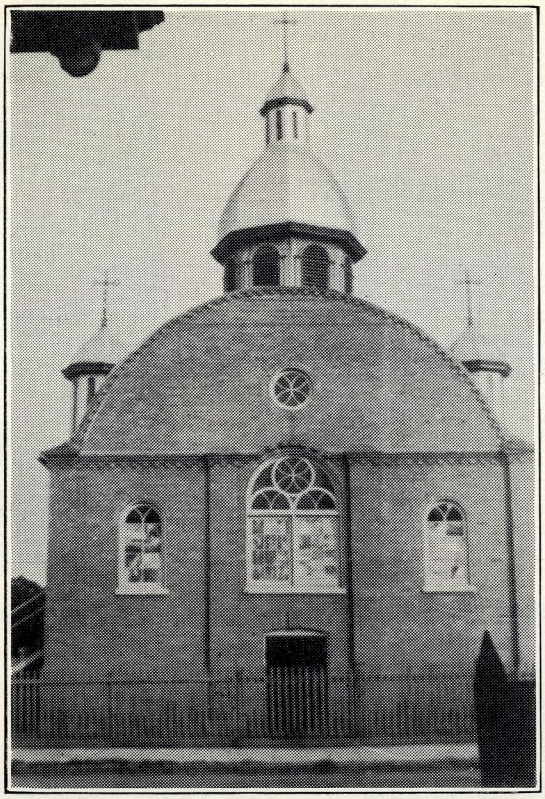

Українська гр. катол. церква св. о. Николая
в Вілмінґтон, Дел.

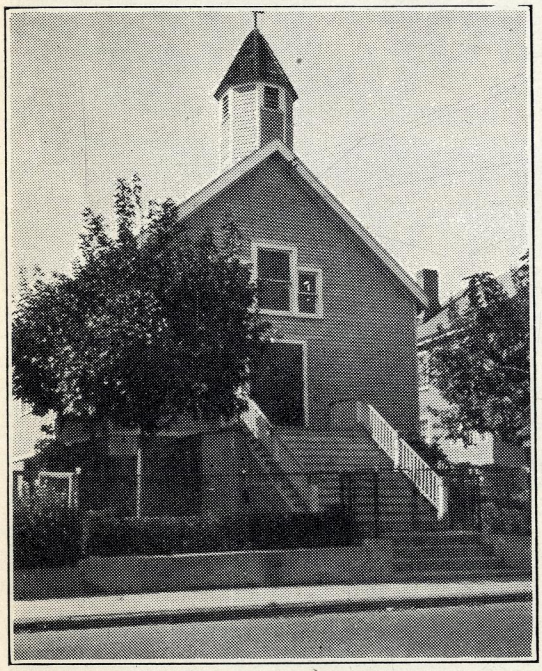

Українська гр. катол. церква св. Володимира
в Стамфорд, Конн.

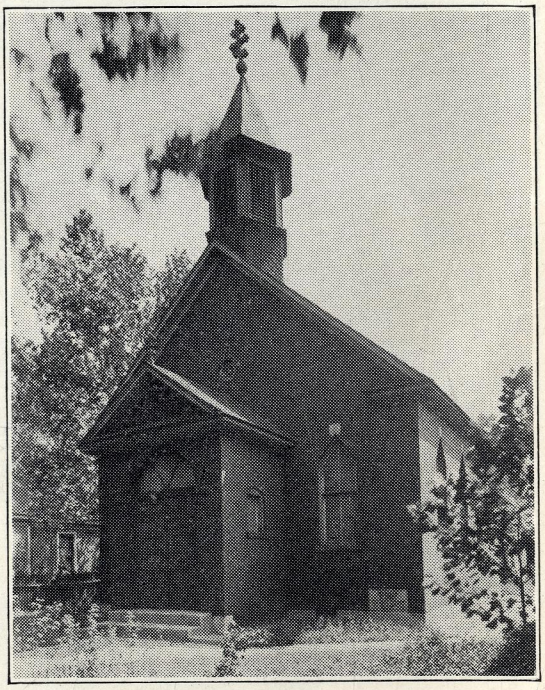

Українська гр. катол. церква Пр. Богородиці
в Медисон, Ілл.

Terryville, Connecticut

Церква св. Архистратига Михайла

Парохія зорґанізована і деревляна церков побудована 1910 ($15,000).
Дійствували о.о.: Р. Залітач, С. Ващишин, В. Зацерковний, Р. Волинець, Д. Кульматицький, С. Ващишин, М. Скроцький, В. Козоріс.
Майно: Галя під церквою; цвинтар.
Родин 110, душ 500.
Школа вечірна, дітий 20.
Місцевости приналежні до церкви: Bristol, Thomaston.
Парох: о. Атаназ Черепаняк, урод. 13 травня 1867; універс. і студії в Римі; висвячений Преосв. Н. Будкою в Toronto, Canada в 1914; в Америці від 1924; безженний.
Адреса: P. O. Box 787.
Дякоучитель Тома Коляр.

Wilmington, Delaware

Церква св. Николая.

Парохія зорґанізована 1907 р. Мурована церква побудована 1909 р. ($4,600).
Майно: Галя, побудована 1925 р. ($11,000).
Дійствували оо.: К. Миколаєвич, О. Павляк, З. Орун, А. Строцький, А. Бернацький, В. Лотович, В. Держирука, Л. Чапельський, Ст. Ващишин.
Родин 30, душ 150.
Парох доїздить з Chesapeake City, Md.
Дякоучитель Стефан Фіґун.

Chicago, Illinois

Церква Рождества Пр. Д. Марії.

Парохію зорґанізовано 1911; церков побудована 1918; благослов. о. П. Понятишином 1919.
Дійствували о.о.: В. Петрівський, М. Продан, В. Обушкевич, Й. Дженджера, А. Строцький, Г. Кульчицький, Л. Вань, Ф. Кисільовський, С. Побуцький.
Майно: Галя під церквою, дім для священика.
Родин 220, душ 892.
Вечірні школи дві.
Парох: о. Онуфрій Ковальський уродж. 12 січня 1892, студіював теолоґію в St. Bernard Seminary в Рачестер і St. Mary's Seminary в Балтимор. Висвячений Прсв. Н. Будкою 20 січня 1920 р. В Зл. Держ. від 1901; вдовець.
Адреса: 4952 S. Paulina St.

Chicago, Illinois

Церква св. О. Николая.

Парохія зорґанізована 1905; теперішна мурована церков побудована 1913.
Дійствували о.о.: В. Ковалицький, Н. Струтинський, К. Курило, В. Стецюк, Ф. Тарнавський.
Майно: Галя під церквою; лоти будівельні; дім для свящ.; вартість всего майна $250,000.
Родин 800, душ 6,000.
Школа вечірня, вчать С.С. Василіянки: Маркіяна і Йосифа, о. А. Сенишин і дякоучитель Д. Атаманець; дітий 175.
Парох: Отці Чина св. Василія Великого від вересня 1932 р. о.о.: Е. Теодорович, ігумен, С. Журавецький, М. Марків, А. Сенишин.
Адреса: 2238 Rice St.

Madison, Illinois

Церква Преч. Д. Марії.

Парохія залож. 1911; церков деревляна побудована 1912 ($3,000).
Дійствували о.о.: В. Жолдак, Й. Дженджера, К. Курило, Копитчак, А. Уляницький, М. Данилович.
Родин 25, душ 150.
Парох доїздить зі St. Louis, Mo.

West Pullman, Illinois

Церква св. Арх. Михаила

Церков деревляна побудована 1915 ($15,000); парохія навернена до греко-катол. 1917.
Дійствували о.о. В. Коритовський, А. Уляницький, К. Дутковський.
Майно: Галя під церквою.
Родин 46, душ 235.
Парох: о. Николай Сіменович, урод. 1856; середні школи і універс. у Львові; висвячений Прсв. С. Сембратовичом у Львові 1883; в Америці від 1921; жонатий — ювилят.
Адреса пароха: 1o244 Longwood Drive, Chicago, Illinois.
Священик доїзджає до Milwaukee, Wis.

Українська гр. катол. церква св. о. Николая в Шікаґо, Ілл.

Fall River, Massachusetts

Церква св. Івана Хрестителя

Парохія зорґанізована і церков побудована 1915 ($7,500); благословлена о. П. Понятишином.

Дійствували о.о.: В. Гривнак, І. Захарко, А. Пеленський, І. Дорогович, Л. Закревський, І. Остап, Копитчак, В. Стех, В. Двуліт.

Майно: Галя під церквою і галя на забави 7½ акрів землі.

Парох: о. Володимир Титар, уродж. 30 травня, 1894; середні школи й універс. Сянік, Перемишль, Львів; висвячений Преосв. Й. Коцилевським в Перемишлі 28 липня 1918; до Америки приїхав 1922; жонатий.

Школа вечірна, дітий 17.

Адреса священика: 435 So. Beach and Oliver Streets.

Священик доїздить до Salem, Mass., і до Manville, Mass.

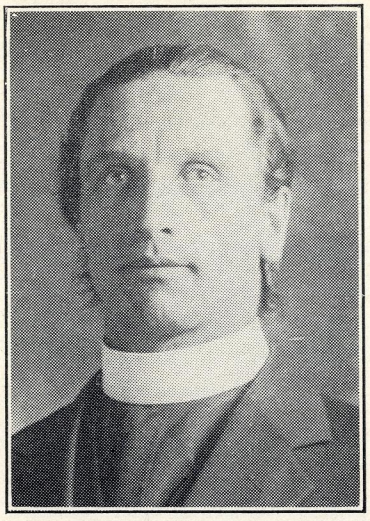

о. Володимир Титар

Pittsfield, Massachusetts

Церква св. Івана Хрестителя.

Церков дерев. побудована 1921 ($6,000).
Дійствували о.о.: І. Думич, О. Ковальський, В. Копитчак. І. Пеленський, І. Волощук, А. Хлистун.

Майно: Галя під церквою.

Родин 32, душ 120.

Парох доїзджає з Cohoes, N. Y.

South Deerfield, Massachusetts

Церква Сошествія св. Духа.

Парохія зорґанізована і деревляна церков побудована 1920 ($8,000)).
Дійствували о.о.: Е. Бартош, Н. Романюк, Л. Закревський, В. Зацерковний.

Майно: Дім для священ. ($3,000); цвинтар ($700).

Родин 54, душ 400.

Місцевости приналежні до церкви: Deerfield, East Deerfield, Sunderland, Amherst, Northfield, Whately, Montague.

Парох: о. Михайло Продан, урод. 22 вересня 1872; середні школи і універс. Коломия, Львів; висвячений Прсв. Юліяном Куїловським в Станиславові, 11 квітня, 1897; в Америці від 1911; вдовець.

Адреса: 97 Sugar Loaf St. (P. O. Box 301).

Священик доїзджає до Holyoke, Mass.

Baltimore, Maryland

Церква св. Архистратига Михаїла

Парохія зорґанізована і мурована церква побудована 1912 ($15,000); посвячена Прсв. К. Богачевським 1925.
Дійствували о.о.: З. Орун, В. Маньовський, К. Курило, І. Думич, І. Захарко, В. Коритовський, М. Лукаський, М. Колтуцький, В. Титар.

Майно: Галя при церкві; дім парохіяльний ($5,000).

Родин 110, душ 500.

Парох: о. Василь Маньовський, род. 1871; школи середні і універс. покінчив у Львові; висвячений Прсв. А. Шептицьким у Львові 1902; в Америці від 1913; жонатий.

Адреса: 524 So. Wolfe St.

Дякоучитель Іван Бойко.

Curtis Bay, Maryland

Церква св. Ап. Петра і Павла

Парохія зорґанізована 1913; церков деревляна куплена 1914 ($10,000).
Обслугували о.о. як в Baltimore, Md.

Майно: Дім ($3,000); лоти ($1,000).

Родин 50, душ 250.

Школа вечірна.

Парох доїзджає з Baltimore, Md.

Дякоучитель з Baltimore, Md.

Chesapeake City, Maryland

Церква св. Василія Вел.

Парохія зорґанізована в 1917 р.; деревляна церква побудована 1920 ($3,000).
Дійствували о.о.: В. Петрівський, В. Коритовський, А. Пеленський, П. Процько.

Майно: Цвинтар ($500).

Родин 34, душ 276.

Школа вечірна, ведуть С. С. Василіянки (Прп. М. Зиновія), дітий 41.

Парох: о. др. Стефан Тиханський, род. 23 листопада 1905, в Америці; теольоґію в Римі в Укр. Колеґії і в Папському Інтернац. Інституті Angelicum; ординов. 1 жовтня, 1930 Прсв. Попудопульосом в Римі.

Адреса: P. O. Box 148.

Дякоучитель Олекса Готра.

Дочерна церква в Wilmington, Del.

Українська гр. катол. церква св. Василія Великого в Чесипік Сити, Мд.

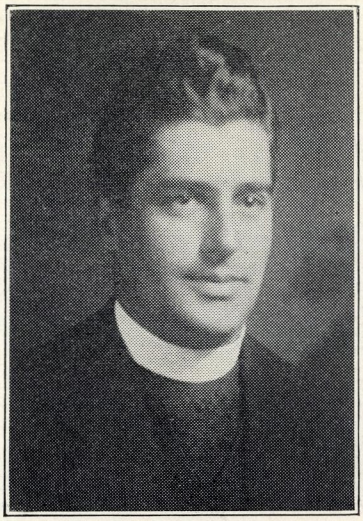

о. др. Стефан Тиханський

Detroit, Michigan

Церква св. Івана Хрестителя.

Парохія зорґанізована 1917; мурована церква побудована 1918 ($50,000); благословена о. П. Понятишином.
Дійствували о.о. М. Стернюк, М. Ґурянський, М. Лисяк, В. Довгович.
Майно: Галя під церквою; мурований дім для свящ. ($18,000).
Родин 234, душ 1,200.
Школа вечірна, дітий 78, веде дяковчитель.
Місцевости приналежні до церкви: Springwells, River Rouge.
Парох: о. Лев Сембратович, родж. 1880; середні школи і універс. Львів, Рим; висвяч. Прсв. А. Шептицьким у Львові 1904; в Америці від 1908.
Адреса: 4123 Clippert Ave.
Дякоучитель Олексаандер Штик.

Detroit, Hamtramck, Michigan

Церква Непороч. Зачаття Прч. Д. Марії.

Парохія зорґанізована 1912; церква деревляна побудована 1913; благословлена о. Е. Бартішом 1913.
Дійствували о.о. Е. Бартіш, М. Продан, И. Дженджера, А. Строцький, Д. Добротвор, В. Зацерковний, К. Курило, С. Побуцький.
Майно: Галя і дім для свящ. при галі (вартість всего разом з церквою $40,000).
Родин 280, душ 1,500.
2 школи вечірні, дітий 172, учать СС. Василіянки і дяковчитель.
Парох: о. Микола Струтинський, роджений 24 листопада 1870, середна школа й університет у Львові, висвячений у Львові 11-го липня 1896 р. Еміненцією Кард. Сильвестром Сембратовичем, прибув до Америки 2-го серпня, 1902 р. — вдовець.
Адреса: 2311 Grayling Ave. (Hamtramck, Michigan).
Дякоучитель Андрій Стисловський.

Chisholm, Minnesota

Церква св. Ап. Петра і Павла
(дочерна)

Парохія заложена 1916; церква деревляна побудована 1916 ($15,000).
Дійствували слідуючі о.о.: М. Данилович, М. Продан, І. Думич, Л. Закревський, Т. Двуліт, В. Титар.
Родин 45, душ 250.
Парох доїзджає з Minneapolis, Minn.
Дякоучитель Лука Сенько.

Minneapolis, Minnesota

Церква св. Константина.

Парохія зорґанізована 1912, мурована церква побудована 1913 ($45,000).
Дійствували о.о.: К. Курило, А. Уляницький, Ем. Бартіш, Ев. Бартіш, Т. Василевич, М. Продан, Л. Чапельський, М. Да-

нилович, Н. Романюк, І. Думич, Т. Двуліт, В. Гривнак, В. Титар, С. Мацюрак, Д. Кришка, І. Велигорський, І. Долгий.

Майно: Галя під церквою; деревляний, обтинкований дім для свящ. ($5,000), гаражд.

Родин 78, душ 370.

Школа вечірна, дітий 52.

Парох: о. Михайло Мартинюк, родж. 28 листопада, 1888, школи серед. в Тернополі, Коломиї і у Львові, академ. у Львові, ординов. Митроп. Шептицьким 1 вересня, 1924, в Америці від 20-го квітня, 1930, — безженний.

Адреса: 312 — 6th Ave., N. E.

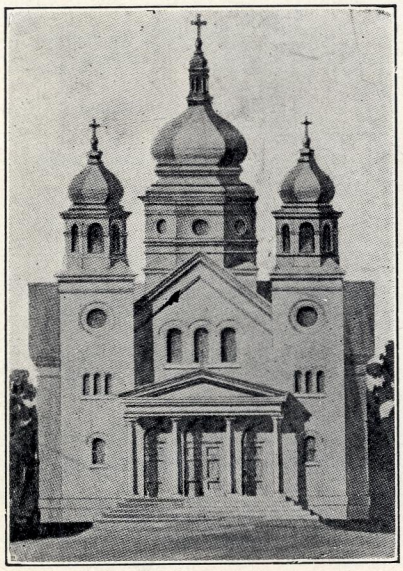

Укр. катол. церква св. Константина в Минеаполис, Мінн.

Desloge, Missouri

Церква Успення Прч. Діви Марії.

Парохія зорґанізована 1905; перша деревляна церква побудована на території St. Francois, Mo., згоріла. Теперішна мурована побудувана 1909 ($15,000). В наслідок погрому чужинців (1917) більшість парохіян розіхалась.

Дійствували о.о. Й. Чаплинський, В. Стех, Л. Білянський, В. Жолдак, Д. Хомяк, Т. Василевич, Е. Бартіш, Н. Романюк, Й. Бернацький, А. Пеленський.

Майно: деревляна галя ($1,000); деревляний, цеглою обложений дім для свящ. ($4,000); цвинтар.

Родин 30, душ 170.

Школа лише в літі.

Парох: о. Михайло Лукаський, уродж. 1865; школи середні і універс. Львів — Рим; висвяч. Прсв. Ю. Пелешом в Перемишли 1892. В Америці від 1909. Безженний. Секул. Василіянин.

Адреса: P. O. Box 255.

Українська гр. катол. церква св. Івана Хрестителя в Деслодж, Мо.

St. Joseph, Missouri

Церква св. Йосифа.
(дочерна)

Парохія зорґанізована 1916; деревляна церков побудована 1918 ($8,000); благословлена о. М. Даниловичом.

Дійствували о.о.: І. Гундяк, А. Черепаняк.

Майно: галя під церквою; дім для священика ($4,000).

Родин 12, душ 76.

Адреса дому: 518 Virginia Avenue.

Парох доїзджає зі St. Louis, Mo.

St. Louis, Missouri

Церква Успення Пр. Богородиці.

Парохія зорґанізована 1904; мурованy церков куплено 1907 ($10,000); посвячена Прсв. К. Богачевським 1925.

Дійствували о.о.: Й. Чаплинський, Д. Добротвор, Д. Хомяк, Й Бернацький, В. Жолдак, К. Курило, Й. Дженджера, В.

Уляницький, М. Данилович, В. Меренків.
Майно: галя під церквою; дім для священ. ($5,000); дім для сестер.

Родин 185, душ 1,000.

Школа вечірна, дітий 20, на Іст Ст. Луис 11 дітий.

Парох: о. Йосиф Ганяк, родж. 13 жовтня 1882 р.; середні школи й універс. Самбір — Львів, висвячений Прсвщ. К. Чеховичем в Перемишлі 30 серпня 1908 р.; до Америки приїхав 1921; жонатий.
Адреса: 112о Dolman St.

Дочерні церкви: Madison, Ill. і St. Joseph, Mo., школа 14 дітий.

Аматорський Кружок при україн. гр. катол. церкві в Ст. Луіс, Мо.

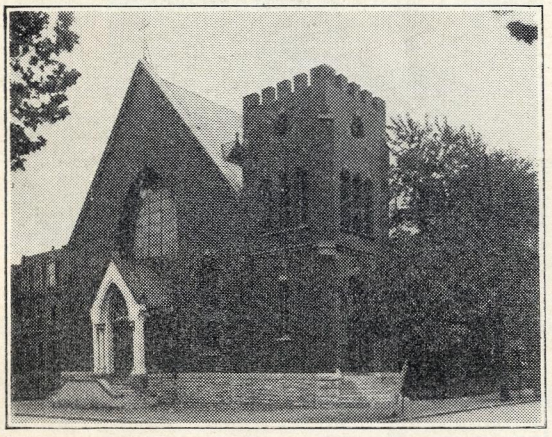

Українська гр. катол. церква Успення Пр. Богородиці в Ст. Луіс,, Мо.

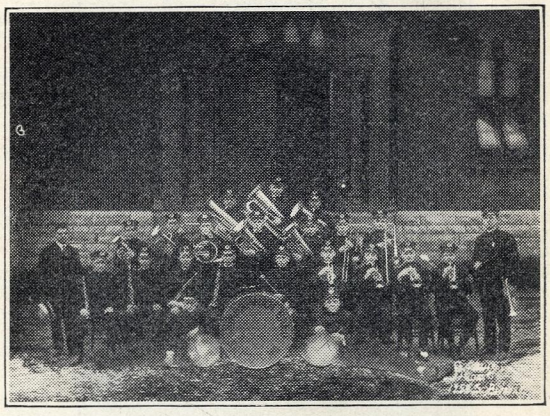

Банда при українській катол. церкві в Ст. Луіс, Мо. з р. 1919

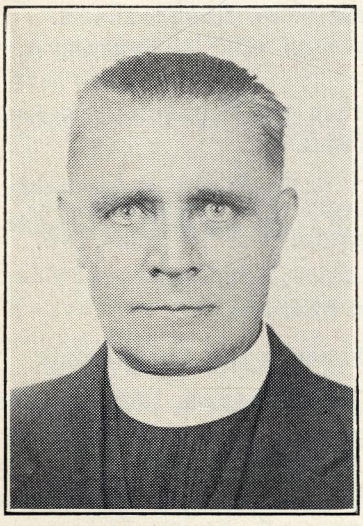

о. Йосиф Ганяк

Хор і орхестра при український гр. катол. церкві в Ст. Луіс, Мо. з р 1918

Українська гр. катол. церква Покрови Пр. Богородиці в Менчестер, Н. Г.

Manchester, New Hampshire

Церква Покрова Пр. Богородиці.

Парохія зорганізована 1907; деревляна церков побудована 1908 ($15,000); посвяч. 1908 Прсв. Сотером Ортинським.
Дійствували о.о.: Р. Волинець, В. Винарський, Ю. Левинський, І. Якимович, Л. Волянський, І. Захарко, А. Строцький, І. Волощук, Й. Бернацький, М. Залітач, П. Соловій, Р. Залітач, Й. Ганяк, А. Уляницький, Т. Василевич, М. Продан, А. Черепаняк.

Майно: дім для священика, парох. галя.

Родин 60, душ 300.

Школа лише в літі, дітий 10.

Парох: о. Михайло Скроцький, родж. 20 листопада 1860; середні школи в Бережанах і у Львові, університет у Львові, висвячений у Львові 18 грудня, 1892 Митр. Сильвестром Сембратовичом; до Америки приїхав у листопаді 1912; жонатий.

Адреса: 54 Walnut Street.

о. Михайло Скроцький

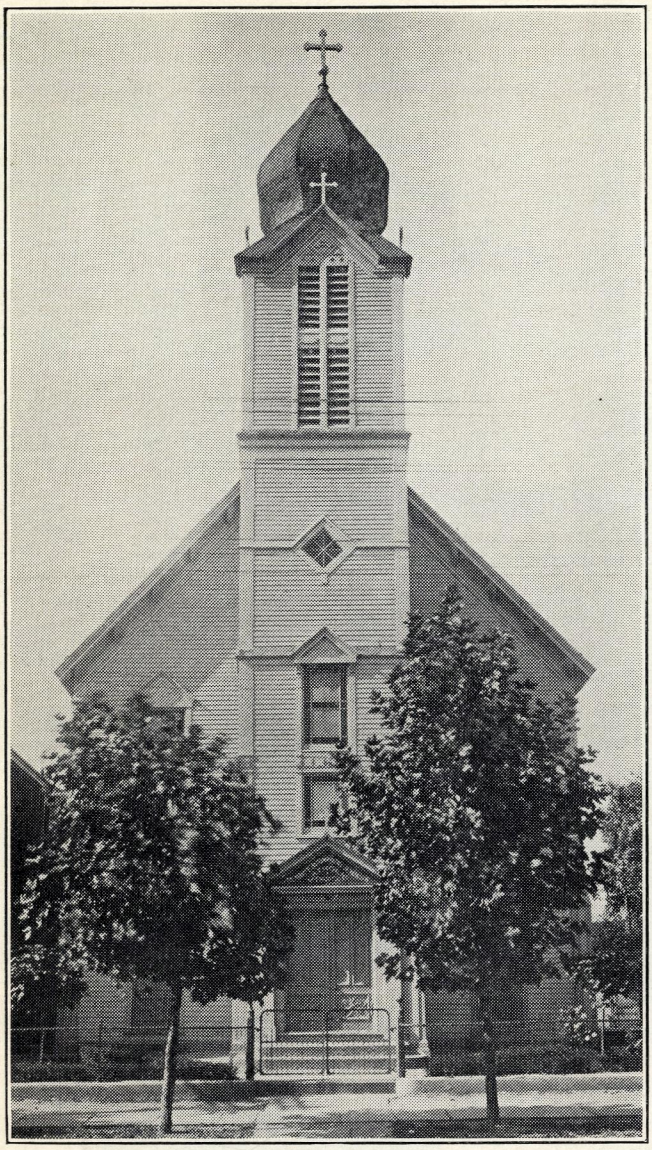

Українська гр. катол. церква Успення Пр. Д. Марії в Бейон, Н. Дж.

Bayonne, New Jersey

Церква Успення Пр. Д. Марії.

Від давнійше зорганізованої парохії галицько-підкарпатської відлучилися Галичани 1918. Тогож року купили теперішню деревляну церков ($23,000). Благослов. о. П. Понятишином 1918.

Дійствували о.о.: Е. Бартіш, І. Жук, Д. Добротвор, В. Обушкевич, Й. Дженджера.

Майно: галя під церквою; дім для свящ. деревл.; дім для джанітора деревл.; ґаражд деревляний.

Родин 120, душ 600.

Школа вечірна, дітий 46, веде дякоучитель.

Місцевости приналежні до церкви: Stapleton і Staten Island, N. York.

Парох: о. Іван Захарко, уродж. 9 травня, 1872; середна школа і університ. Львів — Відень (сецесія). Висвяч. Митр. А. Шептицьким у Львові 1902; в Америці від 1908. Вдовець.

Адреса: 24 — E. 25th Street.

Дякоучитель Василь Мельничук.

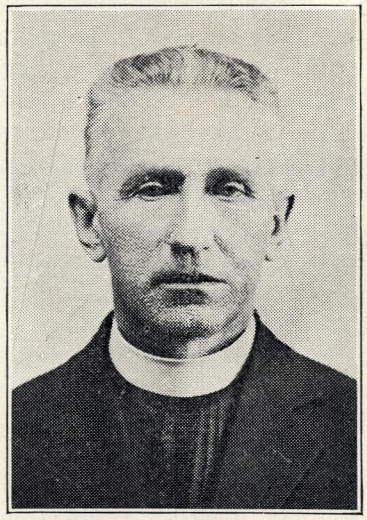

о. Іван Захарко

Camden, New Jersey
Церква св. Архистратига Михайла

Парохію зорганізовано 1924. Тогож року куплено деревляну церкву. Благословл. о. Петром Понятишином.

Дійствували о.о.: Дороговић, Д. Кульматицький, А. Рудакевич.

Майно: галя під церквою; деревляний дім парохіяльний (винаймається задля ренту). Вартість всьо $15,000.

Родин 25, душ понад 100.

Школа вечірна, дітий 10.

Парох: о. Евген Бартош, уродж. 1874; середні школи і універс. у Львові; висвячений Митр. Ю. Куїловським у Львові 10 грудня 1899; в Америці від 1912; вдовець.

Адреса: 822 Morgan Street.

Дякоучитель: Н. Цицик, доїзджає з Филаделфії, Па.

Дочерна церков: Bridgeport, Pa.

Українська гр. катол. церква св. Володимира Великого в Елизабет, Н. Дж.

Elizabeth, New Jersey

Церква св. Володимира Великого.

Адреса: 347 Grier Avenue.
Дякоучитель Михайло Ядловський.

Парохія зорганізована і перша, деревляна церква побудована 1906 ($6,500). В 1914 ту церкву перемінено на вечірню школу, а побудовано нову, деревляну ($19,500). Посвячена Прсв. К. Богачевським 1926. Дійствували о.о.: В. Коритовський, Ю. Пастелі (угр. р.), М. Струтинський, В. Стех, А. Новак (угр. р.), А. Камінський, П. Понятишин, М. Лисяк, І. Волощук, Р. Волинець, Н. Дмитрів, В. Стецюк, С. Ващишин, В. Маньовський, М. Кузів, А. Павляк.

Майно: крім школи зі старої церкви; цвинтар (вже заповнений) дім для свящ. ($8,000).

Родин 210, душ 900.

Школи вечірні дві, дітий 90.

Місцевости приналежні до церкви: Scott-plain, Cranford, Garwood, Kenilworth, Rosell Park і Linden.

Парох: о. Йосиф Чаплинський, уродж. 10 січня 1868, серед. школи в Стрию, теологію в Чині св. В. В. висвячений Прсв. Ю. Пелешом в Перемишлі, 31 марта 1895. В Америці від 1903 — безженний.

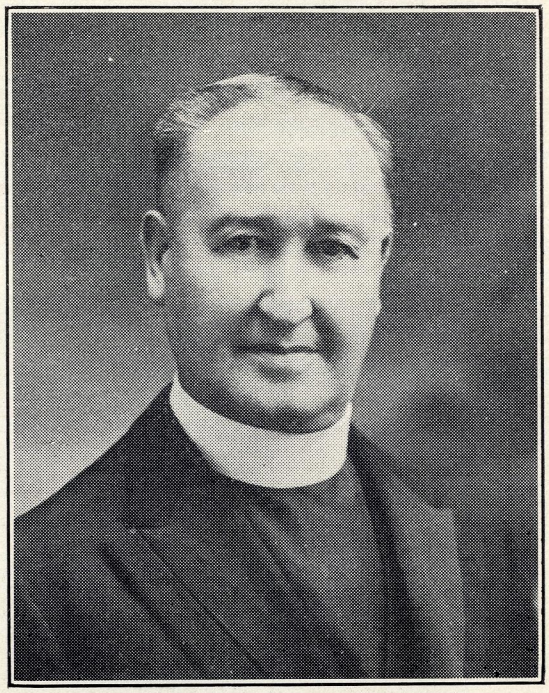

Впр. о. Йосиф Чаплинський

Хор при українській катол. церкві св. Володимира Вел. в Елизабет, Н. Дж. Дірігент М. Ядловський

Great Meadows, New Jersey

Церква св. О. Николая

Парохія заложена 1922; церкву дерев. побудов. 1922; посвячена; послід. візитація 1926.

Дійствували слідуючі о.о.: І. Волощук, Е. Бартіш, І. Дорогович.

Майно: Вартість церкви $9,000; галя під церквою.

Родин 60, душ 300.

Місцевости приналежні до церкви: Allamuchy, Hackattstown.

Парох доїзджає з Northampton, Pa.

Jersey City, New Jersey

Церква св. Ап. Петра і Павла.

Парохія зорганізована 1887; деревляна церков збудована 1888; продана і побудована нова, мурована 1901; посвячена Прсв. С. Ортинським 1908.

Дійствували о.о.: І. Волянський, Гр. Грушка, І. Ардан, В. Обушкевич, М. Підгорецький, А. Улицький; на горі міста від 1923 в каплиці дійствували о.о.: Юрій Крупа, Лев Вань. Каплицю звинено 1928.

Майно: мурований дім для свящ.; галя під церквою.

Родин 300, душ 2,500.

Школи вечірні, дві, дітий 165, учить Петро Ікалович і дяковчитель.

Парох: о. Володимир Лотович, урод. 1880, школи середні і універс. Тернопіль — Львів, висвячений Митр. А. Шептицьким у Львові 1910, в Америці від 1911. Жонатий.

Адреса: 69 Grand Street.

Дякоучитель Андрій Гела.

Комітет при украін. катол. Церкві св. Апп. Петра і Павла в Джерзи Сити, Н. Дж.

Українська гр. катол. церква св. Апп. Петра і Павла в Джерзи Сити, Н. Дж.

Millville, New Jersey. (Mt. Carmel Road)

Церква св. О. Николая.

Парохія заложена 1916; церков дерев. побудов. 1918 ($1,000).
Дійствували о.о.: І. Волощук, Ол. Пеленський, В. Петрівський.
Майно: цвинтар.
Родин 100, душ 500.
Парох: о. Андрій Рудакевич, родж. 15 грудня 1888; ординований Прсв. М. Будкою 19 липня 1919. До Америки приїхав 1913 р.; безженний.
Адреса: Fox Chase Rd. and Shelmire St., Fox Chase Sta., Philadelphia, Pa.
Священик доїздить до Williamstown, N. J.

Newark, New Jersey

Церква св. Івана Хрестителя.

Парохія зоранізована і куплений дім перероблений на каплицю 1906; в 1907 куплено мурована церкву ($45,000); теперішня церков, велика, мурована куплена 1927; благословлена о. Е. Теодоровичом.
Дійствували о.о.: Н. Струтинський, І. Дорожинський, А. Камінський, А. Пеленський, Н. Дмитрів, С. Макар, К. Єрми, П.

Хор при українській катол. церкві в Джерзи Сити, Н. Дж. Андрій Ґела діріґент.

Понятишин, Й. Чаплинський.

Майно: крім старої і нової церкви: галя під церквою; 2 шкільні будинки; малий мешкальний дімок; мешкальний дім на 4 родини.

Родин 500, душ 2,500 до 3,000.

Школи вечірні 2, дітий 120 веде дяко-учитель.

Місцевости приналежні до церкви: Irvington, Harrison, Kearny, Hillside, Orange, East Orange і West Orange, N. J.

Парох: о. Мирон Данилович, уродж. 10 мая 1878; середні школи і універс. у Львові; висвяч. Митр. А. Шептицьким у Львові 1903; в Америці від 1907; жонатий.

Адреса: 600 High St.

Дякоучитель Теодозій Каськів.

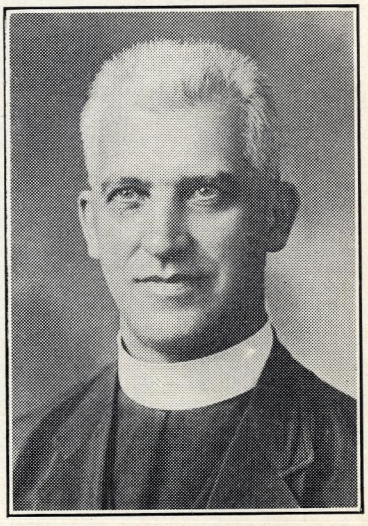

о. Мирон Данилович

Oxford Furnace, New Jersey

Церква св. Івана Хрестителя (дочерна).

Парохія зорґанізована 1925; церкву винаймається.
Дійствували о.о.: І. Дорогович, Е. Бартіш.
Родин 23, душ 60.
Священики доїзджають з Филаделфії, Па.

Passaic, New Jersey

Церква св. О. Николая.

Парохія зорґанізована 1910; деревляна церков побудована 1911 ($10,000); посвячена Прсв. С. Ортинським 1912.
Дійствували о.о.: І. Кузів, О. Пристай, Е. Сидоряк, В. Меренків, Л. Левицький, С. Ващишин, Й. Жук, В. Зацерковний, М. Данилович, Л. Чапельський.
Майно: галя під церквою: деревляний дім для священ. ($5,000); шкільний будинок, мурований, з класами і великою галею ($50,000).
Родин 112, душ 600.
Школа вечірна, дітий 51, веде дяковчитель.
Місцевости приналежні до церкви: Clifton, Paterson, Singac, Athenia, Wallington і Garfield, N. J.
Парох: о. Йосиф Боярчук, урод. 1879; середні школи і університ. у Львові; висвячений Митр. А. Шептицьким у Львові 1908; в Америці від 1909; безженний.
Адреса: 42 Van Buren St.
Дякоучитель Стефан Грабар.

Українська гр. катол. церква св. Івана Хрестителя в Нюарк, Н. Дж.

Хор при церкві св. Івана Хрестителя в Нюарк, Н. Дж. Т. Каськів діриґент.

Whippany, New Jersey

Церква св. Івана Хрестителя. (дочерна)

Парохія зорґанізована 1920; деревляна церков побудована 1921 ($2,100).
Дійствували о.о.: Н. Волощук, Ев. Бартіш, І. Дорогович.
Майно: галя під церквою.
Родин 48, душ 260.
Парох: о. Володимир Стех (диви Spring Valley, N. Y.).

Williamstown, New Jersey (дочерна)

Церква св. Апп. Петра і Павла.

Парохія зорґанізована 1916; деревляна церков побудована 1920 ($3,000).
Обслугували ріжні греко-католицькі і схизматицькі священики.
Майно: цвинтар.
Родин 40, душ 200.
Священик доїзджає з Millville, N. J. (св. Николая).

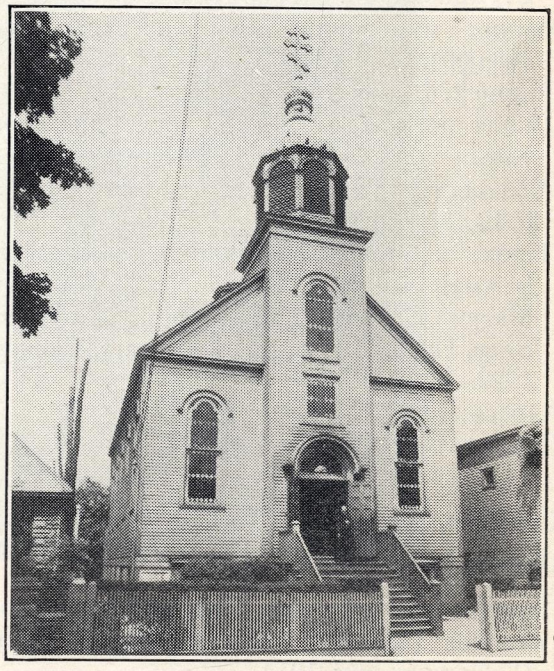

Українська гр. катол. церква св. о. Николая в Пассайк, Н. Дж.

Amsterdam, New York

Церква св. О. Николая.
(дочерна)

Парохія зорґанізована і деревляна церков побудована 1910 ($8,000 галя під церквою).

Дійствували о.о.: М. Лукаський, Е. Бартіш, І. Перепелиця, І. Остап, М. Стернюк, Л. Чапельський, І. Захарко, М. Данилович.

Родин 56, душ 320.

Школа вечірна, дітий 22 веде дякоучитель.

Місцевости приналежні до церкви: Broadalbin, Hagemann.

Парох доїзджає з Cohoes, N. Y.

Дякоучитель Стефан Цьопка.

Auburn, New York

Церква св. Ап. Петра і Павла.

Парохія зорґанізована і перша церква побудована 1901. Теперішня церква мурована, побудована 1910 ($50,000). Посвячена Прсв. С. Ортинським.

Дійствували о.о.: Е. Волкай, Д. Ґірецький, В. Гривнак, Е. Волкай, Цар, А. Гуменецький, В. Петрівський, Ф. Тарнавський, Д. Добротвор, І. Маньовський, Д. Кульматицький, В. Уляницький, А. Строцький, М. Данилович.

Майно: мурований дім для священика ($8,000).

Родин 276, душ 160.

Школа вечірня, дітий 165, веде дякоучитель.

Місцевости приналежні до церкви: Seneca Falls, Manchester.

Парох: о. Стефан Побуцький, урод. 1898. В Амер. від 1914. Школи покінчив в St. Mary's Seminary, Baltimore, Maryland. Висв. Прсв. Н. Будкою в Toronto, Canada, 1922. Жонатий.

Адреса: 132 Washington St.

Дякоучитель Стефан Яґелло.

Brooklyn, New York (North)

Церква Сошествія св. Духа.

Парохія зорґанізована і деревляна церков куплена ($35,000) 1913; посвячена Прсв. С. Ортинським 1914.

Дійствували о.о.: Н. Дмитрів, Р. Волинець, М. Лисяк, і В. Лотович.

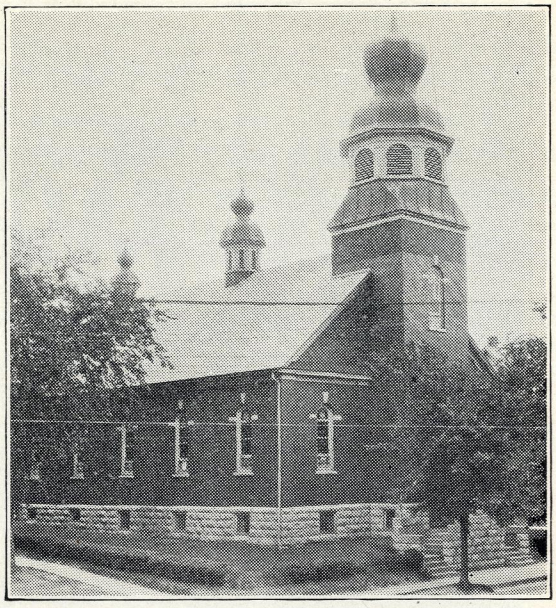

Українська гр. катол. церква св. Апп. Петра і Павла в Оборн, Н. Й.

Майно: галя під церквою, мурований дім для свящ. ($7,000).

Родин 250, душ 900.

Школа вечірня, дітий 62, веде дякоучитель.

Місцевости приналежні до церкви: Woodhaven, L. I. і Long Island City, L. I.

Парох: о. Антін Лотович, уродж. 1882; школи середні і універс. в Тернополі й у Львові; висвяч. Митр. А. Шептицьким у Львові 1907; в Америці від 1911. Жонатий.

Адреса: 160 N. 5th St.

Дякоучитель Василь Савицький.

Дочерна церков: South Brooklyn, N. Y.

Brooklyn, New York (South)

Каплиця св. О. Николая.
(дочерна)

Зорґанізована 1916; каплиця винаймається.

Дійствував: о. Володимир Лотович.

Родин 48, душ 156.

Школа вечірня, дітий 24, веде дякоучитель з Бруклина.

Парох доїзджає з Бруклина (North).

Українські Скавти при український катол. церкві св. Апп. Петра і Павла зі своїм орґанізатором о. Стефаном Побуцьким, парохом в Оборн, Н. Й. зорґанізовані 22 жовтня, 1932 р.

о. Стефан Побуцький

Buffalo, New York

Церква св. Івана Хрестителя.

Парохія зорґанізована 1904. Церква деревляна побудована 1907. Посвячена Прсв. С. Ортинським 1908. Відновлена і обложена цеглою 1930.

Дійствували о.о.: Н. Дмитрів, Д. Добротвор, І. Велигорський, В. Стех, І. Дорожинський, Л. Сембратович, М. Кузів, І. Ортинський, В. Козоріз, М. Продан.

Майно: окрема галя; деревляний дім для священика; (вартість всего разом з церквою $40,000).

Родин 125, душ 500.

Школа вечірна, дітий 30, веде дякоучитель.

Місцевости приналежні до церкви: North Tonawanda і Lockport.

Парох: о. Іван Жук, уродж. 19 січня, 1891; середні школи і універс. Перемишль—Львів; висвяч. Митр. А. Шептицьким у Львові 1918; в Америці від 1921. Жонатий.

Адреса: 158 Germain St.

Дякоучитель Григорий Королишин.

Дочерні церкви: Lackawanna, N. Y. і Niagara Falls, N. Y.

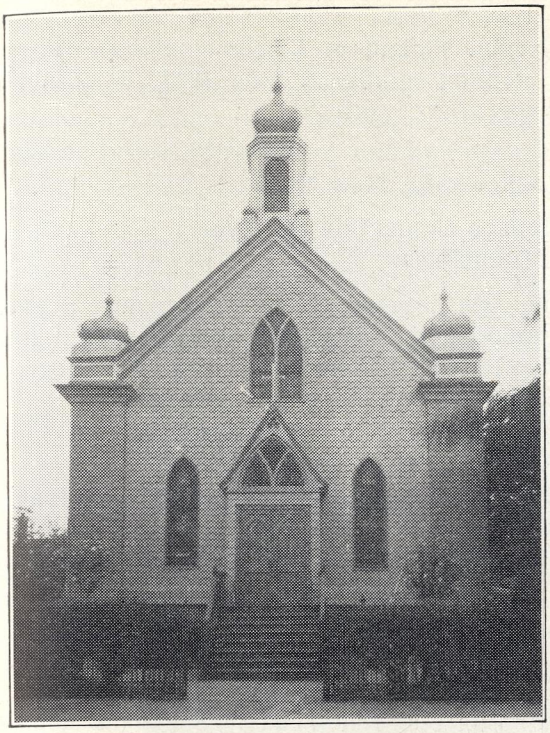

Укр. гр. катол. церква Сошествія св. Духа в Бруклин, Н. Й.

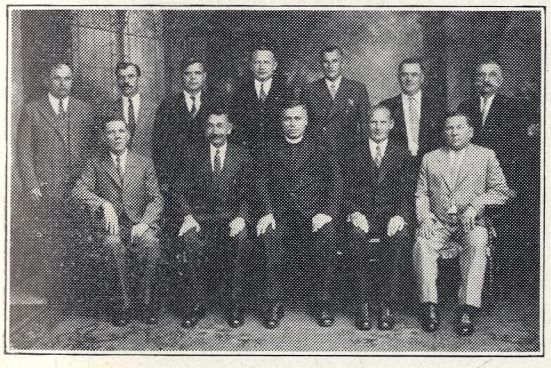

Церковний Комітет при український гр. катол. церкві Сош. св. Духа в Бруклин, Н. Й.

Buffalo, New York

Церква св. О. Николая.

Парохія зорганізована 1907 і тогож року побудована перша, деревляна церква. Теперішня, мурована, побудована 1919 ($40,000).

Дійствували о.о.: І. Ортинський, Д. Кулматицький, М. Залітач, К. Курилло, А. Пристай, М. Кузів, В. Мереньків.

Майно: галя під церквою; дім для священ. ($6,000).

Родин 120, душ 600.

Школа вечірна, дітий 90, веде пані Катря Сидоряк.

Парох: о. Евстахій Сидоряк, родився 23 вересня 1882 р. в Ваньовичах, п. Самбір. Гімназію скінчив в Самборі, богословіє у Львові. Висвячений в Филаделфії 1910 р. Митрополитом Кир Андреєм і Епископом Кир Сотером.

Адреса: 308 Filmore Ave.

Дочерна церков: Lancaster, N. Y.

о. Евстахій Сидоряк

Cohoes, New York

Церква св. Ап. Петра і Павла.

Парохія зорганізована 1907, тогож року побудована мурована церков ($19,000). Дійствуавли о.о.: І. Фекула, Й. Двуліт, Е. Бартіш, Р. Волинець, І. Велигорський, В. Меренків, М. Олексів, В. Уляницький, І. Дорожинський, І. Перепелиця, І. Захарко, Л. Чапельський, І. Остап.

Майно: галя під церквою; цвинтар; дім для свящ. ($8,000); забавова площа.

Родин 120, душ 600.

Школа вечірна, дітий 130, веде дякоучитель.

Парох: о. Іван Шуховський, уродж. 1889; середні школи і універс. у Львові; висвяч. Митр. А. Шептицьким у Львові 1913; в Америці від 1914; жонатий.

Адреса: 198 Ontario St.

Дякоучитель Михайло Майчик.

Дочерна церков: Amsterdam, N. Y., священик доїзджає також до Pittsfield, Mass.

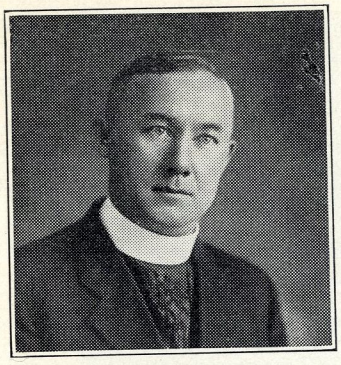

о. Іван Шуховський

Elmira Heights, New York

Церква св. О. Николая.

Парохія зорґанізована 1895; в тім році побудована деревляна церков ($12,000). Не посвячена.
Дійствували о.о.: І. Ардан, Н. Воленський, І. Дорожинський, Н. Дмитрів, Е. Слівінський, В. Меренків, В. Уляницький, М. Продан, В. Стех, П. Середа, А. Строцький, І. Бернацький, І. Гундяк, С. Милянич, В. Обушкевич, М. Данилович, Л. Закревський.
Майно: галя під церквою; деревляний дім для свящ. ($3,000), цвинтар.
Родин 120, душ 700.
Школа вечірна, дітий 85, веде дякоучитель.
Парох: о. Казимир Дутковський, урод. 1872! середні школи і універс. в Перемишли і Львові; висвяч. Кард. С. Сембратовичом у Львові 1896; в Америці від 1921; жонатий.
Адреса: 175 Horsehead Blvd.
Дякоучитель Михайло Матвіїв.
Дочерна церков: Sayre, Pa.

Hudson, New York

Церква св. О. Николая.

Парохія зорґанізована і церков переробблена з партеру мешкального дому 1923; посвячена Прсв. К. Богачевським 1925. Дійствували о.о.: О. Ковалський, Й. Дженджера, І. Волощук.
Майно: мурований дім, в котрім містяться церква і помешкання свящ. ($15,000).
Родин 82, душ 328.
Школа вечірна, дітий 12.
Парох: о. Василь Жолдак, родж. 21 січня 1869, середні школи у Львові, теольоґію в Римі, ординований в Римі 1898 Прсвщ. Йосифом Сембратовичом, до Америки прибув в маю 1911. Безженний.
Адреса: 29 South 2nd St.

Lackawanna, New York

Церква Сошествія св. Духа.
(дочерна)

Парохія зорґанізована і деревляна церков обложена цеглою побудована 1925 ($18,000); посвячена Прсв. К. Богачевським 1926. Галя під церквою.
Від початку дійствує о. І Жук.
Родин 52, душ 198.
Школа вечірна, дітий 32, веде пані Іванна Жук.
Парох доїзджає з Buffalo, N. Y. (св. Івана Хрестителя).

Lancaster, New York

Церква св. Василія Великого
(дочерна)

Парохія зорґанізована і деревляна церков побудована 1920 ($14,000).
Дійствували о.о.: М. Залітач, Д. Кульматицький, І. Жук, М. Продан.
Майно: галя ($6,000); лоти будівельні.
Родин 25, душ 200.
Школа вечірна.
Парох доїзджає з Buffalo, N. Y. (св. Николая).

New York, New York

Церква св. Юрія.

Паорхія зорґанізована 1905; тогож року куплено церкву при 20-тій улици; 1911 перенесено церкву на 7-му улицю.
Дійствували о.о.: Й. Чаплинський, Н. Підгорецький, а як помічники: о.о. А. Улицький, В. Петрівський, Н. Дмитрів, Р. Волинець, М. Лисяк, і співдушпастир о. Ол. Павляк.
Майно: галя під церквою, дім для священика і дім по лівій стороні церкви для школи і С. С. Василянок. Вартість всього $125,000.
Родин около 900, душ 4,000.
Вечірних шкіл 3, дітий 140, учать Сестри і учителі.
Місцевости приналежні до церкви: Jamaica, Whitestone, і Astoria, L. I.
Парох: о. Петро Понятишин, урод. 1877;

середні школи і універс. в Тернополі, у Львові і Фрибургу, висвячений Митр. А. Шептицьким у Львові 11 липня, 1902; в Америці від 1903. Безженний.

Співдушпастир: о. Филимон Тарнавський, родж. 1862; серед. школи і універ. у Львові; ординов. Митр. Сильвестром Сембратовичом у Львові 1889; в Америці від 1911 р. Жонатий.

Адреса: 22 East 7th St.

Дякоучитель Теодор Онуфрик.

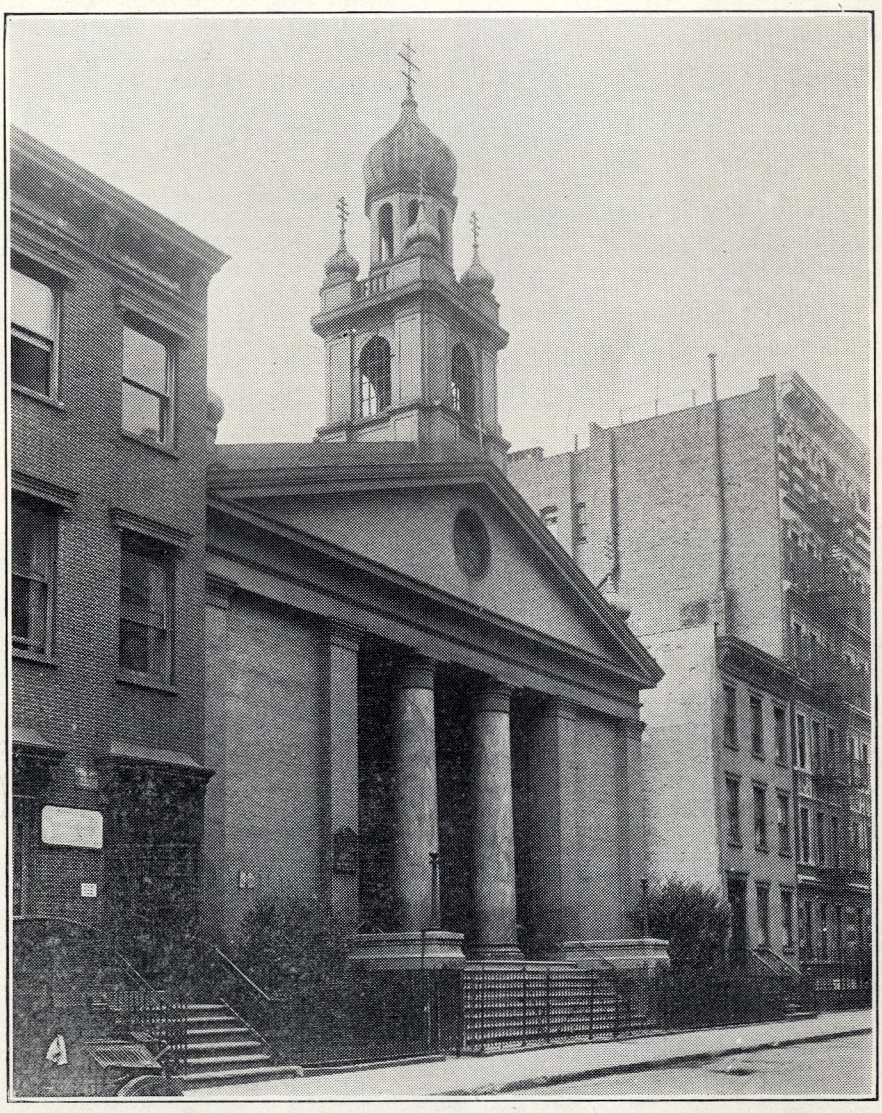

Українська гр. катол. церква св. Юрія в Ню Йорку, Н. Й.

Niagara Falls, New York

Церква Покрова Пр. Богородиці.
(дочерна)

Парохія зорганізована і деревляна церков побудована 1920 ($5,500); посвячена Прсв. К. Богачевським 1931.

Дійствували о.о.: В. Козоріз, М. Продан.

Майно: галя під церквою.

Родин 27, душ 109.

Школа вечірна, дітий 11.

Парох доїзджає з Buffalo, N. Y. (св. Івана).

Riverhead, L. I., New York

Церква св. Івана Хрестителя.

Парохія зорганізована і деревляна церков побудована 1924 ($16,000).
Доїзджали зрідка ріжні священики; від 1925 дійствували о.о. М. Кіндій, Д. Гулин.
Майно: галя під церквою.
Родин 70, душ 350.
Школа вечірна, від осені.
Парох: о. Роман Волинець, урод. 1875, висвячений 28 серпня 1898; в Америці від 1904; безженний.
Адреса Пароха: % Nanat, Calverton, L. I., New York.

Rochester, New York

Церква св. Йосафата.

Парохія зорганізована і деревляна церков побудована 1910; теперішня, мурована, куплена 1914 ($40,000); і посвячена Прсв. С. Ортинським 1916.
Дійствували о.о.: Л. Сембратович, Слівінський, В. Петрівський, А. Строцький, Л. Білянський, В. Меренків.
Майно: галя під церквою; дім для священ. ($5,000); новозакуплений дім з площею під галю ($65.000).
Родин 262, душ 1,300.
Школа вечірна, дітий 67, веде дякоучитель.
Парох: о. Василь Турула, урод. 1881; середні школи і універс. у Львові; висвячений Прсв. С. Ортинським в Филаделфії 1910; в Америці від 1910; жонатий.
Адреса: 303 Hudson Ave.
Дякоучитель Роман Дмитрів.

Spring Valley, New York

Церква св. Ап. Петра і Павла.

Парохія зорганізована і деревляна церков побудована 1912 ($2,000).
Родин 20, душ 100.
Парох: о. Володимир Стех, урод. 1864; богословія у оо. Василіян у Львові; висвячений Митр. С. Сембратовичом у Львові 1889; в Америці від 1906; безженний.
Адреса Пароха: 88 Summer St., Passaic, N. J.
Доїзджає до Whippany, N. J.

Престіл в церкві св. Юрія в Ню Йорку, Н. Й.

Хор при український катол. церкві св. Юрія в Ню Йорку, Н. Й,. Т. Онуфрик дириґент

Братство св. Михаїла відділ 1 Провидіння в Ню Йорку, Н. Й.

Syracuse, New York

Церква св. Івана Хрестителя.

Парохія зорґанізована і деревляна церква куплена 1903; теперішня, мурована церква побудована 1913 ($90,000); посвячена Прсв. С. Ортинським 1914.
Дійствували о.о.: І. Велигорський, В. Гривнак, Й. Гануля, І. Заклинський, Е. Волкай, Т. Двуліт, І. Дорожинський, А. Гумецький, В. Меренків, А. Пристай, А. Ротко, К. Курило, Н. Струтинський, Й. Жук, Л. Левицький.

Майно: галя під церквою; дім для свящ. ($12,000); цвинтар ($5,000).

Родин 350, душ 1,900.

Школа вечірна, дітий 54, веде дякоучитель.

Парох: о. Михайло Кузів, родж. 1885, середні школи в Тернополи, універс. у Львові ,висвячений Прсв. С. Ортинським у Филаделфії 10 лютого 1910; в Америці від 1909; вдовець.

Адреса: 1o4 South Wilbur Ave.

Дякоучитель Йосиф Заяць.

Українська гр. катол. церква св. Івана Хрестителя в Сиракюз, Н. Й.

Комітет при українській гр. катол. церкві св. Івана Хрестителя в Сиракюз, Н. Й.

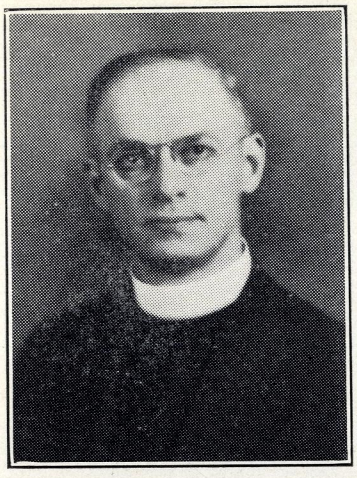

о. Михайло Кузів

Watervliet, New York

Церква св. О. Николая.

Парохія зорганізована 1907; мурована церков побудована 1908 ($80,000).

Дійствували о.о.: І. Фекула, Й. Чаплинський, М. Кузів, В. Меренків, І. Волощук, Ем. Бартіш, М. Продан, Т. Двуліт, М. Стернюк, Й. Дженджера, О. Ковальський.

Майно: галя під церквою; мурований дім для священ. ($7,000); цвинтар ($3,000).

Родин 175, душ 900.

Школа вечірна, дітий 104.

Парох: о. Андрій Хлистун, урод. 1893; середні школи і універс. у Львові; висвячений Прсв. Й. Боцяном в Підгірцях 1921; в Америці від 1925; безженний.

Адреса: 2410 Fourth Ave.

Хор Боян при українській гр. катол. церкві св. Михаїла в Йонкерс, Н. Й. Дірігент Михайло Фатюк.

Yonkers, New York

Церква св. Арх. Михаїла.

Парохія зорганізована і деревляна церков побудована 1899; відновлена і обмурована 1925 (вартість $65,000); посвячена Прсв. К. Богачевським 1925.

Дійствували о.о.: П. Тимкевич, Н. Дмитрів, Д. Добротвор, І. Велигорський, Р. Волинець, М. Лисяк, А. Павляк, В. Сполітакевич.

Майно: галя під церквою; мурований дім

Впр. о. Максим Кінаш

для священ. ($20,000).

Родин 300, душ 2,000.

Школа вечірна, дітий 108, веде дякоучитель.

Парох: о. Максим Кінаш, уродж. 9 лютого 1870; середні школи і університ. у Львові; висвяч. Кард. С. Сембратовичом у Львові 1895; в Америці від 1914; вдовець.

Адреса: 29 Chestnut St.

Дякоучитель Михайло Фатюк.

Ukraina, North Dakota

Церква св. Вмч. Димитрія.

Парохія зорґанізова в 1907 році. Перша (деревляна згоріла в 1928 р. другу (деревл.) збудовано 1930 р. (варт. $6,000). За дозвол. Прсв. Ординаріяту благословлена о. М. Мартинюком в листоп. 1930. Дійствували о.о.: Волинець, Стех, Уляницький, Скроцький, Лукавський, Двуліт, Гривнак, Копитчак, Гривнак (вдруге), М. Мартинюк.

Майно: галя під церквою, дім (дерев.) для

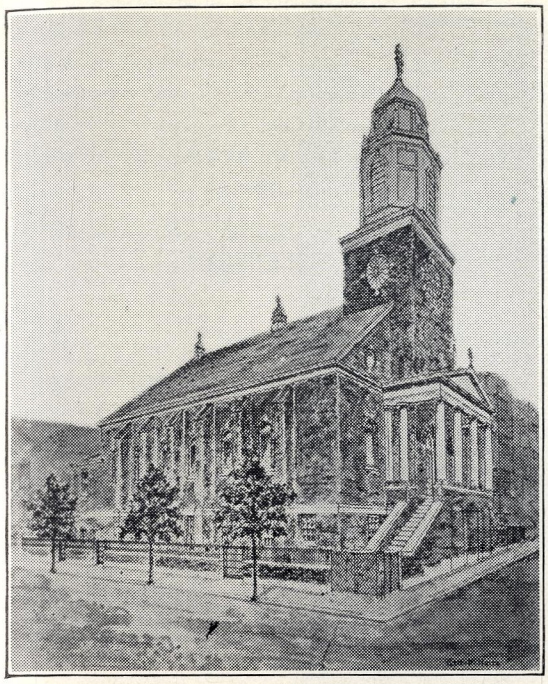

Українська гр. катол. церква св. Арх. Михаїла в Йонкерс, Н. Й.

священика ($2,000); 40 акрів землі при церкві, на ній цвинтар.
Родин 52, душ 290.
До парохії належить ще дочерна церква в Gorham, N. D.
Адреса: P. O. Belfield, N. D.
Дякоучитель Микола Романишин.

Gorham, North Dakota

Церква св. Йосафата.
(дочерна)

Парохія зорганізована в 1911. Перша (деревляна) церква згоріла, друга збудов. в 1921 р. Вартість $6,000. Не благословлена ще.
Дійствували о.о. з Ukraina, N. D.
Майно: галя під церквою, 6 акрів землі під цвинтар.
Родин 70, душ 360.
Школа принагідна, дітий 63.
Священик як в Ukraina, N. D.
Дяковчитклль з Ukraina, N. D.

Wilton, North Dakota

Церква св. Ап. Петра і Павла.

Парохія зорганізована в 1912 р. Церква деревл., вартість $3,000.
Дійствували о.о.: Курилло, Скроцький, Ковальський, Двуліт, Гривнак, в 1931 р. доїздив з Україні, Н. Д., о. М. Мартинюк.
Майно церкви: галя під церквою, 4 акри землі при церкві; цвинтар 6 акрів — за містом, вартість $250.
Родин 56, душ 280.
Школи нема.
Священик як в Ukraina, N. D.
Дякоучитель Яків Петрик.
Адреса: P. O. Wilton, N. D.

Akron, Ohio

Церква Сошествія св. Духа.

Парохія зорганізована, і церква деревляна, обложена цеглою побудована в 1915 р. Посвячена Прсв. К. Богачевським 1925 р. ($12,000).
Дійствували о.о.: Л. Чапельський, Д. Гірецький, В. Копичак, Ст. Маланяк, І. Остап, Е. Волкай, Л. Закревський, В. Коритовський, М. Скроцький, Й. Ганяк, І. Забава.
Майно: галя під церквою, дерев. дім для свящ. $4,500.
Родин 43, душ 238.
Місцевости приналежні до церкви: Canton, Ohio.
Школа вечірна, дітий 40.
Парох: о. Йосиф Дженджера, урод. 8 марта 1874 в Лосячи повіт Борщів; середні школи в Бережанах і університ. у Львові і Інсбруку; висвячений Митр. А. Шептицьким у Львові 1902; в Америці від 1914; вдовець.
Адреса: 185 Abel St.

Cleveland, Ohio

Церква св. Ап. Петра і Павла.

Парохія зорганізована 1909, церква мурована побудована 1910 ($25,000), посвячена Прсв. С. Ортинським.
Дійствували о.о.: В. Довгович, Й. Боярчук, Д. Добротвор, Ф. Тарнавський, Е. Сидоряк, Л. Левицький, М. Кузів.
Майно: галя під церквою; деревляний дім для священика ($8,000); дім для сестер Василіянок ($14,000); дім на школу ($7,700).
Родин понад 400, душ понад 3,000.
Школа вечірна, дітий 333, ведуть сестри Василіянки.

Парох: о. Василь Меренків, родж. 1878; середні школи і універс. у Львові; висвяч. Митр. А. Шептицьким у Львові 1904; в Амер. від 1910; вдовець.

Адреса: 2280 W. 7th St.

Дякоучитель Антін Когут.

Lorain, Ohio

Церква св. Івана Хрестителя. (дочерна)

Парохія зорганізована і мурована церков побудована 1922 ($20,000).
Дійствували о.о.: Л. Білянський, Й. Бернацький, Л. Закревський, М. Скроцький, В. Коритовський, І. Забава.

Родин 25, душ 100.

Школа вечірня, дітий 18.

Парох доїздить з Rossford, Ohio.

Rossford, Ohio

Церква св. Арх. Михаїла.

Парохія зорганізована 1912 р. і тоді збудована деревляна церква коштом $5,000. Дійствували о.о.: Павло Ставровський, Волод. Копитчак, Н. Романюк, В. Берец, Я. Ванько, А. Компордай, В. Гривнак, І. Остап, А. Компордай, І. Думич, Т. Василевич, Ю. Крупа, Р. Крупа, В. Коритовський, Л. Сембратович.

Майно: галя під церквою, деревляний дім для священика ($15,000).

Родин 35, душ 186.

Школа вечірна, дітий 66.

Парох: о. Антонін Уляницький, родж. 22 жовтня 1882, серед. школу й університет в Тернополі й у Львові, висвяч. Митр. А. Шептицьким у Львові 1909; до Америки приїхав 1912 р.; жонатий.

Адреса: 270 Walnut St.

Дочерна церква в Lorain. O., школа вечірна в Toledo, O., дітий 15, учить священик з Rossford, O.

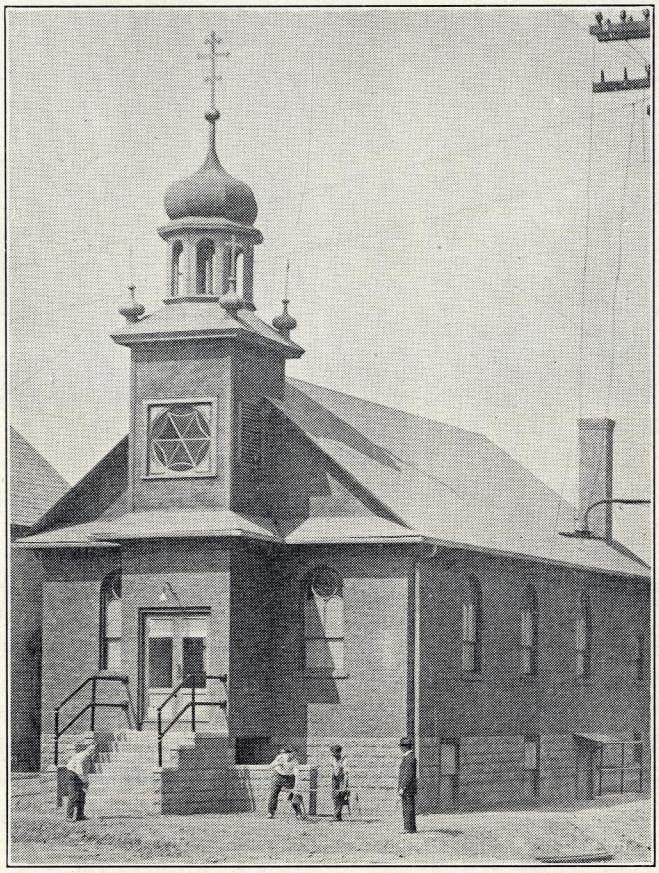

Українська катол. церква св. Духа в Екрон, Огайо.

о. Йосиф Дженджера

Хор при українській катол. церкві в Клівленд, Огайо. Антін Когут діріґент.

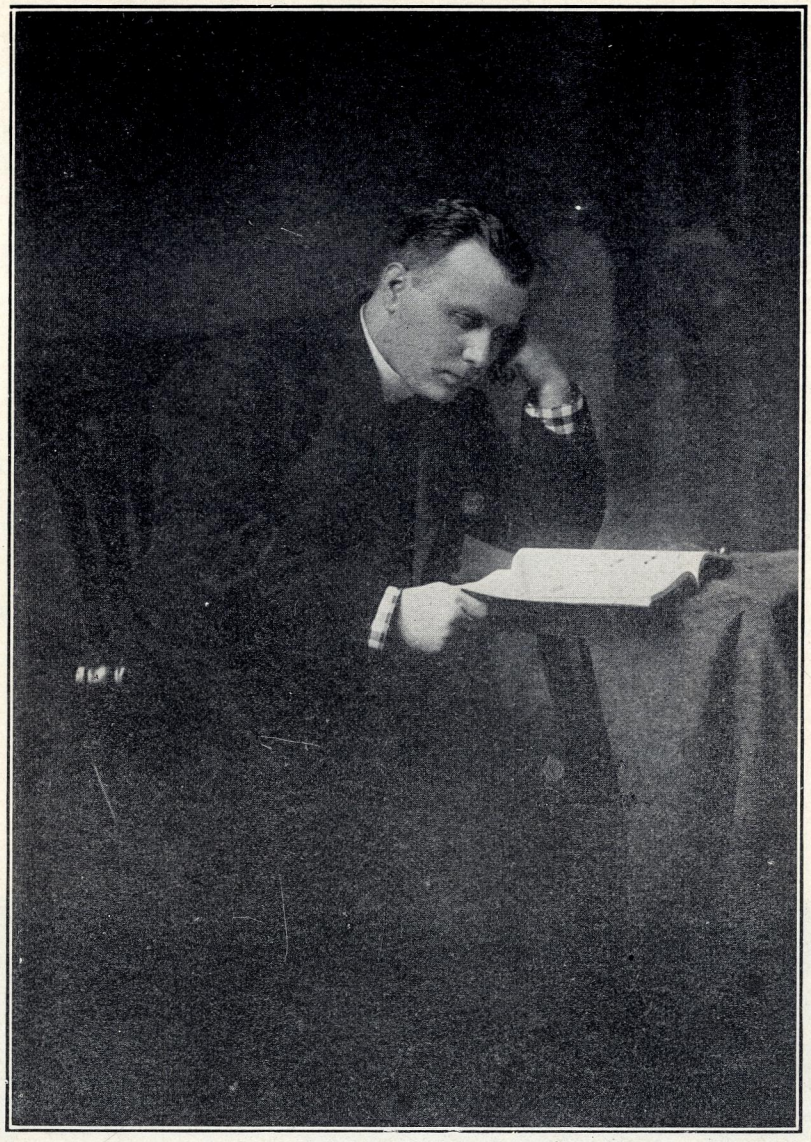

о. Василь Мереньків

Youngstown, Ohio

Церква Пресвятої Тройці.

Парохія зорґанізована 1909; мурована церква побудована 1911 ($120,000); посвячена Прсв. К. Богачевським 1925.
Дійствували о.о.: М. Балог, В. Зацерковний, В. Стецюк, К. Курило, Н. Струтинський, І. Захарко, С. Вашишин, В. Довгович, М. Данилович, А. Скроцький.

Майно: галя під церквою; дім для свящ. ($6,000).

Родин 300, душ 1,800.

Школи вечірні в 4 дільницях, дітий 119, веде дякоучитель.

Парох: о. Іван Забава, урод. 16 вересня 1894; школи середні і універс. у Львові й Інсбурку 1926; висвяч. Митрп. А. Шептицьким у Львові 9 вересня 1925; безженний; до Америки прибув 1930.

Адреса: 526 West Rayen, Ave.

Дякоучитель Лев Кухтин.

Alden Station, Pennsylvania

Церква св. Володимира Великого

Парохія зорґанізована і церква деревляна побудована ($5,000), згоріла; побудовано нову.
Дійствували о.о.: Ол. Косей, Ом. Баранський, М. Кузів, М. Олексів, А. Лотович, В. Лотович, М. Данилович, З. Орун, В. Петрівський, В. Уляницький.
Парох: Під пору доїзджає з Plymouth, Pa.

Українська катол. церква св. Володимира Великого в Алден Стейшен, Па.

Aliquippa, Pennsylvania

Церква св. Ап. Петра і Павла.
(дочерна)

Парохія зорґанізована і деревляна церков побудована 1915 ($8,000).
Дійствували о.о.: П. Єзерський, І. Заклинський, І. Кутський, І. Ортинський, В. Маньовський.
Родин 70, душ 350.
Школа вечірна, дітий 51, в рентований гали, веде дякоучитель.
Парох доїзджає з Ambridge, Pa.
Дякоучитель Семен Ничка.

Altoona, Pennsylvania

Церква Непороч. Зачаття Прч. Діви Марії.
(дочерна)

Парохія зорґанізована і деревляну церкву (вартости $2,000) збудовано 1920 р.
Дійствували о.о.: П. Процько, Е. Бартіш, П. Соловій, Й. Бернацький, Ол. Пеленський, В. Уляницький, С. Побуцький, Й. Дженджера, М. Волощук.
Маєток: парохіяльна галя, цвинтар, будівельні парцелі — вартости $500.
Родин 25, душ 140.
Школа вечірна лише на вакації, дітий 20, учить священик.
Парох доїздить з Ramey, Pa.
Дядовчителя нема.

Ambridge, Pennsylvania

Церква св. Ап. Петра і Павла.

Парохія зорґанізована і деревляна церква куплена 1907; теперішня мурована побудована 1916 ($48,000); посвячена Прсв. К. Богачевським 1924.
Дійствували о.о.: Н. Стефанович, Й. Гануля, М. Данилович, А. Пеленський, М. Стернюк, М. Ґурянський, П. Єзерський, І. Кутський, Д. Кульматицький, І. Ортинський, В. Маньовський.
Майно: галя під церкв.; цвинтар ($7,000); деревляний дім для священ. ($5,000).
Родин 298, душ 2,000.
Школа вечірна, дітий 114, веде дякоучитель і другий учитель.
Парох: о. др. Николай Копачук, урод. 4 лютого 1883! середні школи, університ. і докторат в Чернівцях; висвячений в Чернівцях 18 мая 1908; принятий до гр.-кат. дієцезії 11 квітня 1928; в Америці від 1921; жонатий.
Адреса: 546 Melrose Ave.
Дочерна церков: Aliqu'ppa, Pa.

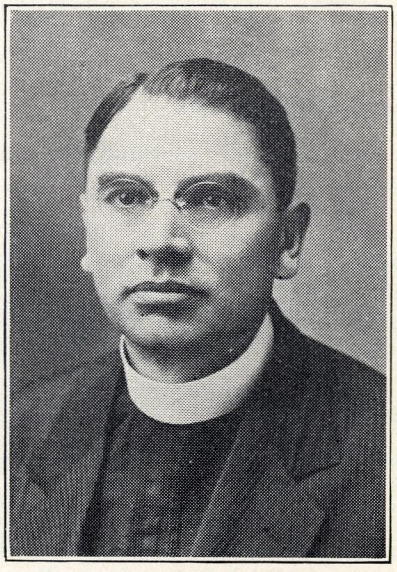

о. др. М. Копачук

Українька гр. катол. церква св. Петра і Павла в Ембрідж, Па.

Barnesboro, Pennsylvania

Церква Непороч. Зач. Прч. Д. Марії.

Парохія зорґанізована 1911. Церков деревляна побудована 1914 ($15,000). Благословлена о. П. Понятишином 1916.

Дійствували о.о.: В. Ковалицький, І. Дорожинський, В. Копитчак, В. Добушовський, М. Лукаський, Н. Дмитрів, І. Волощук, В. Жолдак, П. Соловій.

Майно: цвинтар ($1,000); галя ($2,000); дім для свящ. ($3,500).

Родин 95, душ 538.

Школа вечірна, дітий 36.

Місцевости приналежні до церкви: Colver (15 родин).

Парох: о. Володимир Петрівський, родж. 12 червня 1879, середні школи і університ. Перемишль — Львів; висвячен. Митр. А. Шептицьким у Львові 17 лютого 1907; в Америці від 27 серпня 1907 (приїхав разом з Прсв. Сотером); безженний.

Адреса: 300 Cambel Avenue, P. O. Box 295.

Bethlehem, Pennsylvania

Церква св. Священомученика Йосафата. (дочерна)

Перші українські поселенці прибули в 1905 р., учащали до церкви в Нортгемптон, Па. Відтак до церкви в Алентавн, Па. В більшім числі зачали прибувати в 1912 р. Церковну громаду зорґанізовано в 1914 р. В 1918 закуплено церкву заінкорпоровано і приспособлено до нашого обряду. В сім ділі поміг о. Мих Кузів. Благословення довершив о. Антін Лотович в 1918 р.

Дійствували о.о.: А. Лотович, В. Турула, С. Миланич, В. Довгович, А. Рудакевич, Д. Добротвор, В. Титар.

Маєток: в 1920 р. побудовано галю при церкві. Вартість церкви $10,000, салі $8,000.

Родин 80, душ 500.

Вечірна школа, дітий 35, веде дякоучитель.

Парох доїздить з West Easton, Pa.

Дякоучитель доїзджає з Easton, Pa.

Berwick (West Berwick), Pennsylvania

Церква св. Кирила і Методія.

Парохія зорґанізована 1907. Теперішня церков деревляна куплена 1908 ($2,300). Благословлена 1918.

Дійствували о.о.: І. Якимович. Й. Туруля, Й. Бернацький. В. Обушкевич, К. Пиріжок, І. Кутський, С. Маланяк, Т. Двуліт, В. Маньовський, І. Заклинський, А.

Строцький, Ф. Кисільовський, А. Пеленський, М. Скроцький, І. Жук, Н. Романюк, Е. Бартіш, І. Остап, Ф. Бон, В. Титар, С. Мацюрак, С. Маланяк, В. Маньовський.

Майно: галя під церквою; цвинтарі два ($1,000); дім для свящ. ($3,000).

Родин 80, душ 450.

Школа вечірна, дітий 160, учить пані Марія Скроцька.

Парох: о. Ярослав Скроцький, уродж. 19 травня 1896; серед. школи у Львові, філос. і теольоґ. у о.о. Бенедиктинів в Richardson, N. D., кінчив в Baltimore, Md. Висвячений 15 січня 1920 р. Прсв. Н. Будкою в Hamilton, Ont., Canada.

Адреса: 706 Warren St., West Berwick, Pa.

Священик доїзджає до Hazleton, Pa.

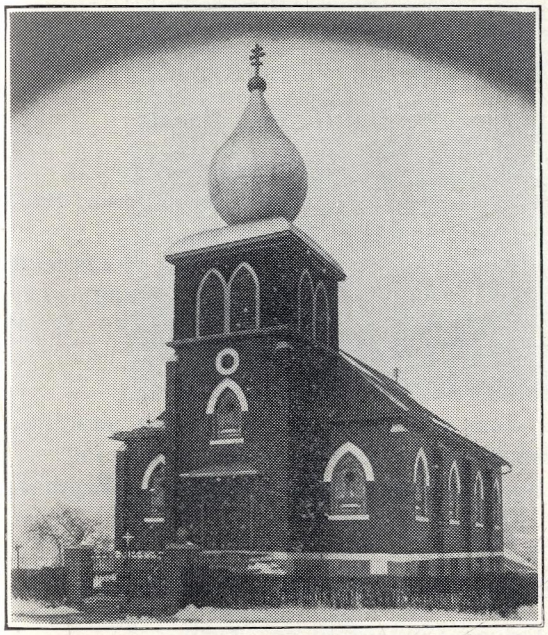

Українська гр. катол. церква Сошествія св. Духа в Вест Істон, Па.

Bridgeport, Pennsylvania

Церква св. Апп. Петра і Павла.
(дочерна)

Парохія зорґанізована 1924. Тогож року куплено мурований дім ($5,500) і перероблено партер на церков, а на поверсі лишилися дві кімнати на школу і збори. Престол посвячений Прсв. К. Богачевським 1926.

Дійствували о.о.: Дорогович, Д. Кульматицький, А. Рудакевич.

Майно: 12 лотів ($6,600).

Родин 35, душ 235.

Школа вечірна, дітий 26, веде дякоучитель.

Парох доїзджає з Camden, N. J.

Дякоучитель: Петро Мартинюк.

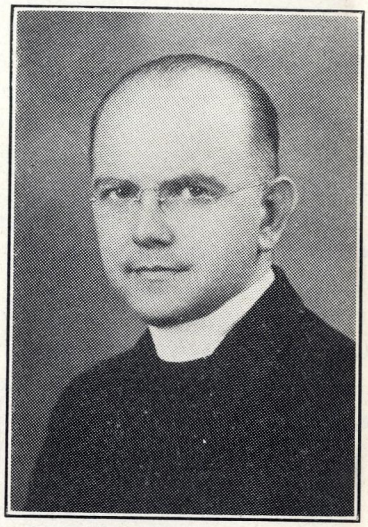

о. Ярослав Скроцький

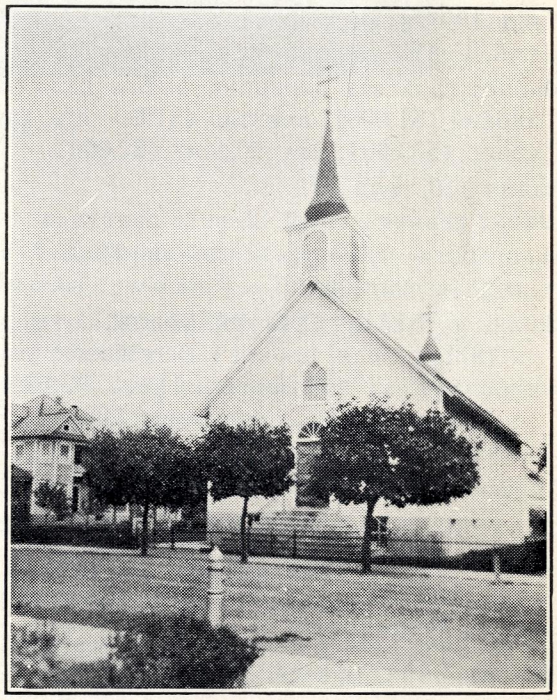

Українька катол. церква св. Кирила і Методія в Бервик, Па.

Butler, Pennsylvania

Церква св. Арх. Михаїла.

Парохію зорґанізовано 1905. Церков, деревляну побудовано 1906 ($18,000); в 1920 парох. розбилась і повстала незалежна церква.

Дійствували о.о.: Стефанович, В. Гривнак, З. Зацерковний, В. Балог, Г. Кульчицький, Е. Бартіш, В. Добушовський, А. Пеленський, І. Гундяк, Василевич, П. Соловій, К. Пирожок, А. Уляницький, Й. Ганяк, В. Стех, С. Побуцький, А. Строцький, В. Уляницький, Юрій Крупа, В. Зацерковний.

Парох. галя, дім для свящ. мурований ($11,000).

Родин 62, душ 200.

Школа принагідна, дітий 36.

Парох доїзджає з New Kensington, Pa.

Centralia, Pennsylvania

Церква Успення Прч. Д. Марії.

Парохія зорґанізована, деревляна церква побудована і посвячена Прсв. С. Ортинським 1911 ($10,000).

Дійствували о.о.: К. Пирожок, І. Волощук, Й. Дженджера, І. Фекула, Й. Бояр-чук, Л. Чапельський з Mt. Carmel, Pa.; від 1927 (самостійна) о.о. В. Уляницький, С. Побуцький, М. Данилович.

Майно: галя під церквою; осібна галя на забави ($1,000); цвинтар ($100); дім для свящ. ($3,000); дім на рент ($2,000).

Родин 110, душ 747.

Школа вечірна, дітий 42, веде дякоучитель.

Місцевости приналежні до церкви: Ashland, Germantown, B'g Mine Run, Oakland.

Парох: о. Василь Гривнак, уродж. 11 марта 1871; середні школи в Бережанах, універс. в Римі; висвячений Прсв. Й. Сембратовичом в Римі 20 липня 1900; безженний.

Адреса: P. O. Box 67o.

Священик обслугує під пору церкву св. Николая в St. Clair, Pa.

Chester, Pennsylvania

Церква Сошествія св. Духа.

Парохія зорґанізована і деревляна церква куплена ($10,000) 1909. Посвячена Прсв. С. Ортинським 1913.

Дійствували о.о.: А. Павляк, І. Велигорський, З. Орун, Й. Пелехович, Л. Білянський, А. Строцький, В. Лотович, В. Держирука, А. Лотович, С. Ващишин, В. Маньовський О. Е. Теодорович Ч. св. В. В., Ф. Тарнавський.

Майно: галя під церквою, дім для свящ. ($5,000).

Родин 80.

Школа вечірна, дітий 73, веде дякоучитель.

Місцевости приналежні до церкви: Marcus Hook, Pa. і Claymont, Pa.

Парох: о. Олександер Павляк, урод. 1880; середні школи і універс. у Львові і Відни (сецесія); висвячений Митр. А. Шептицьким 9 січня 1904 у Львові; в Америці від 1908; жонатий.

Адреса: 3o1o W. 3rd St.

Дякоучитель Яким Рогач.

Clifton Heights, Pennsylvania

Церква св. Апп. Петра і Павла.
(дочерна)

Парохія зорґанізована і деревляна церква збудована 1911 р.

Дійствували священики з Филаделфії, о.о.: З. Орун, В. Стецюк, Л. Чапельський, В. Петрівський, М. Колтуцький, В. Маньовський.

Родин 28.

Школа вечірна, ведена членами парохії.

Священик доїздить з Frankford, Pa.

Дяковчитель Андрій Мельник, мешкає у Frankford, Pa.

Easton (West Easton), Pennsylvania

Церква Сошествія св. Духа.

Парохія зорґанізована і деревляна церква побудована 1922 ($15,000); благословлена о. П. Понятишином 1923.

Доїзджали о.о.: В. Турула, А. Бернацький, Склепкович, В. Обушкевич, І. Кутський, А. Рудакевич, Д. Добротвор, В. Титар.

Майно: галя під церквою.

Родин 60, душ 400.

Школа вечірна, дітий 48, веде дякоучитель.

Парох: о. Михайло Колтуцький, родж. 1901; школи покінчив в Montreal, Can.; висвячений Прсв. Н. Будкою в Oakburn,

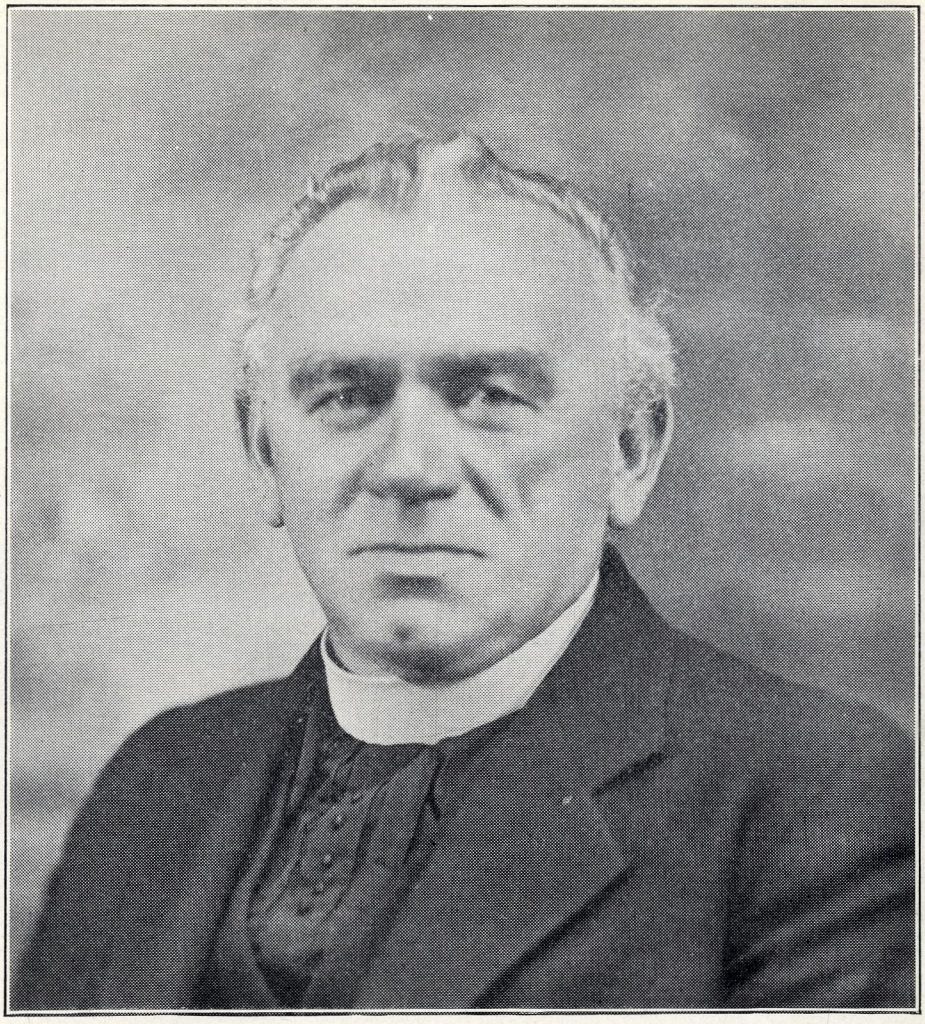

о. Василь Гривнак

Man., Canada 1925; в Злуч. Державах від 1926; жонатий.

Адреса: 3011 Freemansburg Ave.

Дякоучитель: Володимир Романків.

Дочерна церква в Bethlehem, Pa.

Edwardsville, Pennsylvania

Церква св. Володимира Великого.
(дочерна)

Парохія зорганізована 1910; церква дерев. побуд. 1910; посвячена 1911 Прсв. С. Ортинським.
Дійствували о.о.: Ю. Левинський, В. Турула, А. Лотович, В. Лотович, Й. Бернацький, П. Середа, Ев. Бартіш, Ів. Дорогович; доїзджали о.о. Вол. Сполітакевич, Мих. Лисяк, Мих. Олексів, Е. Бартіш, М. Паздрій.

Майно: вартість церкви $25,000; деревл. дому парох. $3,000; цвинтар $2,000; галя під церквою.

Школа вечірна, дітий 88 веде дяковчитель.

Парох доїзджає з Wilkes-Barre, Pa.

Дякоучитель Юрко Голович.

Frackville, Pennsylvania

Церква св. Арх. Михаїла.
(дочерна)

Парохія зорганізована і деревляна церква побудована 1921 ($9,000); благословлена о. П. Єзерським.
Дійствував о. І. Фекула.

Українська гр. катол. церква св. Йосафата в Бетлегем, Па.

Майно: галя під церквою.
Родин 105, душ 400.
Школа вечірна, дітий 126, веде дякоучитель.
Парох доїзджає з St. Clair (св. Ів. Хрестителя).
Дякоучитель: Симеон Данильчук.

Frankford, Pennsylvania

Церква св. Йосафата.

Парохія зорганізована 1914; мурована церква куплена 1916 ($15,000).
Дійствували о.о. Й. Дженджера, Л. Чапельський, В. Петрівський, С. Ващишин, М. Колтуцький, В. Маньовський.
Майно: галя ($25,000); мурований дім для свящ. ($7,000).
Родин 80, душ 400.
Школа вечірна, дітий 32.

о. Михайло Колтуцький

Українська гр. катол. церава св. Архистратига Михаіла в Фреквил, Па.

Парох: о. Роман Крупа, роджений 6 січня 1887, середні школи в Перемишлі, університет у Львові, висвячений у вересні 1910 р. в Перемишлі Прсв. Константином Чеховичом, до Канади прибув у червні 1913, а до Злучених Держав в листопаді 1927. Жонатий.

Адреса: 2236 Orthodox St.

Дякоучитель: Андрій Мельник.

Диригент хору: Павло Баглай.

Дочерна церква: Clifton Heights, Pa.

Glen Lyon, Pennsylvania

Церква св. О. Николая.
(дочерна)

Парохія зорганізована і деревляна церква побудована 1894 ($4,000).

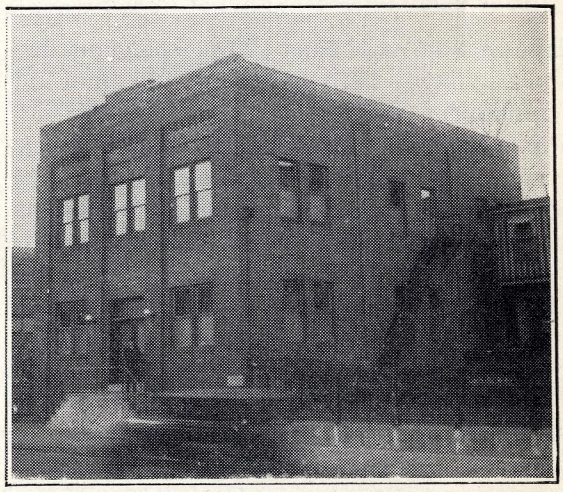

Українська галя при гр. катол. церкві св. Йосафата у Френкфорд, Па.

Дійствували о.о.: М. Волкай, А. Косей, М. Лисяк, М. Кузів, М. Олексів, В. Лотович, Н. Струтинський.
Майно: галя під церквою; цвинтар.
Родин 80 душ 500.
Школа вечірна, дітий 50, веде дякоучитель.
Парох доїзджає з Hanover, Pa. (Rhone, Pa.)
Дякоучитель Мирон Сокільський.

Hanover (Rhone), Pennsylvania

Церква Преображення Г. Н. Іс. Хр.

Парохія зорґанізована 1898, деревляна церква поставлена тоді за $12,000.
Дійствували о.о.: Мих. Кузів, М. Олексів, А. Лотович, Вол. Лотович, М. Данилович, Ол. Пеленський, З. Орун, А. Строцький, В. Уляницький, М. Паздрій, Н. Дмитрів, М. Струтинський.
Родин 152, душ 896.
Школа вечірня, дітий 126, веде дякоучитель.
Майно: цвинтар, дім для священика.
Парох: о. Володимир Обушкевич, родж. 1875, середні школи й універс. у Львові; висвяч. Прсв. К. Чеховичем в Перемишлі 31 грудня 1899; в Америці від 1906 р.; жонатий.
Адреса: 24o Center St., Nanticoke, Pa.
Дякоучитель Мирон Сокільський.
Дочерна церква: Glen Lyon, Pa.

Hazleton, Pennsylvania

Церква св. Арх. Михаїла.
(дочерна)

Парохія зорґанізована 1909; деревляна церква куплена 1910 ($20,000), пізнійше обтинкована.
Дійствували о.о.: Ю. Левинський, І. Остап, Д. Хомяк, К. Пирожок, В. Лотович, Т. Двуліт, В. Маньовський, І. Рубинович, І. Захарко, І. Фекула, Й. Дженджера, Н. Романюк, Ф. Кисільовський, І. Дорогович, С. Миланич, Й. Бернацький, Л. Закревський, С. Маланяк.
Майно: галя під церквою; дім для свящ. ($6,000); цвинтар ($2,500).
Родин 50, душ 300.
Школа вечірна, дітий 32, веде дякоучитель.
Дякоучитель Володимир Призванський.
Парох доїзджає з Berwick, Pa.
Адреса дому: 74 N. Laurel St.

Українська гр. катол. церква св. Йосафата у Френкфорд, Па.

о. Роман Крупа

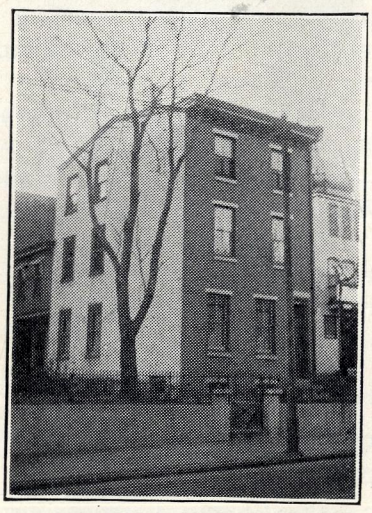

Мешкання священика при церкві св. Йосафата у Френкфорд, Па.

Українська гр. катол. церква св. Арх. Михаіла в Гейзелтон, Па.

Jeanette, Pennsylvania

Церква св. Вмч. Димитрія.

Парохія зорґанізована і церков деревляна куплена 1910. Посвячена Прсв. К. Богачевським 1925.

Дійствували о.о.: М. Данилович, М. Лукаський, А. Уляницький, І. Дорожинський, І.. Заклинський, Т. Василевич, А Строцький, Т. Двуліт, Л. Білянський, А. Рудакевич, Н. Волощук, В. Зацерковний, Ст. Мацюрак.

Майно: деревляний дім для священ. (все $10,000).

Родин 92, душ 500.

Школа вечірна, веде дякоучитель.

Місцевости приналежні до церкви: Greensburg, Crowsnest, Penn і Manor, Pa.

Парох доїзджає з Latrobe, Pa.

Адреса: 1o15 Gaskill Ave.

Дочерна церква: Slickville, Pa.

Johnstown, Pennsylvania

Церква св. Арх. Михаіла.

Парохія зорґанізована і деревляна церква св. о. Николая побудована 1910; розібрана і побудована нова (мурована, 1923 ($61,000).

Дійствували о.о.: І. Дорожинський, В. Гривнак, І. Остап, В. Копитчак, Л. Білянський, І. Шуховський, Л. Чапельський.

Майно: галя під церквою, дім мурований для свящ. ($10,000); цвинтар.

Родин 145, душ 700.

Школа вечірна, дітий 65, веде п. Теодор Волощук.

Парох: о. Николай Волощук, урод. 1899, школи в Montreal, Canada; висвячений Митр. А. Шептицьким у Львові 1923; в Америці від 1910; жонатий.

Адреса: 606 Maple Ave.

Дочерна церква: Revloc, Pa.

Keiser (Marion Heights), Pennsylvania

Церква Покрова Пресв. Богородиці.

Парохія зорґанізована 1911, деревляна церков побудована 1912 ($35,000), поблагословлена о. І. Константкевичом 1914. Величава нова мурована церква в будові. Посвятив угольній камінь Прсв. Константин Богачевський, 6 серпня 1934.

Дійствували о.о.: В. Сполітакевич, Д. Хомяк, І. Дорогович, Й. Бернацький.

Майно: галя під церквою, цвинтар ($2,000), дім для свящ. деревляний ($9,000).

Родин 150, душ 900.

Школа вечірна, дітий 108, веде дякоучитель.

Місцевости приналежні до церкви: Kulpmont і Natalie, Pa.

Парох: о. Михайло Капець, урод. 1892 в Америці; по гайскул 6 літ духовного семинара фільософія і теольогія St. Mary's в Baltimore, Md., висвячений Прсв. Н. Будкою в Hamilton, Canada, січ. 1920; жонатий.

Адреса: 3o1 North St. (P. O. B.).

Дякоучитель Николай Гладюк.

Latrobe, Pennsylvania

Церква Успення Прч. Д. Марії.

Парохія зорґанізована і деревляна церков побудована 1910 ($6,000).

Дійствували о.о.: І. Остап, І. Заклинський, Е. Бурик, Л. Білянський, Гойдиш, П. Соловій, Й. Бернацький, І. Волощук, І. Велигорський, М. Яцкевич, Володимир Коритовський.

Майно: дім для свящ. ($3,500).

Родин 75, душ 500.

Місцевости приналежні до церкви: Derry, Oakville і Whitney, Pa.

Парох: о. Василь Зацерковний, родж. 14 січня 1874, ґімназ. й університ. у Львові; рукополож. 12 березня 1900 у Львові

Митр. А. Шептицьким, прибув до Америки 1907; жонатий.

Адреса: 2o4 Miller St.

Дочерні церкви: New Alexandria, і Jeanette, Pennsylvania.

Maizeville, Pennsylvania

Церква св. Івана Хрестителя.

Парохія зорганізована і деревляна церков побудована 1907 ($25,000).

Дійствували о.о.: Л. Левицький, В. Маньовський, Й. Курило, В. Жолдак, І. Фекула, Волод. Обушкевич.

Майно: галя під церквою; деревляний обложений цеглою дім (в Frackville, Pa.) для свящ. ($12,000 з лотами); цвинтар ($1,000); дім мешк. ($4,000).

Родин 250, душ 1,500.

Школа вечірна, дітий 121, веде дякоучитель.

Місцевости приналежні до церкви: Gilberton, Mahanoy Plane і Girardville, Pa.

Парох: о. Михайло Паздрій, родж. 21 листопада 1872; богословські науки у Львові, ординований в Ню Йорку 1907 р. Прибув до Америки 1901 р.; жонатий.

Адреса: 147 N. Center St., Frackville, Pa.

Дякоучитель Іван Онушканич.

Українська гр. катол. церква св. о. Николая в Майнерзвил, Па.

McAdoo, Pennsylvania

Церква Покрова Пр. Богородиці.

Парохія зорґанізована і перша церков побудована 1891; нова, мурована, побудована 1907 ($50,000). Посвячена Прсв. С. Ортинським 1909.

Дійствували о.о.: К. Андрухович, Н. Молчани, В. Попович, В. Мірошай, А. Медвецький, А. Новак, Н. Мартяк, (угро-руські); О. Пристай, Ю. Левинський, І. Остап, Д. Хомяк, О. Боярчук, І. Волощук, В. Лотович, В. Добушовський, Т. Двуліт, І. Рубинович, І. Захарко, Т. Обушкевич, С. Миланич, Й. Жук, Й. Ганяк, В. Обушкевич.

Майно: галя під церквою; деревляний дім для священ. побудов. 1902 ($8,000) цвинтар 5 акрів.

Родин 89, душ 600.

Школа вечірна, дітий 102, веде дякоучитель.

Місцевости приналежні до церкви: Kelayres, Audenried, Yorktown, Rush Valley, Lofty, Frescow і Beaver Brook, Pa.

Парох: о. Володимир Довгович урод. 1884, середні школи і універс. у Львові; висвячений Митр. А. Шептицьким у Львові 1907; в Америці від 1909; жонатий.

Адреса: 21o W. Blaine St.

Дякоучитель Стефан Лабойко.

McKeesport, Pennsylvania

Церква св. Івана Хрестителя.

Парохія зорґанізована і перша церков побудована 1901; згоріла; нова, побудована 1904; поширена 1914.

Парох: Іван Теодорович.

Адреса: 812 Huey St.

Дочерна церква: Wilmerding, Pa.

Middleport, Pennsylvania

Церква Рождества Прсв. Богородиці.
(дочерна)

Парохія зорґанізована і мурована церков куплена 1912 ($10,000); посвячена Прсв. К. Богачевським 1925.

Дійствували о.о.: І. Фекула, Н. Ґрибовський, Я. Скроцький, І. Коваль, Й. Бернацький.

Майно: галя під церквою.

Родин 22, душ 82.

Школа вечірна.

Парох доїзджає з St. Clair, Pa. (св. Івана).

Minersville, Pennsylvania

Церква св. О. Николая.

Парохія зорґанізована і деревляна церква побудована 1896 ($14,000); посвячена тогож року латинським Епископом O'Brian-ом. 1913 побудовано другу деревляну церкву ($10,000) і парохія поділилася на дві. Новійша церков згоріла 1919. Всі греко-католики з Галичини згуртувалися знов коло старої церкви.

Дійствували о.о.: І. Грабар, К. Лаврішин, Г. Ґулович, О. Злоцки, В. Попович, Ю. Полянський, Л. Левицький, А. Пеленський, Р. Волинець, І. Велигорський, А. Камінський, Т. Жаткович, І. Рубинович, В. Обушкевич, А. Лотович, К. Ґрибовський, І. Пелехович, В. Держирука, Д. Добротвор.

Майно: лоти будівельні ($5,000); дім для свящ. ($6,000); подвійний дім (рентується) ($3,000); цвинтар ($1,000).

Родин 234, душ 1,680.

Шкіл вечірних 3, дітий 80, веде дякоучитель.

Місцевости приналежні до церкви: Forestville, Primrose, Jonestown, Buck Run, Foenix, Cressona, Pa.

Парох: о. Лев Чапельський, урод. 20 лютого 1887; середні школи і універс. Перемишль і Львів; висвячений Прсв. К. Чеховичом в Перемишли 12 липня 1910; в Америці від 1914; жонатий.

Дякоучитель: Григорий Зубар.

Moscow, Pennsylvania

Каплиця Сошествія св. Духа.
(дочерна)

Зорґанізована і деревляна церква ($600) збудована 1924 р. З доручення Прсв. К. Богачевського поблагословлена 1925 р. о. д-ром Йосифом Жуком.

Дійствує раз у рік перед Великоднем священик зі Scranton, Pa.

Родин 8, душ 25.

Школи нема.

Маєток: галя під церквою; цвинтар.

Українська гр. катол. церква Рождества Прсв. Богородиці в Миделпорт, Па.

Mt. Carmel, Pennsylvania

Церква св. Апп. Петра і Павла.

Парохія зорганізована 1891; перша, деревляна церква побудована 1892, продана. Теперішня, мурована побудована 1914 ($85,000); посвячена Прсв. С. Ортинським 1915.

Дійствували о.о.: С. Макар, Л. Левицький, І. Дорожинський, І. Ольшевський, В. Петрівський, Л. Сембратович, В. Сполітакевич, Д. Хомяк, А. Уляницький, І. Волощук, Й. Дженджера, Й. Боярчук, Л. Чапельський, В. Обушкевич.

Майно: галя під церквою; цвинтар ($200); деревляний дім для свящ. ($5,000).

Родин 208, душ 1,700.

Школа вечірна, дітий 85, веде дякоучитель.

Місцевости приналежні до церкви: Midvalley, Pa.

Парох: о. Дмитро Добротвор, урод. 1870; середні школи і універс. у Львові; висвячений Прсв. Ю. Куїловським в Станиславові 1895, в Америці від 1902; вдовець.

Адреса: 131 N. Beech St.

Дякоучитель Йосиф Заремба.

New Alexandria, Pennsylvania

Церква Рождества Пр. Д. Марії.
(дочерна)

Парохія зорґанізована 1906; деревляну церкву побудовано 1907 ($3,500).
Дійствували о.о.: М. Данилович, Ев. Бартіш, І. Заклинський, Н. Волощук, І. Остап, Й. Бернацький, І. Велигорський, М. Яцкевич.
Майно: галя під церквою ($2,000); цвинтар.
Родин 34, душ 130.
Школа принагідна, дітий 64.
Парох доїзджає з Latrobe, Pa.
Дякоучителя нема.

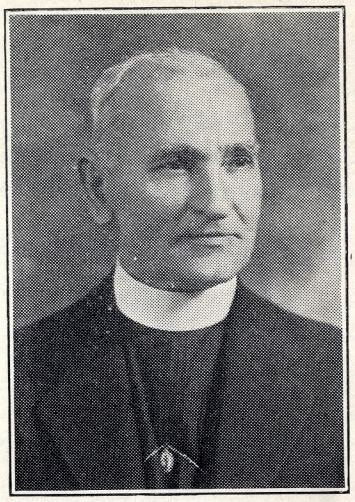

о. Дмитро Добротвір

New Kensington, Pennsylvania

Церква св. Володимира Великого.

Парохія зорґанізована 1910; деревляна церков побудована 1911 ($15,000).
Дійствували о.о.: М. Стернюк, М. Лукавський, І. Кутський, С. Ващишин, А. Строцький, Ф. Кисіловський, П. Процько, Й. Бернацький, Л. Чапельський, І. Остап, С. Маланяк, Н. Копачук, М. Яцкевич, В. Петрівський, Ст. Мацюрак.
Майно: галя під церквою; дім для священика.
Родин 143, душ 639.
Школа вечірна, веде священик.
Парох: о. Стефан Кнап, уроджений 28 листопада в Сімпсон, Па., де скінчив середню школу; висвячений 13 листопада 1932 в Римі. Висвящував Ексц. Преосв. Йосафат Коциловський.
Адреса: 1606 Kenneth Ave.
Дочерні церкви: Vandefgrift і Butler, Pa.

Northampton, Pennsylvania

Церква св. Йоана Хрестителя.

Парохія зорґанізована 1898; мурована церков побудована 1900; посвячена Прсв. С. Ортинським.
Дійствували о.о.: Р. Кіселяк, П. Полівка, Н. Дмитрів, П. Лучечко, Ем. Баранський, М. Гурянський, М. Кузів, В. Маньовський, І. Кутський, М. Паздрій.
Майно: галя під церквою; мурований дім для свящ. ($15,000); дім на школу і мешкання дякоучителя; цвинтар.
Родин 200, душ 1,000.

Українська гр. катол. церква св. Апп. Петра і Павла в Мавнт Кармел, Па.

Школа вечірна, дітий 113, веде дякоучитель.

Парох: о. Володимир Уляницький, родж. 27 липня 1880; середні й високі школи у Львові; висвячений Впрсвщ. Митрополитом А. Шептицьким у Львові 1909 р.; до Америки приїхав в липні 1912 р.; жонатий.

Адреса: 1343 Newport Ave.

Дякоучитель Зенон Градковський.

Місцевости приналежні до церкви: Catasaqua, Hokendaqua, Copley, Ormrod, Cementon, Egypt, Pa.

Дочерна церква: Great Meadows, N. J.

Olyphant, Pennsylvania

Церква св. Кирила і Методія.

Парохія зорґанізована і перша деревляна церква побудована 1888; теперішня мурована побудована 1910 ($100,000); посвячена Прсв. С. Ортинським 1915.
Дійствували о.о.: І. Волянський, Г. Вислоцький, Т. Обушкевич, І. Ардан, Н. Струтинський, І. Велигорський, В. Стех, Т. Васовчик, А. Улицький, В. Гривнак, І. Сендецький, І. Кузів, М. Олексів, М. Лисяк.

Майно: деревляний дім для священ. (побуд. 1893 — вартість $15,000); цвинтар (3 акри купл. 1889 — $5,000); реальність: хата, ґарадж, сад і 8 акрів землі (купл. 1919 — $35,000) рентуєся; 2 поверховий мурований, будинок: авдиторія на концерти, 6 шкільних саль, саля на бенкет, кухня і саля на проби співу, (побуд. 1926 — $200,000); 29 акрів землі на новий цвинтар ($20,000).

Родин 553, душ 2,840.

Школа вечірна, дітий 323, веде дякоучитель і 4 учительки: Гавран Мелянія, Гриненко Анна, Цуцура Леонія, Тиханська Емілія.

Парох: о. Михайло Ґурянський, уродж. 4 квітня 1885; середні школи в Бережанах і Новім Санчи, універс. у Львові; висвячений Митр. А. Шептицьким у Львові 12 жовтня 1912; в Америці від 1912; жонатий.

Адреса: 135 River St.

Дякоучитель Яків Гайдук.

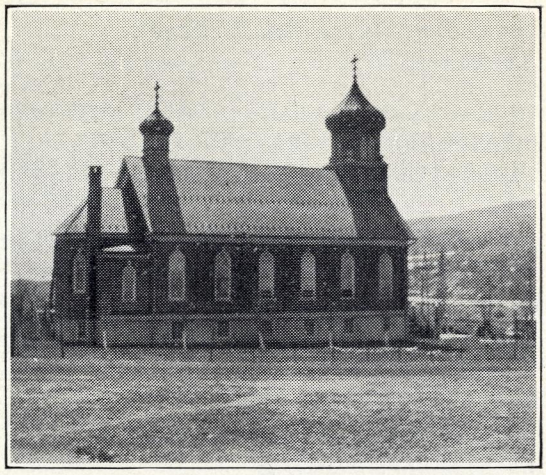

Українська гр. катол. церква св. Володимира Вел. в Палмертон, Па.

Palmerton, Pennsylvania

Церква св. Володимира Великого.

Заложена 1918 р., вартости $50,000. Церков мурована.
Дійствували о.о.: Вол. Коритовський, І. Остап, Л. Закревський, Й. Бернацький.

Майно: клюб який належить до церкви має праперти вартости $16,000; цвинтар $1,200; галя під церквою.

Парох: о. Франц Бонн, урод. 4 лютого 1882. Середні школи скінчив в Brugge, Бельґія, філософію і теольоґію в оо. Редемптористів в Beauplateau, Бельґія. Висвячений 29 вересня 1908 р. До Америки приїхав 24 грудня 1922.

Адреса: 152 Lehigh Ave.

Philadelphia, Pennsylvania

Катедральний Храм Непор. Зач. Пр. Д. М.

Парохія зорґанізована 1893 при церкві на Норт 9 улици; теперішню, камінну, церкву купив Прсв. С. Ортинський, перебудував і відновив 1908 ($100,000); посвячена Митр. А. Шептицьким в присутности Ап. Делеґата Кардинала Ванутеллі 1910.

Дійствували як управителі або помічники о.о.: І. Грабар, О. Гумецький, В. Петрівський, Й. Чаплинський, М. Лисяк, С. Чижович, А. Павляк, Л. Білянський, Ем. Бартіш, Й. Боярчук, В. Гривнак, Е. Сидоряк, В. Держирука, З. Орун, Е. Бариш, В. Довгович, В. Стецюк, І. Якимович, А.

Пик, М. Кінаш, М. Гурянський, Л. Чапельський, М. Кузьмак, Л. Вань, П. Процько, Д. Кульматицький, С. Мацюрак, А. Хлистун.

Родин 700, самотних 150.

Школа цілоденна, дітий 98, ведуть Сестри Василіянки. Вечірна школа в церковній гали, дітий 73, веде дякоучитель.

Церкви обслугувані з катедри: Millville, N. J., Williamstown, N. J., Great Meadows, N. J. і Oxford, N. J.

Парох: о. Олександер Пик, род. 1884; середна школа в Стрию, універс. Львів — Інсбрук; висвячений Митр. А. Шептицьким у Львові 1912; в Америці від 1913; жонатий.

Адреса: 816 N. Franklin St.

Дякоучитель Василь Коцюбинський.

Старшина 1-го Округа Союзу Гетьманців Державників в Филаделфії, Па. В середині полк. Шаповал і о. Р. Крупа

Phoenixville, Pennsylvania

Церква св. Апп. Петра і Павла.

Парохія зорганізована і цвинтар куплений 1928; мурована церква побудована 1929 ($9,250); в руках незалежних до марта 1931; 22 марта 1931 парохія вернула до греко-католицької Церкви, а о. Г. Цмайло-Кульчицький поблагословив церкву.

Майно: мурована галя ($3,000); цвинтар ($900).

Родин 39, душ 183.

Школа вечірна, дітий 33.

Парох: о. Григорий К. Цмайло, урод. 19 квітня 1871; середна школа Самбір; теольогія в Римі, висвячений в Римі 13 червня 1897; безженний.

Адреса: Box 142.

Pittsburg, S. S., Pennsylvania

Церква св. Івана Хрестителя.

Парохія зорганізована і перша церква куплена 1891; теперішня мурована побудована 1895 ($75,000); відновлена і посвячена Прсв. С. Ортинським 1912.

Дійствували о.о.: Г. Вислоцький, М. Обушкевич, І. Констанкевич, А. Полянський, М. Стефанович, К. Курило, З. Орун, Е Бариш, В. Довгович, В. Меренків, Е. Сидоряк, Й. Ганяк, Л. Чапельський, С. Маланяк, Н. Копачук.

Майно: мурований дім (мешкання для священика і сестер і галя $20,000); цвинтар.

Родин 250, душ 1,700.

Школа цілоденна — 1-ша кляса, дітий 17, ведуть сестри Василіянки; вечірна школа 71.

Парох: о. Михайло Кіндій, урод. 22 листопада 1883; середні школи в Стрию, універс. у Львові; висвячений Митр. А. Шептицьким у Львові 1903; в Америці від 1927; безженний.

Адреса: 109 South 7th St.

Pittsburg, N. S., Pennsylvania

Церква св. Вмч. Юрія.

Парохія зорганізована і мурована церква побудована 1918 ($30,000).

Дійствували о.о.: В. Уляницький, П. Єзерський, І. Волощук, Н. Дмитрів, І. Жук, М. Продан, Ф. Кисільовський, М. Кузьмак, А. Строцький, І. Остап, В. Титар, Н. Копачук.

Майно: галя під церквою; мурований дім для священ. ($10,000).

Родин 200, душ 1,000.

Школа вечірна, дітий 98, веде дякоучитель.

Парох: о. Володимир Козоріз, урод. 12 липня 1892, висвячений 3 лютого 1915 в Росії. Принятий до греко-кат. Церкви в Америці від 1920; жонатий.

Адреса: 44 Doerr St.

Дякоучитель Іван Корбецький.

Українська гр. катол. церква св. Апп. Петра і Павла у Фініксвил, Па. о. Григорій К. Цмайло.

Plymouth, Pennsylvania

Церква св. Апп. Петра і Павла.

Парохія зорганізована і деревляна церква побудована 1898 ($13,000).
Дійствували о.о.: М. Волнай, М. Бендаш, М. Лисяк, Е. Бартіш, В. Обушкевич, Й. Курило, З. Орун, М. Данилович, Ол. Пеленський, Т. Двуліт.

Майно: галя під церквою; деревляний дім для священ. ($4,000); цвинтар.

Родин 300.

Школа вечірна, дітий 134, веде дякоучитель.

Парои: о. Мирон Стернюк, урод. 1885; середні школи і університ. у Львові; висвячений 1909; в Америці від 1911; жонатий.

Адреса: 20 Turner St.

Священик доїзджає до Alden Sta. Pa.

Дякоучитель Микола Демків.

Ramey, Pennsylvania

Церква Благовіщення Пр. Д. Марії.

Парохія зорганізована і перша деревляна церков побудована 1893; згоріла 1911; тогож року побудована нова, мурована з каменя ($30,000).
Дійствували о.о.: П. Понятишин, П. Лучечко, В. Уляницький, А. Уляницький, І. Кутський, М. Паздрій, П. Середа, С. Ващишин, Н. Струтинський, Н. Дмитрів, В. Козоріз, В. Титар, о. П. Дженджера.

Майно: галя ($2,000); цвинтар ($2,000); дім для священ. деревляний ($3,000).

Родин 160, душ 900.

Школа вечірна, дітий 108, веде дякоучитель.

Парох: о. Ст. Маланяк, родж. 1885, середня школа й унів. Перемишль, Львів; висвяч. Прсв. К. Чеховичем в Перемишлі 1909; в Америці від 1913; жонатий.

Адреса: P. O. Box 151.

Місцевости приналежні до церкви: Morann, Smoke Run, Madiera, Janesville, Pa.
Священик доїзджає до Altoona, Pa.
Дякоучитель С. Цімміхуд.

Українська гр. катол. церква св. Апп. Петра і Павла в Плимавт, Па.

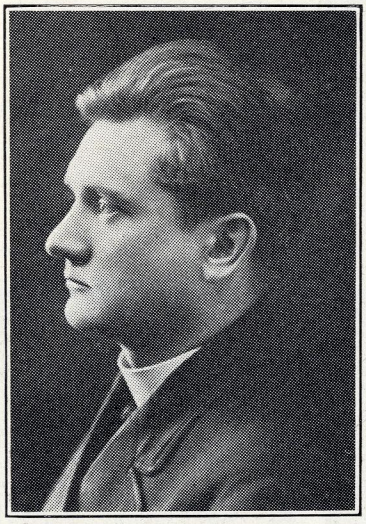

о. Мирон Стернюк

Reading, Pennsylvania

Церква Рождества Пр. Д. Марії.

Парохія зорганізована і церков побудована 1909 ($8,000).
Дійствували о.о.: М. Кузів, П. Попович, І Якимович, А. Симко, І. Фекула, І. Рубинович, І. Дорожинський, Т. Василевич, Й. Дженджера, В. Петрівський, В. Обушкевич, І. Коваль, В. Коритовський.
Родин 45, душ 250.
Школа вечірна, дітий 65.
Парох: о. Яків Дебур, (J. de Boer), родж. 28 березня 1883 в Голяндії, середні школи в Еснен (Бельґія), високі школи в Боплато (Бельґія); висвячений 1 травня 1918 р. Прсв. Р. Hopmans Breda, в Голяндії; до Америки приїхав в серпні 1932; безженний.
Адреса: 117 S. 6th St.

Revloc, Pennsylvania

Каплиця.
(дочерна)

Парохія зорганізована 1926. Власники копалень вугля відступили на каплицю деревляну галю і доплачують половину платні священика.
Дійствував: о. Л. Чапелський.
Родин 17, душ 48.
Школа в літі, дітий 45.
Парох доїзджає з Johnstown, Pa

St. Clair, Pennsylvania

Церква св. Івана Хрестителя.

Парохія зорганізована 1921; мурована церква побудована 1922 ($60,000).
Дійствували о.о.: Я. Скроцький, Й. Бернацький, С. Склепкович.
Майно: галя під церквою; цвинтар ($2,000) дім для священ. ($3,000).
Родин 50, душ 250.
Школа вечірна, дітий 65.
Парох: о. Симеон Миляннч, уродж. 15 серпня1889; висвячений 1915; принятий до гр.-католицької Церкви 1918; в Америці від 1911; жонатий.
Адреса: 254 Mill St.
Дочерні церкви: Frackville і Middleport, Pa.

St. Clair, Pennsylvania

Церква св. О. Николая.

Парохія зорганізована і деревляна церков побудована 1904 ($10,000).
Дійствували о.о.: В. Сполітакевич, Фекула, Я. Скроцький, В. Коритовський, І. Коваль, Д. Добротвор, С. Миляннч, А. Рудакевич.
Родин 70, душ 306.

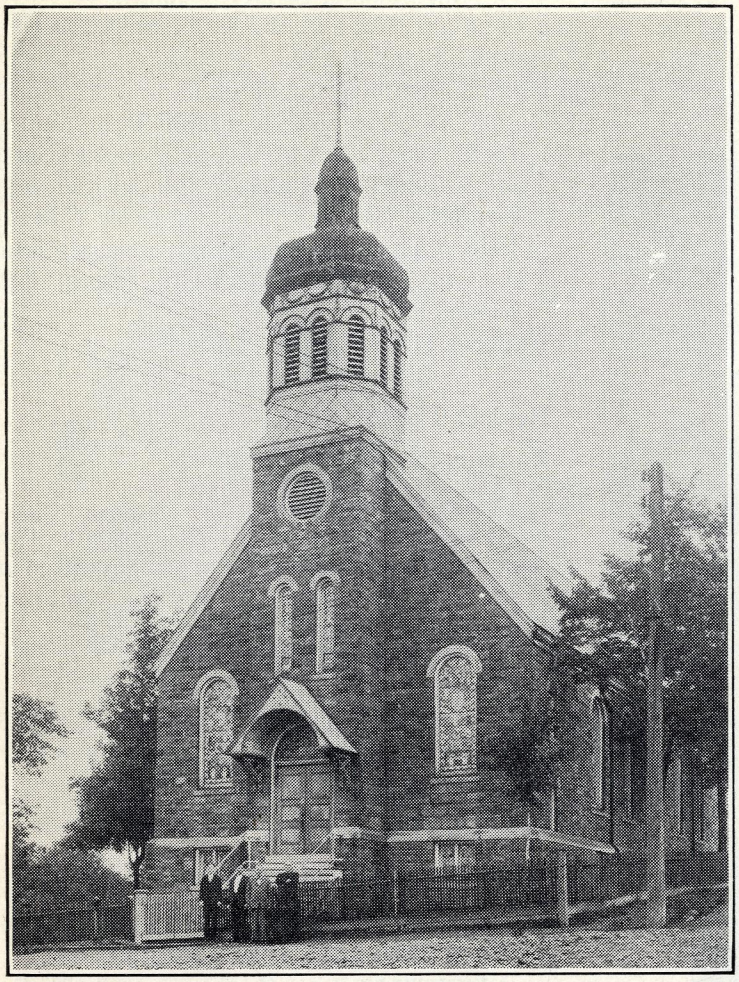

Майно: галя під церквою; деревляний дім для священика ($4,000); цвинтар.

Школа вечірна, дітий 50, учить дякоучитель.

Місцевости приналежні до церкви: New Castle і Cumbola, Pa.

Священик доїздж ає з Centralia, Pa.

Адреса: 242 N. Mill St.

Дякоучитель доїздить з Centralia, Pa.

Українська гр. катол. церква Благовіщення Пр. Д. Марії в Реймі, Па.

Українська школа при гр. катол. церкві Рождества Пр. Д. Марії в Рединґ, Па. о. Яків Дебур.

Sayre, Pennsylvania

Церква Вознесення Г. Н. Ісуса Христа.
(дочерна)

Парохія зорґанізована 1909; церква побудована 1911 ($8,600).

Дійствували о.о.: Н. Дмитрів, В. Мереньків, В. Уляницький, М. Продан, В. Стех, К. Пережок, П. Середа, А. Строцький, І. Бернацький, І. Гундяк, С. Миляннч, В. Обушкевич, М. Данилович, Л. Закревський.

Майно: галя під церквою.

Родин 120, душ 668.

Школа вечірна, дітий 70, веде дякоучитель.

Парох доїзджає з Elmira Heights, N. Y.

Дякоучитель Гнат Кравець.

Українська гр. катол. церква Преображення Господнього в Шамокин, Па.

Банда при укр. гр. катол. церкві Преображення Господнього в Шамокин, Па. Дірігент п. Т. Логаза.

Хор при укр. гр. катол. церкві Преображення Господнього в Шамокин, Па. Дірігент п. О. Дроздяк.

Scranton Pennsylvania

Церква св. Володимира Великого.

Парохія зорґанізована і деревляна церква побудована 1908 ($20,000); посвячена Прсв. С. Ортинським 1908; викінчується нова, мурована церква.

Дійствували о.о.: О. Пристай, Ю. Левинський, Й. Пелехович, В. Держирука, А. Лотович, М. Кінаш, Л. Левицький, Д. Хомяк.

Майно: дім для свящ. і сестер Василіянок ($20,000).

Родин 229, душ 1,445.

Школа вечірна, дітий 163, ведуть сестри Василіянки і дякоучитель.

Місцевости приналежні до церкви: Taylor, Moosic, Avoca, і Old Forge, Pa.

Парох: о. Мирон Залітач, урод. 29 серпня 1876; середні школи і універс. (правничий факультет) у Львові; семинар св. Августина в Торонто, Канада; висвячений Прсв. Н. Будкою в Вінніпеґу, Канада, 1916: в Злуч. Держ. від 1919; жонатий.

Адреса: 430 North 7th Ave.

Дякоучитель Іван Швед.

Дочерна церква: Moscow, Pa.

о. Михайло Олексів

Хор в українських строях при укр. гр. катол. церкві Преображення Господнього в Шамокин, Па.

Shamokin, Pennsylvania

Церква Преображення Господнього.

Парохія зорґанізована 1890, нова мурована церква побудована 1898 ($100,000); посвячена Прсв. С. Ортинським 1908. Дійствували о.о.: Т. Обушкевич, І. Констанкевич, Н. Романюк, К. Курило, В. Сполітакевич, М. Кузів.

Майно: галя під церквою; мурований дім для священ. ($15,000); цвинтар ($3,000); два доми ($10,000).

Родин 315, душ 2,000.

Школи вечірні 3, дітий 186, веде дякоучитель і 2 помічників.

Місцевости приналежні до церкви: Excelsior, Ranshaw і Sagon, Pa.; кілька родин з Kulpmont, Pa.

Парох: о. Михайло Олексів, урод. 1881; середні школи і універс. у Львові; висвячений Митр. А. Шептицьким у Львові 1907; в Америці від 1911; жонатий.

Адреса: 303 N. Shamokin, St.

Дякоучитель Александер Дроздяк.

Shenandoah, Pennsylvania

Церква св. Арх. Михаїла.

Парохія зорґанізована 1884; перша церков побудована 1887; теперішня, деревляна, церков побудована 1908 ($50,000). Дійствували о.о.: І. Волянський, К. Андрухович, З. Ляхович, К. Лавришин, Л. Левицький, Т. Василевич, В. Маньовський, Д. Хомяк, В. Обушкевич, І. Дорогович, І. Захарко, І. Волощук, П. Єзерський, Н. Романюк, П. Середа.

Майно: стара церква перемінена на галю ($25,000) подвійний дім ($6,000); дві лоти ($5,000); цвинтар ($3,000); дім для священика ($7,000).

Родин 235, душ 1240.

Школа вечірна, дітий 114, веде дякоучитель.

Місцевости приналежні до церкви: William Penn, Lost Creek і Colorado (часть) Pa.

Парох: о. Іван Ортинський, урод. 27 жовтня 1883; середні школи в Самборі, універс. Львів — Перемишль; висвячений Прсв. К. Чеховичом в Перемишли 19 грудня 1911; в Америці від 1912; жонатий.

Адреса: 114 S. Chestnut St.

Simpson, Pennsylvania

Церква св. Апп. Петра і Павла.

Парохія зорґанізована 1904; деревляна церква побудована 1905 ($15,000); поблагословлена о. Т. Обушкевичом 1905. Дійствували о.о.: Т. Обушкевич, В. Обуш-

Українська гр. катол. церква св. о. Николая в Ст. Клейр, Па.

кевич, В. Жолдак, В. Гривнак, Ф. Кисільовський, Л. Чапельський, Д. Крешка, К. Дутковський.

Майно: галя під церквою; цвинтар; деревляний дім для священ. ($5,000).

Родин 250, душ 1,200.

Школа вечірна, дітий 78, веде дякоучитель.

Парох: о. Лаврентій Закревський.

Адреса: 43 Rittenhouse St.

Дякоучитель Михайло Білянський.

Slickville, Pennsylvania
(дочерна)

Парохія зорганізована 1922; деревляна церков побудована 1923 ($6,000). Дійствували о.о.: А. Рудакевич, Н. Волощук, В. Зацерковний.

Родин 50, душ 300.

Школа вечірна, веде дякоучитель.

Парох доїзджає з Latrobe, Pa.

Дякоучитель Михайло Гирович.

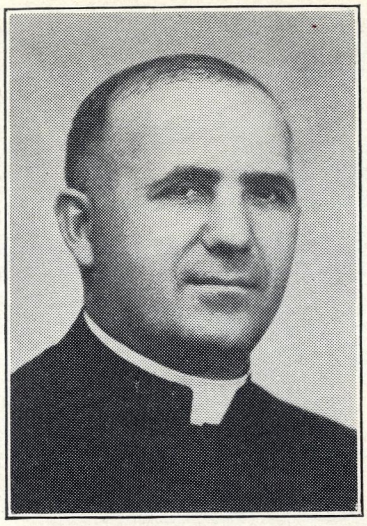

о. Семен Миляничч

Vandergrift, Pennsylvania

Церква св. Апп. Петра і Павла.
(дочерна)

Парохія зорґанізована і деревляна церков куплена 1919 ($2,000).
Дійствували о.о. з New Kensington, Pa.
Родин 11, душ 64.
Парох доїзджає з New Kensington, Pa.

Wilkes-Barre, Pennsylvania

Церква св. Апп. Петра і Павла.

Парохія зорґанізована 1909; церква деревляна побудована 1910 ($25,000); посвячена Прсв. С. Ортинським 1910.
Дійствували о.о.: І. Кузів, М. Кузів, В. Сполітакевич, М. Лисяк, М. Олексів, М. Паздрій.
Майно: галя під церквою; деревляний дім для дяка ($3,500); цвинтар.
Родин 217, душ 2,500.
Школа вечірна, дітий 101, веде дякоучитель.
Місцевости приналежні до церкви: Plains, Ashley, Pa.
Парох: о. Іван Кутський, урод. 1885; середні школи і універс. у Львові; висвячений Митр. А. Шептицьким у Львові 1911; в Америці від 1913; жонатий.
Адреса: 635 N. River St.
Дякоучитель Онуфрій Гриньків.
Дочерна церква: Edwardsville, Pa.

Wilmerding, Pennsylvania

Церква св. Апп. Петра і Павла.

Парох доїзджає з McKeesport, Pa.

Woonsocket, Rhode Island

Церква св. Арх. Михаїла.

Парохія зорґанізована 1908, старий мешкальний будинок перероблений на церков 1909. Цю церкву продано і нову церкву мурована збудовано, її посвятив Прсв. К. Богачевський 24 серпня 1924. Її здобули автокефали, а католики відкупили стару деревляну церкву 1928 р.
Дійствували о.о.: В. Довгович, В. Турула, А. Лотович, Т. Обушкевич, М. Залітач, Ю. Крупа, Р. Волинець, О. Ковальський, П. Верховський, Я. Скроцький.
Родин 80, душ 400.
Школа вечірна, дітий 30.
Парох: о. Василь Тремба, середню школу покінчив у Mount Pleasant, Wis. Теольоґію в о.о. Бенедиктинів в Lisle, Ill., ординований 10 січня, 1932 Прсв. К. Богачевським у Филаделфії; безженний.
Адреса: 174 W. School St.
Дяковчителя нема.

Wheeling, West Virginia

Церква Прч. Д. Марії.

Парохія зорґанізована 1911; деревляна церков побудована 1913 ($20,000); посвячена Прсв. К. Богачевським 1931.
Дійствували о.о.: А. Деліяніс, А. Строцький, В. Гривнак, Т. Двуліт, К. Курило, П. Соловій, Т. Василевич, І. Остап, Т. Титар, І. Дорожинський, І. Думич, К. Пирожок, А. Пеленський, М. Яцкевич, О. Ковальський.
Майно: галя під церквою; деревляний дім для священ. ($5,000); дім з галею, двома склепами і двома мешканями ($10,000).
Родин 150, душ 800.
Школа вечірна, дітий 16.
Парох: о. Нікон Романюк, родж. 1869; середня школа в Бродах, теольоґ. в Добромилі, висвячений Митр. А. Шептицьким 1901 р. в Добромилі. До Америки приїхав 1913; безженний.
Адреса: 4136 Jacob, St.

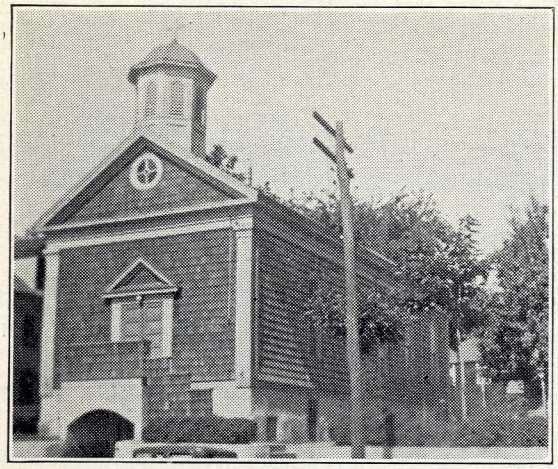

Українська гр. катол. церква св. Арх. Михаіла
в Вунсакет, Р. Айл.

о. Василь Тремба

Українська гр. катол. церква св. Апп. Петра і Павла в Вилкс Беррі, Па.

Хор при укр. гр. катол. церкві св. Арх. Михаіла
в Вунсакет, Р. Айл. о. В. Тремба діріґент.

Українська гр. катол. церква св. Арх. Михаіла в Шенандо, Па.

АДРЕСАР

УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ СВЯЩЕНИКІВ У ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

о. Бартош Евген
822 Morgan St., Camden, N. J.
о. Бонн Францішок Кс.
152 Lehigh Ave., Palmerton, Pa.
о. Боярчук Йосиф
42 Van Buren St., Passaic, N. J.
о. Велигорський Іван
General Delivery, Geigertown, Pa.
о. Верховський Гліб
824 N. Oakley Blvd., Chicago, Ill.
о. Волинець Роман
33 Franklin St., Riverhead, L. I., N. Y.
о. Волощук Микола
606 Maple Ave., Johnstown, Pa.
о. Ганяк Йосиф
1120 Dolman St., St. Louis, Mo.
о. Гривнак Василь
P. O. Box 670, Centralia, Pa.
о. Гулин Дмитро, др.
23 Walnut St., Hartford, Conn.
о. Гурянський Михайло
135 River St., Olyphant, Pa.
о. Данилович Мирон
600 High St., Newark, N. J.
о. Дебур Яків
117 S. 6th St., Reading, Pa.
о. Дженджера Йосиф
185 Abel St., Akron, Ohio.
о. Добротвор Дмитро
131 N. Beech St., Mount Carmel, Pa.
о. Довгович Володимир
210 W. Blaine St., McAdoo, Pa.
о. Дутковський Казимир
175 Horseheads Blvd., Elmira Hghts., N. Y.
о. Жолдак Василь
29 S. 2nd St., Hudson, N. Y.
о. Жук Іван
158 Germain St., Buffalo, N. Y.
о. Журавецький Стефан, ЧСВВ.
St. Nicholas Ch. 2238 Rice St., Chicago, Ill.
о. Забава Іван
526 W. Rayen Ave., Youngstown, Ohio.
о. Закревський Лаврентій
P. O. Box 138, Carbondale, Pa.
о. Залітач Мирон
430 N. 7th Ave., Scranton, Pa.
о. Захарко Іван
24 E. 25th St., Bayonne, N. J.
о. Зацерковний Василь
204 Miller St., Latrobe, Pa.
о. Капець Михайло
P. O. Box 204, Keiser, Pa.
о. Кінаш Максим
29 Chestnut St., Yonkers, N. Y.
о. Кіндій Михайло
109—7th St., S. S. Pittsburgh, Pa.
о. Ковальський Онуфрій
4952 S. Paulina St., Chicago, Ill.
о. Козоріз Володимир
44 Doerr St., N. S. Pittsburgh, Pa.
о. Колтуцький Михайло
3011 Freemansburg Ave., Easton, Pa.
о. Копачук Микола, др.
546 Melrose Ave., Ambridge, Pa.
о. Крупа Роман
2236 Orthodox St., Frankford-Phila., Pa.
о. Кузів Михайло
104 S. Wilbur Ave., Syracuse, N. Y.
о. Кнап Стефан
1606 Kenneth Ave., New Kensington, Pa.
о. Кульчицький Григорій Цмайло
P. O. Box 143, Phoenixville, Pa.
о. Кутський Іван
635 N. River St., Wilkes Barre, Pa.
о. Лотович Антін
160 N. 5th St., Brooklyn, N. Y.
о. Лотович Володимир
69 Grand St., Jersey City, N. J.
о. Лукаський Михайло
P. O. Box 255, Desloge, Mo.
о. Маланяк Стефан
300 Cambell Ave., P. O. B. 255, Ramey, Pa.
о. Маньовський Василь
524 S. Wolfe St., Baltimore, Md.

о. Марків Максим, ЧСВВ.
Chicago, Ill.
о. Мартинюк Михайло
312—6th Ave. N. E., Minneapolis, Minn.
о. Меренъків Василь
2280 W. 7th St., Cleveland, O.
о. Миляничъ Семен
254 N. Mill St., St. Clair, Pa.
о. Обушкевич Володимир
240 Center St., Nanticoke, Pa.
о. Олексів Михайло
303 N. Shamokin St., Shamokin, Pa.
о. Ортинський Іван
114 S. Chestnut St., Shenandoah, Pa.
о. Павляк Александер
3010 W. 3rd St., Chester, Pa.
о. Паздрій Михайло
147 Center St., Frackville, Pa.
о. Петрівський Володимир
P. O. Box 295, Barnesboro, Pa.
о. Пик Александер
816 N. Franklin St., Philadelphia, Pa.
о. Побуцький Стефан
132 Washington St., Auburn, N. Y.
о. Понятишин Петро
22 E. 7th St., New York, N. Y.
о. Пристай Александер
127 Park St., New Haven, Conn.
о. Продан Михайло
P. O. Box 301, South Deerfield, Mass.
о. Процько Павло
Ukr. Cath. Seminary, Stamford, Conn.
о. Ротко Александер
11 May St., Ansonia, Conn.
о. Рудакевич Андрій
Fox Chase & Shelmire St., Fox Chase Sta., Philadelphia, Pa.
о. Романюк Нікон
4136 Jacob St., Wheeling, W. Va.
о. Сембратович Лев
4123 Clippert Ave., Detroit, Mich.
о. Сенишин Амвроз, ЧСВВ.
Chicago, Ill.
о. Сидоряк Евстахій
308 Fillmore Ave., Buffalo, N. Y.
о. Сіменович Микола
10244 Longwood Drive, Chicago, Ill.
о. Скроцький Михайло
54 Walnut St., Manchester, N. H.
о. Скроцький Ярослав
74 Laurel St., Berwick, Pa.
о. Стернюк Мирон
20 Turner St., Plymouth, Pa.
о. Стех Володимир
88 Summer St., Passaic, N. J.
о. Струтинський Микола
2311 Grayling Ave., Hamtramck (Detroit), Michigan.
о. Тарнавський Филимон
22 E. 7th St., New York, N. Y.
о. Теодорович Епіфаній, ЧСВВ., Ігумен
St. Nicholas Ch. 2238 Rice St., Chicago, Ill.
о. Теодорович Іван
812 Huey St., McKeesport, Pa.
о. Титар Володимир
709 Broadway, Fall River, Mass.
о. Тиханський Стефан, др.
P. O. Box 148, Chesapeake City, Md.
о. Тремба Василь
174 W. School St., Woonsocket, R. I.
о. Турула Василь
303 Hudson Ave., Rochester, N. Y.
о. Уляницький Володимир
1343 Newport Ave., Northampton, Pa.
о. Уляницький Антін
270 Walnut St., Rosford, Ohio.
о. Федаш Василь
P. O. Box 806, Stamford, Conn.
о. Хлистун Андрій
2410—4th Ave., Watervliet, N. Y.
о. Чапельський Лев
415 Front St., Minersville, Pa.
о. Чаплинський Йосиф
347 Grier Ave., Elizabeth, N. J.
о. Черепаняк Атаназій
P. O. Box 787, Terryville, Conn.
о. Шушовський Іван
190 Ontario St., Cohoes, N. Y.

На відпустці: о. др. Іван Перепелиця, о. Іван Велигорський, о. Антін Строцький, о. Михайло Кузьмак.

Спис Дяковчителів при Українських Гр. Католицьких Церквах

Коннетикат:

Ансонія: Роман Гвоздевич
Ню Гейвен: Микола Кісіль
Стемфорд: Петро Шавинський
Гартфорд: Олександер Сташко
Ґлестонберрі: Григ. Михаліцький

Делевер:

Вилмингтон: Стефан Фіґун

Илинойс:

Шикаґо, при церкві св. Николая: Дмитро Атаманець

Мериленд:

Балтимор: Іван Бойко
Чезепік Сіті: Олекса Готра

Мишиґен:

Дітройт, при церкві св. Івана: Олександер Штик
Дітройт-Гемтремк: Андрій Стисловський

Міннесота:

Міннеаполіс: Василь Тилавський
Чисголм: Лука Сенько

Ню Джерзи:

Бейон: Михайло Мельничук
Елизабет: Михайло Ядловський
Джерзи Сіті: Андрій Гела
Нюарк: Теодосій Каськів
Пасеїк: Стефан Грабар

Ню Йорк:

Ню Йорк місто: Теодор Онуфрик
Іван Чарнецький (без заняття)
Оберн: Стефан Яґелло
Бруклин: Василь Савицький
Бофало, при церкві св. Івана: Григорій Королишин
Амстердам: Стефан Цьопка
Когус: Михайло Майчик
Елмайра Гайтс: Михайло Матвіїв
Рачестер: Роман Дмитрів
Сиракюс: Йосиф Заяць
Йонкерс: Михайло Фатюк

Норт Дакота:

Вилтон: Яків Петрик
Україна: Микола Романишин

Огайо:

Клівленд: Антін Когут
Янґставн: Лев Кухтин

Пенсильвенія:

Аликвіппа: Семен Ничка
Барнесборо: Михайло Антош
Бриджпорт: Петро Мартинюк
Вилкс Бері: Онуфрій Гриньків
Вест Істон: Володимир Романків
Гейзелтон: Володимир Призванський
Ґлен Лайон: Мирон Сокільський
Ґілбертон: Іван Онушканич
Джанставн: Теодор Волощук
Едвардзвил: Юрій Голович
Кейзер-Маріон Гайтс: Микола Гладюк
Мавнт Кармел: Йосиф Заремба
Майнерзвил: Григорій Зубар
МкАду: Стефан Лабойко
Нортгемтон: Зенон Градковський
Олифант: Яків Гайдук
Плимавт: Микола Демків
Питтсбурґ, Норт Сайд: Іван Корбецький
Реймі: Стефан Ціміхуд
Сейнт Клейр, при церкві св. Николая: Іван Сименюк
Сейр: Гнат Кравець
Скрентон: Іван Швед
Сімсон: Михайло Білянський
Филаделфія: Василь Коцюбинський
Родіон Сліпий (без заняття)
Френкфорд: Андрій Мельник
Фреквил: Семен Данильчук
Честер: Яким Рогач
Шамокін: Олександер Дроздяк

ПОМЯНИК ДУХОВЕНСТВА

УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО КАТОЛИЦЬКОЇ ЕПАРХІЇ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ

Еп. СС. Ортинський, помер 24 березня 1916 Филаделфія, Па.

Священики:

Ляхович Зенон, 6 листопада	1887	Кінґстон, Па.
Бончевський Антін, 25 січня	1903	Ансонія, Конн.
Нижанковський Володимир, літом	1903	МкКіспорт, Па.
Стефанович Микола, 8 січня	1911	Питтсбурґ, Па.
Бартіш Омелян, 14 квітня	1914	Миннеаполис, Минн.
Бариш Єронім	1913	в дорозі до Галичини Бремен
Грушка Григорій	1913	в Галичині
Макар Стефан, січень	1916	Клівленд, О.
Кузів Ілля, 14 листопада	1916	Нортгемтон, Па.
Лавришин Корнило		Клівленд, О.
Констанкевич Іван, 19 квітня	1918	Шамокін, Па.
Орун Захар, 23 червня	1918	Филаделфія, Па.
Рубинович Іван, 17 жовтня	1918	Майнерзвил, Па.
Курило Йосиф	1918	Фреквил, Па.
Добушовський Василь, 4 листопада	1918	Форд Сіті, Па.
Заклинський Іван	1919	Аликвиппа, Па.
Гумецький Юліян		в Колорейдо
Крешка Дмитро		Аллентавн, Па.
Залітач Роман, 6 марта	1922	Бостон, Масс.
Єзерський Петро, 14 квітня	1923	Шенандоа, Па.
Стецюк Василь, 7 жовтня	1923	Шикаґо, Ілл.
Обушкевич Теофан	1924	Фреквил, Па.
Кисільовський Филемон, 17 червня	1924	Питтсбурґ, Па.
Дмитрів Нестор, 27 травня	1925	Елизабет, Н. Дж.
Якимович Іларій		Питтсбурґ, Па.
Іван Волянський	1926	Львів, Галичина
Пеленський Олексій	1927	Питтсбурґ, Па.
Василевич Тимотей, січень	1927	Манчестер, Н. Г.
Пирожок Кирило		Питтсбурґ, Па.
Ващишин Стефан, 20 липня	1928	Гартфорд, Конн.
Омелян Баранський, 10 листопада	1929	в Галичині
Крупа Юрій		Гвілінґ, В. Ва.
Фекула Іван	1931	Фреквил, Па.
Волощук Іван	1931	в Каліфорнії
Соловій Петро	1931	Барнесборо, Па.
Тимкевич Павло, жовтень	1930	в Галичині
Левицький Лев, 30 квітня	1932	Клівленд, О.
Держирука Володимир, 27 листопада	1932	Майнерзвил, Па.
Сполітакевич Володимир, 6 грудня	1932	Йонкерс, Н. Й.
Коритовський Володимир, 18 грудня	1933	Питтсбурґ, Па.
Мацюрак Стефан, 13 січня	1934	Питтсбурґ, Па.
Андрохович Константин		в Галичині
Станканинець Маріян ЧСВВ, 21 червня	1934	Шикаґо, Ілл.

Сестри Чсв. ВВ.

Прп. Мати Олена Лянґевич	1916	Филаделфія, Па.

Душі їх поручається памяти Духовних Отців і Вірних.

Монастир СС. Василіянок у Филаделфії, Па.

Заснований заходами бл. п. Кир Сотера 4 грудня 1911 р. Перша ігуменя бл. п. Преп. Мати Олена Лянґевич. Від р. 1913 утримує сиротинець, пересічне число 80 сиріт. Від 1913 р. заложено при монастирі друкарню, в якій друкується місячник місіонар, орґан епархіяльної орґанізації Апостольства Молитви, заложений в 1917 р. бл. п. о. Захаром Оруном. Там також находиться накладня шкільних книжок для парохіяльних шкіл в дієцезії і книгарня. При монастирі заложено також "Ризницю", тобто робітню церковних річий.

Адреса монастиря, сиротинця і друкарні:
Convent of St. Basil the Great
Orphanage Printing House
832 N. 7th St., Philadelphia, Pa.

ДОМИ СС. ВАСИЛІЯНОК:

Монастир СС. Василіянок, під покровом Неп. Зач. М. Божої **в Чесапік, Мд.,** заложений Преосв. Сотером в 1912 р. Там перебувають малі сироти від 2 до 6 літ і виїздять сироти з Филаделфії на вакації.

Адреса:

P. O. Box 148, Chesapeake City, Md.

Монастир під покровом Серця Христового в Асторії, Л. Ай., (коло Ню Йорку) заложений в 1927 році для введення в життя приюту для старців.

Адреса:

27-19 Fourth St., Astoria, L. I., N. Y.

Матірний Дім СС. Василіянок на Факс Чейз, коло Филаделфії, перенесений з Филаделфії в 1926 р. Новий величавий дім побудовано і посвячено 18 липня, 1931 р. Там міститься тепер новіціят і "Ризниця". Ігуменя: Прп. Мати Йосафата.

СПИС СЕСТЕР ЧИНА СВЯТОГО ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО В УКРАЇНСЬКІЙ КАТОЛИЦЬКІЙ ДІЄЦЕЗІЇ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

1. Впр. Мати Йосафата, Ігуменя
2. М. Клементія
3. М. Зиновія
4. С. Пафнутія
5. С. Аполінарія
6. С. Евфимія
7. С. Єремія
8. С. Марія
9. С. Теодозія
10. С. Елевтерія
11. С. Александра
11. С. Евгенія
13. С. Катерина
14. С. Акилина
15. С. Евелина
16. С. Петронеля
17. С. Анастазія
18. С. Анизія
19. С. Марта
20. С. Макарія
21. С. Мелянія
22. С. Теодора
23. С. Анатолія
24. С. Клявдія
25. С. Кипріяна
26. С. Антонія
27. С. Алексія
28. С. Апольонія
29. С. Методія
30. С. Рафаїла
31. С. Емілія
32. С. Корнеля
33. С. Єлисавета
34. С. Артемія
35. С. Маргарета
36. С. Евзевія
37. С. Моніка
38. С. Агнета
39. С. Тереса
40. С. Амброзія
41. С. Йоанна
42. С. Мелетія
43. С. Маркіянна
44. С. Арсенія
45. С. Альфонса
46. С. Марія Вислоцка
47. С. Альойзія
48. С. Августина
49. С. Єлена
50. С. Йосифа
51. С. Ангела
52. С. Вероніка
53. С. Володимира
54. С. Модеста
55. С. Фільомена
56. С. Ірина

57. С. Николая
58. С. Ігнатія
59. С. Єроніма
60. С. Софія
61. С. Василія
62. С. Евфрозина
63. С. Константина
64. С. Ольга
65. С. Софронія
66. С. Лукія
67. С. Неоніля
68. С. Юлія
69. С. Саломія
70. С. Віра
71. С. Стефанія
72. С. Олимпія
73. С. Каліста
74. С. Іннокентія
75. С. Макрина
76. С. Христина
77. С. Магдалина
78. С. Севастіянна
79. С. Ізидора
80. С. Доротея
81. С. Анзельма
82. С. Михаіла
83. С. Розалія
84. С. Ілярія
85. С. Андрея

СС. Новички:

86. С. Христофора
87. С. Димитрія
88. С. Лаврентія
89. С. Богданна
90. С. Варвара
91. С. Вінкентія
92. Марія Маслеяк
93. Стефанія Ґалац
94. Анна Сироїт
95. Катерина Колодій
96. Анна Рошко

1934—1935

Спис Сестер в власних домах

Факс-Чейс, Па., Матерний Дім.

Впр. Мати Йосафата, Ігуменя
М. Марія, Заступниця і Магістра Новичок
С. Евфимія
С. Теодозія
С. Єливтерія
С. Анастазія
С. Макарія
С. Клявдія
С. Агнета
С. Тереса
С. Олена
С. Модеста
С. Юлія
С. Саломія
С. Калліста
С. Іннокентія
С. Христина
С. Магдалина
С. Доротея
С. Михаїла
С. Розалія

СС. Новички:

С. Христофора
С. Димитрія
С. Лаврентія
С. Богданна
С. Варвара
С. Вінкентія
Марія Маслеяк
Стефанія Ґалац
Анна Сироїт
Катерина Колодій
Анна Рошко

Філаделфія, Па.

М. Аполінарія, Настоятелька
М. Клементія
С. Марта
С. Мелянія
С. Теодора
С. Анатолія
С. Кипріяна
С. Антонія
С. Алексія
С. Емілія
С. Корнеля
С. Єлисавета
С. Евзевія
С. Амброзія
С. Альойса
С. Ангела
С. Вероніка
С. Ірина
С. Ігнатія
С. Евфрозина
С. Константина
С. Ольга
С. Софроніа
С. Ізидора
С. Анзельма

Чесапік, Мд.

Пр. М. Зиновія, Настоятелька
С. Александра
С. Апольонія
С. Мелетія
С. Альойзія
С. Фільомена
С. Николая
С. Стефанія

Асторія, Л. І. Н. Й.

С. Пафнутія, Настоятелька
С. Петронеля
С. Артемія
С. Марія
С. Макрина
С. Ілярія

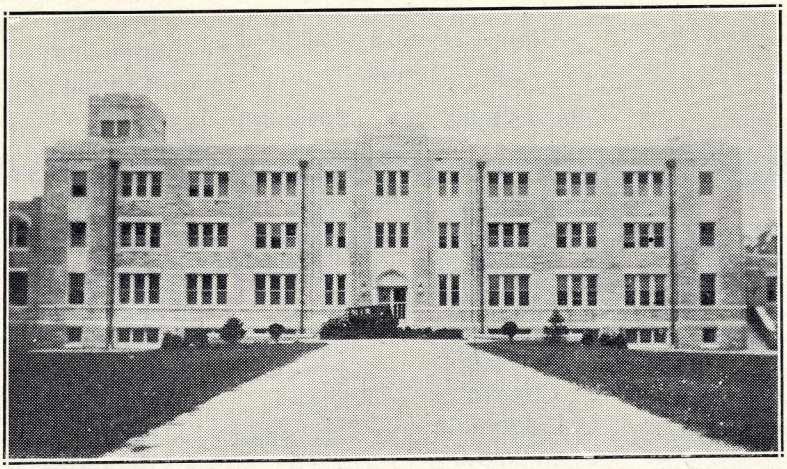

Материнй Дім СС. Василіянок на Факс Чейс, Па.

АДРЕСИ СС. ВАСИЛІЯНОК

1

Rev. Mother M. Josaphat, Superior General
Fox Chase Road and Shelmire Street
Fox Chase Station, Philadelphia, Pa.

2

Ven. Mother M. Apolinaria
832 North Seventh Street
Philadelphia, Pa.

3

Ven. Mother M. Zenobia, Superior
Box 148
Chesapeake City, Md.

4

Ven. Sister M. Paphnutia, Superior
27-19 Fourth Street
Astoria, L. I. N. Y.

Парохіяльні Доми:

1

Sisters of St. Basil the Great
1208 Kenilworth Avenue
Cleveland, Ohio.

2

Sisters of St. Basil the Great
2238 Rice Street
Chicago, Ill.

3

Sisters of St. Basil the Great
430 North Seventh Street
Scranton, Pa.

4

Sisters of St. Basil the Great
2222 Grayling Avenue
Detroit, Mich.

5

Sisters of St. Basil the Great
4952 S. Paulina Street
Chicago, Ill.

6

Sisters of St. Basil the Great
109 Seventh Street
SS. Pittsburgh, Pa.

7

Sisters of St. Basil the Great
2410 — 4th Avenue
Watervliet, N. Y.

8

Sisters of St. Basil the Great
22 E. 7th Street
New York, N. Y.

Монастир СС. Василіянок і Сиротинець у Филаделфії, Па.

МОНАСТИР ОО. ВАСИЛІЯН В ШИКАҐО

Заложений в р. 1932 Чин св. В. В. переняв парохіяльну церкву св. о. Николая, а в парохіяльнім домі приміщено монахів. Тепер там дійствують: ігумен о. Епіфаній Теодорович, монахи оо. Журавецький Стефан, Марків Максим, Сенишин Амврозій.

Монастир займається поширюванням духовних місій. В р. 1932 дійствував як місіонар о. Андрій Трух, а в ювилейному році голосить проповіді о. Максим Марків. Він відбув місії в таких місцевостях: Пасеїк, Бруклин і Савт Бруклин, Нюарк, Ню Йорк, Стемфорд, Ню Гейвен, Вотервліет, реколекції для священиків в Стемфорд і Питсбурґ, місію Джерзи Сіті — все до 28-го жовтня 1934. Після цього в таких місцевостях: Нортгемптон, Оберн, Мавнт Кармел, Майнерзвил, Бейон, Гартфорд, Вунсакет, Олифант, Елизабет, Йонкерс, Пасеїк, Бруклин, Дітроїт.

Перед приходом оо. Василіян голосили місії оо. Чина св. Ізбавителя з Канади, а а то: о. Стефан Бахталовський та о. Григорій Шишкович, який дійствує ще й в ювилейному році.

Адреса:

Basilian Fathers
2238 Rice St., Chicago, Ill.

Впр. о. Ігумен Епіфаній Теодорович

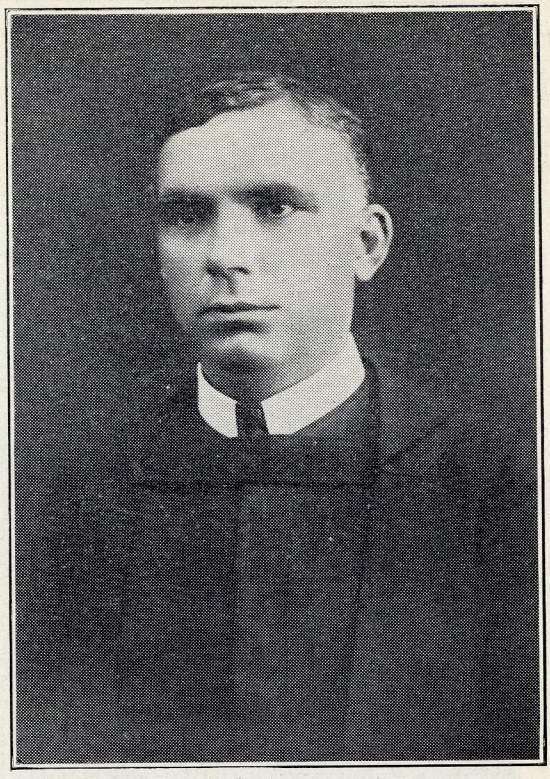

Всч. о. Максим Марків ЧСВВ.

УКРАЇНСЬКІ КАТОЛИЦЬКІ ВИЩІ ШКОЛИ

АКАДЕМІЯ СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО

як Вища Українська Католицька Школа для дівчат. В році 1933 було там 20 учениць. Учать Сестри і світська учителька.

Адреса:

Fox Chase Rd. and Shelmire St.
Fox Chase Sta., Philadelphia, Pa.

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ВИЩА ШКОЛА В СТЕМФОРДІ, КОНН.

(Малий Семинар)

Основана і удержувана Епархією. Школу посвячено 4-го вересня 1933 р. Учнів було в першому році: 18 в семинари, 4 доходячих з міста. 1934 р. принято до семинаря 28 учнів, а доходить з міста 16.

Ректор: о. Павло Процько. Учителі: Михайло Нагірний, Олекса Тиханський, Андрій Микитяк, о. Френсис Смит. Сповідники: о. др. Василь Федаш, о. Іван Стрміска.

Адреса:

Ukrainian Catholic Seminary
Glenbrook Rd., Stamford, Conn.

Учні Української Католицької Вищої Школи в Стемфорді 1934-1935 р.

Мешкають в Семинарі: Монастирський Омелян, Грабовський Іван, Олесь Богдан, Стецик Михайло, Шпак Михайло, Цупер Василь, Посікіра Рудольф, Фецко Іван, Вацло Михайло, Медвідь Василь, Гарасимчук Михайло, Готра Стефан, Рогач Ювинал, Олесь Володимир, Оліяр Антін, Дубляниця Михайло, Савчин Григорій, Сироїд Микола, Лужецький Петро, Волянський Ми-

кола, Улицький Андрей, Шпак Микола, Стець Михайло, Масник Михайло, Ліськевич Ярослав, Шеремета Василь, Білокур Михайло, Процько Богдан, Кругляк Юрій.

Крім вичислених доходить ще 16 учнів з міста.

БОГОСЛОВИ НАШОЇ ЕПАРХІЇ

В духовному семинарі в Станиславові, в Галичині:

Боландюк Стефан, Бойків Ярослав, Гресько Дмитро, Крохмальний Олекса, Білинський Володимир.

В Колеґії св. Йосафата в Римі:

Боберський Михайло, Пеленський Лев Ярослав, Шмандюк Йосиф, Скородинський Михайло, Бабяк Іван, Гринюх Стефан, Плекан Мирон, Левицький Володимир, Шиманський Стефан, Вівчаровський Володимир, Ющак Семен, Романович Нестор.

Українська Вища Школа в Стемфорді, Конн.

Учні української Вищої Школи в Стемфорді, Конн. з основателем Ексц. Преосв. Епископом Константином Богачевським і учителями в р. 1934 і 1935.

Перші учні й учителі української Вищої Школи в Стемфорді, Конн.

Учителі в Школі в Стемфорді

о. Йосиф Чаплинський

душпастир з Елизабет, Н. Дх., духовник школи, відбуває місячні духовні конференції і є надзвичайним сповідником учнів.

Роджений 10 січня, 1868 р. в Сидорові, повіту Гусятин, Галичина, до ґімназії ходив в Бучачі і Стрию, богословські науки побирав в оо. Василіян, висвячений епископом перемиським Преосв. Юліяном Пелешом 31 березня, 1895, був заступником магістра в новіціяті чина оо. Василіян, опісля ігуменом монастиря і секретарем провінції. До Америки приїхав в 1903 р. був душпастирем в Ст. Луіс, Ню Йорку, Вотервлієт, Перт Амбой, Нюарку, від 1916 р. був візитатором монастирів СС. Василіянок і Сиротинця в Америці. Займався місійними науками і реколекціями, став духовним управителем Провидіння в 1929 році.

о. Павло Процько

ректор Української Католицької Вищої Школи і Семинаря.

Роджений 10 липня 1889 р., матуру ґімназійну зложив 1909 р., відбув три літа теольоґічних наук в університеті у Львові, четвертий рік в Перемишлі, висвячений перемиським епископом Преосв. Константином Чеховичем в 1914 р., адміністрував або управляв парохіями: Мороҳів, п. Сянік, Горожанна Мала, п. Рудки, Иеребіж, п. Львів, Лобізва, п. Ліcько, Мацошин, п. Жовква, а вкінці був катедральним сотрудником в Перемишлі і звідтам поїхав до Америки в році 1922. Тут душпастирював в Алтуні, Па., Ню Кенсинґтон, Па., а після приїзду Ексцеленції Кир Константина до Америки в 1924 році був покликаний до Филаделфії на капеляна. Став парохом катедральним в 1925 р., ректором Малого Семинара, заложеного Владикою в 1926 р., а по закупні маєтку на школу в Стемфорді перенесений туди на ректора школи.

Через увесь час побуту в Филаделфії о. Процько був приватним секретарем Ексцеленції Владики, а від 1926 року епархіяльним консультором. Від 1932 р. є офіціялом Маєткової Дієцезальної Ради.

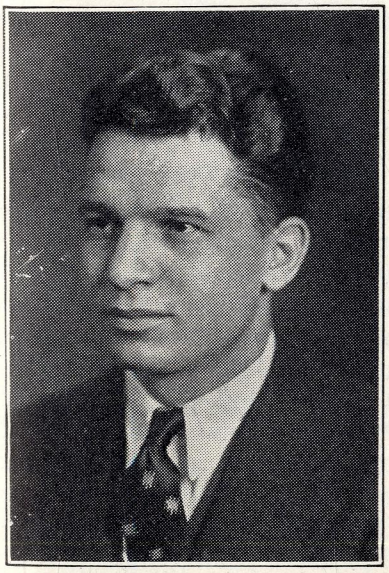

Михайло Нагірний

Михайло Нагірний

учитель школи.

Michael J. Nahirney was born in Jessup, Pa., on January 21, 1910. He was educated in the public schools of Jessup, and in St. Patrick's parochial school in Olyphant, Pa. He graduated from the Jessup High School in 1927, and the same year he entered St. Thomas College in Scranton Pa. After five years of college work, he graduated from St. Thomas College in 1932, receiving the degree of Bachelor of Arts. His teaching experience consists of one semesters work under the guidance of the Christian Brothers, in the high school department of St. Thomas College; and during the 1932-1933 term as registered instructor in the High School of Jessup, Pa.

Mr. Nahirney is a member of the St. Cyril and Methodius, Ukrainian Greek Catholic Parish of Olyphant, Pa.

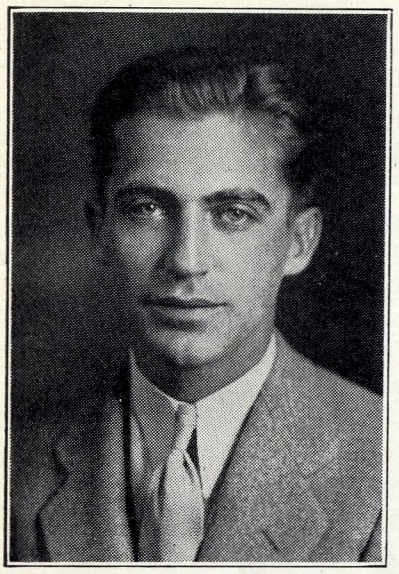

Олекса Тиханський

Олекса Тиханський
учитель школи.

Alex Chehansky, was born December 4, 1907, at Peckville, Pa. Elementary and High School education received at the Blakely High School at Peckville. Attended Pennsylvania State College. Received degree of Bachelor of Arts. After graduation was Principal of Walker Township High School near Bellefonte for two years. The following year Assistant Professor of Mathematics at Cornell University. At the same time did post-graduate work at the above school. Also completed a year of advanced study at Temple University at Philadelphia.

Religious affiliation — Church of St. Cyril and Methodius, Ukrainian Greek Catholic Parish of Olyphant, Pa.

Андрій Микитяк

ходив до початкових шкіл в Самборі, відтак скінчив академічну ґімназію у Львові в 1901 р. Після військової служби записався на університет, спершу у Львові, опісля у Відні, де покінчив студії. Від 1906 до мая 1919 служив як професор в державній ґімназії в Стрию. Тогосамого року вступив до Міністерства Закордонних Справ на Великій Україні після евакуації Галичини. Зимою 1919 р. був іменований секретарем Директорії з осідком у Відні (від 1920 до весни 1921 р.). Був членом іспитової комісії для ґімназійних курсів у Відні. Від 1924 р. перебуває у Ню Йорку, де віддається педагоґічній і літературній праці. Від 1 листопада 1933 р. учителює в Українській Вищій Школі в Стемфорді.

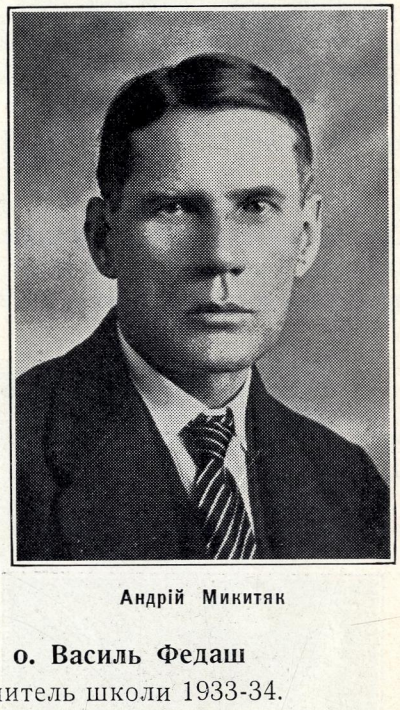

Андрій Микитяк

Rev. John A. Strmiska

Confessor in Ukrainian High School

Born in Mikulcic, Moravia, in 1900. Came to America in 1904. Studied in the Junior Seminary at Cornwells, Pa. Novitiate in Ridgefield, Conn. Studied in Senior Seminary at Norwalk, Conn. Ordained August 31, 1929.

Professor of Liturgy at Senior Seminary at Norwalk, Conn., of Holy Ghost Fathers.

Rev. Francis P. Smith, C. S. Sp. A. B.

Professor of Latin and Religion

Born March 28, 1907, at Waterbury, Conn. Entered Holy Ghost Apostolic College, Cornwells Heights, Pa., in 1920. Entered Novitiate at Ridgefield, Conn., in 1925.

Made Profession in 1926 (August 15).

Taught at Duquesne University, Pittsburgh, Pa., from 1928-1930. Ordained September 14, 1933.

о. Василь Федаш
учитель школи 1933-34.

о. Василь Федаш, син Григорія й Агафії Федаш, родився в Пекваіл, Па., 30 червня, 1908 р. Ходив до американських публичних шкіл і до парохіяльної школи при церкві св. Кирила й Методія в Олифант, Па. 1926 року виїхав на богословські студії до Риму, де й покінчив 1932 р. Степень Ph. D. одержав від Пропаґанди, а S. T. L. від Анджелікум. Рукоположений у священики і-тало-грецьким епископом Преосв. Мелє, 18-го жовтня, 1931 р. Остає парохом при церкві св. Володимира Великого від 1-го жовтня 1932 р. Учив релігії, латини і історії.

ПРОВИДІННЯ

СТОВАРИШЕННЯ УКРАЇНЦІВ-КАТОЛИКІВ В АМЕРИЦІ

Єдина українська католицька допомогова Орґанізація в Злучених Державах основана заходами бл. п. Кир Сотера 1912 р. як загальна епархіяльна орґанізація на цілу Америку. Перші брацтва повстали в Ню Йорку, Нюарку, Джерзи Ситі і Йонкерс. Його зачартеровано 18 квітня 1914 в Пенсилвенії. Кождочасний Епископ Українців Католиків в Америці є Покровителем Провидіння. Першим Покровителем був бл. п. Кир Сотер (до смерти, в марті 1916 р.); другим Всв. о. Петро Понятишин, адміністратор дієцезії, від смерти бл. п. Кир Сотера аж до прибуття теперішнього Покровителя (в серпні 1924 р.), Високопреосвящ. Кир Константина.

Предсідники Провидіння: о. Микола Підгорецький (1914-1915); о. Петро Понятишин (1915-1916); о. Володимир Довгович (1916-1918); о. Михайло Кузів (1919-1921); о. Іван Ортинський (1922-1930) о. Антін Лотович (1931-).

Головна Канцеларія у власнім домі: Providence Association of Ukrainian Catholics, 817 North Franklin St., Philadelphia, Pa.,

Там також видається орґан Провидіння, "Америка", що виходить три рази на тиждень.

Теперішній Головний Уряд Провидіння: Верховний Покровитель, Преосвященний Константин Богачевський; Духовний Управитель, Впр. о. Йосиф Чаплинський; Головний предсідатель, Впр. о. Антін Лотович; Головний містопредсідатель, Кирило Піддубчишин; Головний секретар рекордовий, Антін Цурковський; Головний секретар фінансовий, Теодор Чемерис; Головний касієр, Іван Борисевич; Радні: Николай Височанський, Михайло Кисилиця, М. Федорів, Михайло Заверуха; Контрольна Комісія: Предсідатель, Впр. о. др. Копачук; Секретар, Лев Кухтин; Член, Павло Дмитрів.

Стан фондів Провидіння з днем 30-го червня 1934 р.: $735,281.28. Число членів Провидіння з днем 30-го червня 1934 р.: 8,303.

СПИС ВІДДІЛІВ ПРОВИДІННЯ

Від.	Місцевість	Від.	Місцевість	Від.	Місцевість
1	Ню Йорк, Н. Й.	18	Нортгемптон, Па.	39	Сентралія, Па.
2	Нюарк, Н. Дж.	19	Вилмердинґ, Па.	40	Аліквіпа, Па.
3	Джерзи Ситі, Н. Дж.	20	МекКіспорт, Па.	41	Вилкс Беррі, Па.
4	Йонкерс, Н. Й.	21	Бриджтон, Н. Дж.	42	Вилкс Беррі, Па.
5	Филаделфія, Па.	22	Сейр, Па.	43	Випені, Н. Дж.
6	Клівленд, Огайо.	23	С. С. Питсбурґ, Па.	44	Озовн Парк, Н. Й.
7	Филаделфія, Па.	24	Картерет, Н. Дж.	45	Н. С. Питсбурґ, Па.
8	Сейнт Клейр, Па.	25	Стейпелтон, Н. Й.	46	Лонґ Айленд Ситі, Н. Й.
9	Ню Бритейн, Конн.	27	Іджепт, Па.	47	Арнолд, Па.
10	Нюарк, Н. Дж.	28	Когос, Н. Й.	48	Ава, Огайо.
11	Филаделфія, Па.	29	Боффало, Н. Й.	49	Левелен, Па.
12	Рачестер, Н. Й.	30	МекАду, Па.	50	Перт Ембой, Н. Дж.
13	Порт Джервис, Н. Й.	31	Нентікок, Па.	51	Елмайра Гайтс, Н. Й.
14	Филаделфія, Па. (Френкфорд)	32	Бруклин, Н. Й.	52	Кемден, Н. Дж.
		33	Монесен, Па.	53	Ладлов, Па.
15	Совлдєр, Па.	34	Лузерн, Па.	54	Олифант, Па.
16	Филаделфія, Па. (Манаюнк)	35	Вотервліт, Н. Й.	55	Шикаґо, Ілл.
		36	Спенґлер, Па.	56	Рединґ Па.
17	Аллентавн, Па.	37	Джерзи Ситі, Н. Дж.	57	Геллертавн, Па.

Від.	Місцевість
58	Клифтон, Н. Дж.
59	Ковтсвилл, Па.
60	Шамокин, Па.
62	Ґрінвіч, Конн.
65	Палмертон, Па.
66	Балтимор, Мд.
68	Екрон, Огайо.
70	Бресла, Па.
72	Елизабет, Н. Дж.
73	Филаделфія, Па.
74	Картерет, Н. Дж.
75	Бейон, Н. Дж.
76	МекКіз Ракс, Па.
78	Вунсакет, Р. Ай.
79	Вилкс Беррі, Па.
80	Бервик, Па.
81	Бейон, Н. Дж.
82	Коніма, Па.
83	Літсдейл, Па.
84	Колпмавнт, Па.
85	Филаделфія, Па.
86	Сиракюс, Н. Йорк.
87	Кертис Бей, Мд.
88	Филаделфія, Па.
89	Дженет, Па.
90	Чесапік Сіті, Мд.
91	Гейзелтон, Па.
92	Милвилл, Н. Дж.
93	Ансонія, Конн.
94	Боффало, Н. Йорк.
95	Сейнт Луис, Мо.
96	Дітройт, Миш.

Від.	Місцевість
97	Филаделфія, Па.
98	Терівилл, Конн.
99	Вілінґ, В. Ва.
100	Ладлов, Па.
102	Колвер, Па.
103	Етлес, Па.
105	Честер, Па.
107	Мавнт Юніон, Па.
108	Стемфорд, Конн.
109	Филаделфія, Па.
111	Гартфорд, Конн.
112	Менчестер, Н. Йорк.
113	Карнеґі, Па.
114	Дарбі, Конн.
115	Н. Тонаванда, Н. Йорк.
116	Линдора, Па.
117	Бостон, Месс.
118	Оборн, Н. Йорк.
119	Монесен, Па.
121	Ембридж, Па.
122	Сейр, Па.
123	Филаделфія, Па.
124	Ню Александрія, Па.
125	Смовк Ран, Па.
126	Бинґгемптон, Н. Йорк.
128	Менвилл, Н. Дж.
129	Скрентон, Па.
130	Бейон, Н. Дж.
131	МекКізпорт, Па.
132	Сейлем, Месс.
133	Елизабет, Н. Дж.

Від.	Місцевість
134	Миннеаполис, Мінн.
135	Янґставн, Огайо.
136	Вилкс Беррі, Па.
137	Чизголм, Мінн.
138	Нентикок, Па.
139	Парнесас, Па.
140	Глен Лаєн, Па.
142	Горнел, Н. Йорк.
144	Филаделфія, Па.
146	Озовн Парк, Н. Йорк.
147	Форд Сіті, Па.
149	Срентон, Н. Дж.
152	Кос Коб, Конн.
155	Рачестер, Н. Йорк.
156	Юніонтавн, Па.
157	Джерзи Сіті, Н. Дж.
159	Боффало, Н. Йорк.
161	Вилкс Беррі, Па.
162	Гемтремк, Миш.
163	Сейнт Клейр, Па.
164	Вестгемптон Біч, Н. Йорк.
165	Питсбурґ, Па.
167	Вилмінґтон, Дел.
168	Гадсон, Н. Йорк.
169	Джерзи Сіті, Н. Дж.
170	Вилкс Беррі, Па.
171	Істон, Па.
172	Патсвилл, Па.
175	Шикаґо, Ілл.
176	Дітройт, Миш.
177	Патокет, Р. Ай.
178	Найлз, Огайо.

Ліґа Української Католицької Молоді

Зорґанізована на Зїзді Української Католицької Молоді Злучених Держав і Канади, відбутім 19-го серпня 1933 р. в Шикаґо. Тоді вибрано такий уряд: Почесні Члени: Ексц. Високопреосвященний Константин Богачевський, епископ гр. катол. Українців в Злучених Державах і Ексц. Високопреосвященний Василь Володимир Ладика, епископ гр. катол. Українців у Канаді. Екзекутивний Комітет творять: Богдан Катамай, предсідник; Віра Шпікула, перша заступниця предсідника; Василь Іваськів другий заступник предс.; Олена Багрій і Стефанія Блідий, секретарки; Іван Канюк, фінансовий секретар; Марія Дзявроник, скарбник.

Почесними відпоручниками вибрано: о. Андрія Труха, ЧсвВВ. і Брата Методія на Канаду, а о. Василя Трембу на Злучені Держави.

Від місяця травня 1934 р. Ліґа видає журнал для молоді в українській та анґлійській мові п. н. Українська Молодь, Ukrainian Youth.

Адреса:

Ukrainian Catholic Youth League
2238 West Rice Street
Chicago, Illinois.

о. Лев І. Сембратович
(Дітройт, Миш.)

ЯК ПРИЙШЛО ДО ІМЕНУВАННЯ НАШОГО ПЕРШОГО ЕПИСКОПА В АМЕРИЦІ

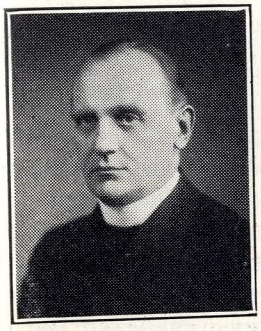

Впр. о. Лев Сембратович

Сегодня, коли маємо своїх власних епископів в Америці і коли так чужі як і свої вважають се за цілком природну річ, годі нам собі уявити, що був час, коли не тільки таках епископів не було — ба, навіть воно і з засади було немислиме. Діло в тім, що католицька Церков (так само, як і кожда інша канонічна церква, православна а навіть епископальна,) не знають двох епископських юрисдикцій на одній і тій самій території.

Се принята засада в католицькій Церкві, що усі католики, мешкаючі на даній території, підлягають одному епископови. Виїмками були лише деякі краї у східній Европі і в передній Азії, де історично витворились і побіч себе жили — чи все в згоді, се інше діло — ріжні обряди католицької Церкви. У нас в Галичині, істнували осьтак аж три епископські юрисдикції на тій самій території: греко-, римо- і вірмено-католицька. На Закарпаттю, в Семиграді, в Бачці, і Хорватії, а таксамо в Босні, Далматії і інших балканських краях, істнували подібно побіч себе епархії греко- і римокатолицькі. Подібні відносини були і суть у Сирії, Палестині, Єгипті та Індії, де побіч себе істнують на одних-же територіях католицькі епархії ріжних обрядів, як римо-, вірмено-, мароніцько-, халдео-, коптійсько-, етіопсько-, сирійсько-, малянкарсько-, і малябарсько-католицькі.

Але в західній Европі і в Америці, де римський обряд був одиноким католицьким, така двоїстість або й троїстість католицької юрисдикції і єрархії була немислима і недопустима. Щоби установити епископа нашого обряду в Америці, треба було нарушити усвячену майже двотисячлітну засаду і орґанізаційний єрархічний принцип католицької Церкви, котрий, до того часу бодай, не знав виїмку під тим оглядом.

Коли отже ми сегодня маємо аж три католицькі епархії грецького обряду на американськім континенті, то се з одного боку свідчить безперечно про животність нашого обряду, його силу і про вагу його для католицької Церкви, а з другого боку се опрокидує поширену серед нашого народу байку, москвофільського походження, буцімто Рим (себто Апостолська Столиця) "тримає з Поляками", "ворожий нашому народови", "хоче нас златинізувати" і т. п. Ті з наших людий, що терплять на сю справдішну манію переслідування, вилічилибися мабуть з неї, якби все мали на увазі, що, установляючи українські греко-католицькі дієцезії на територіях істнуючих уже католицьких дієцезій, отсей Рим змінив свою традицію задля нас, Українців.

* * *

Пригадуємо се на те, щоби читачам стало ясно, що заіменування першого грекокатолицького епископа для Українців в Америці, яке мало місце 1907-го року, не було легкою справою. Проти сего промовляли в першій мірі орґанізаційний принцип католицької Церкви; се було противне інтересам істнуючої вже в Америці католицької єрархії, її — такби сказати — засидженому праву і її поняттям карности чи дисципліни; се до деякої міри нарушувало прямо авторитет отсеї римо-католицької єрархії. Чи диво, що американські епископи, ,чи Айриші чи Німці з походження, станули зразу солідарно як оден

муж проти ось-такої небувалої новини, щоби в їх епархіях, де вони вважали себе справедливо одиноко управненими господарями, мали нагло зявитися католицькі енкляви (острови), непідлягаючі їх юрисдикції. Коли вставимося в їх положення, то зрозуміємо, що така новина мусіла здаватися їм малощо не розколом Церкви. А коли додати до того, що наше духовенство переважно було жонате (що також нарушувало принцип західної Церкви), то опір американського римо-католицького епископату проти нарушення отсих принципів стане цілком зрозумілим.

А одначе сей опір переломано і окремі дієцезії основано. В дорозі є мабуть утворення четвертої з ряду греко-католицької української дієцезії, а саме в Бразилії. Заслугу сего поширення нашої церковної організації на американський континент треба приписати Мужеви, котрий вже сегодня є в нас постаттю історичного значіння, а саме Митрополитови Кир Андреєви Шептицькому.

* * *

Звичайно у нас, себто в нашій публицистиці, у вічевих або агітаційних промовах та безконечних "дискусіях" на церковні теми, іменування першого українського епископа в Америці вяжеться зі звісним зїздом тодішнього українського, греко-католицького духовенства в Злучених Державах як і репрезентантів церковних громад, — зїздом, що відбувся в Гаррисбурзі (стейту Пенсилванія) в 1902-го року. Як звісно, зїзд сей попередила жива агітація під кличем: "Проч з Римом!" Підкладом її в богато случаях був оправданий жаль і почуття обиди супроти деяких меньше тактовних, а часом у своїй ігнорації зарозумілих Айришів. Одначе нема дискусії, що в приняттю сего клича згаданим зїздом відозвалася наша москвофільська традиція і впливи російської синодальної церкви в Америці з одного боку, а з другого, наше виховання у анархічнім радикалізмі. Думати, що сей зїзд був рішаючим для справи окремого українського епископату чи дієцезії в Америці, се наївність і то собі найзвичайніська загумінкова наївність. Така сама наївність, яка була у тих протестовичів, що тому десять літ зірвалися до "протесту", коли прислано їм епископа. Коли мав які наслідки гаррисбурґський зїзд, то хіба шкідливі. А самі, він був угольним каменем і вихідною точкою для усіх отсих церковних і національних замішань, розколів, сварок, братовбивної боротьби, процесів, скандалів, згіршення, деморалізації, підкопання авторітету і last but not least коштів, а що найважнійше, утрати віри многими одиницями, — що від трийцять літ до нинішнього дня переживаємо та що може через других трийцять літ доведеться ще нам або нашим дітям переживати. На Рим і його церковну політику сей зїзд впливу не мав і мати не міг. Так як не числився Рим і не міг числитися із "протестовичами" сперед десяти років.

* * *

Авторови сих стрічок доводилося тому трийцять літ бути близким свідком тих заходів, що були безперечно рішаючими для установлення окремого українського греко-католицького епископату в Америці. Як молодий священик і секретар Високопреосвященого Митрополита Кир Андрея Шептицького, автор мав нагоду обсервувати — так сказати-б — з першої руки цілий перебіг сеї справи. Як голова нашої Церкви, Митрополит Шептицький був головним чинником в її порушенню, переведенню і рішенню. Очевидно, неможливо мені розказувати всіх подробиць, бо вони є, що так скажу, урядовою тайною і я не в праві їх розкривати. Можу одначе розказати загально про перебіг справи.

* * *

Одною з основних прикмет Митрополита Шептицького є широкий погляд на справу нашої Церкви і на її післанництво призначене Їй Божим Провидінням так на полі віри як і на народнім. Се саме робить Його Особу історичною постаттю. Нашій Церкві приписує Митрополит велику місію навернення Сходу до католицької Єдности, в чім іде слідами Папи Урбана VIII і Його історичного висказу: Per vos mei Rutheni ego Orientem convertendum spero! Длятого Кир Андрей докладав всіх заходів, щоби нашу Церков скріпити. Тому-то звернув Він свою увагу на Українців в Босні, на українських еміґрантів в Німеччині, в Бразилії, а таксамо в Канаді і в Злучених Державах. Він був першим з галицьких владик, що почав тайну унійну акцію серед Українців в Холмщині і на Підляшу, а

опісля, як повстала українська держава, подбав о заіменування українського греко-католицького апостольського вікарія в столици України, в Києві. Колись історики нашої Церкви і східного обряду взагалі, чи наші чи чужі, будуть стверджувати, що якраз за Митрополита Шептицького і завдяки Його впливам і заходам наша церковна орґанізація з вузького терену Галичини і Закарпаття поширилася на два континенти. З другої сторони Митрополит Шептицький дивився на ту справу також із загально-українського національного становиска. Він розумів, що поширення нашої церковної орґанізації є рівнозначне із звязанням розкинених частин нашого народу в одну цілість з матерним пнем. Тому Він постарався о установлення окремого, українського апостольського вікарія в Босні. Тому навязав тісні зносини з угро-руськими епископами в Ужгороді і Пряшеві, а так само з епископом Нярадієм у Хорватії. З тих самих причин і тим більше Митрополит Кир Андрей живо слідив за церковними і народними справами Українців в Америці.

Не могло уйти Його пильній увазі, що унія в Америці рівнозначна з українством, а православє з россійством та россійською державною ідеєю. Тому, передовсім із церковного становища а і з національного, Кир Андрей бажав скріпити українську Церков в Америці, щоби вона стала заборолом і твердинею католицької віри серед Українців а тим самим і укр. національної ідеї.

З числених донесень, які Митрополит одержував з Америки чи то дорогою кореспонденції чи через приїзших з Америки наших священиків і мирян, Митрополит виробив собі досить ясний образ, в якім стані а властиво в якім хаосі, находяться наші церковні і народні справи в Америці. Він знав з одного боку про ту нехіть а деколи крайні нетакти, які стрічали нашу Церков зі сторони Айришів. Він знав також про ті промахи а часом і прямі скандали, що їх поповняли наші люде і свіцькі і духовні. З Риму щораз-то присилано Йому численні донесення, які там напливали чи від Українців чи від латинських епископів, про пряму анархію, що панувала в наших церковних відносинах — про процеси, скандали, біятики по церквах, викидування священиків поліцією з парохій, переходи на православє, фратернізования деяких духовників з явними атеїстами і соціялістами, брак церковної дисципліни, про те, що деякі з духовників, забували на своє високе покликання священослужителів, стали торговцями святощ. З другого боку звісні Йому були усильні заходи россійської синодальної церкви перетягти американських Українців до апостазії від католицької віри на православя, а тим самим під вплив царської Россії. Россійське правительство зглядно святійший синод сипали щорічно сотками тисяч долярів на будову православних церков для галицьких і прикарпацьких Русинів-Українців та на удержання православних, россійських священиків для них. Россія знала, що робила. Вона хотіла убити Унію а з нею і українство в Америці, знаючи з власного досвіду, як литовський або фінландський рухи в Америці впливали на Фінландію і Литву в Россії.

Отсі всі мотиви — а особливше, ще раз підчеркуємо, задержання серед Українців католицької віри — спонукали Митрополита взятися енерґійно до справи окремого епископа для американських Українців. Треба було переконати Рим, щоби Апостольська Столиця зломила більш як тисячлітну свою практику і завела греко-католицьку дієцезію в Злучених Державах. В тій цілі Митрополит виготовив ряд основних меморіялів, в яких переконував міродатні чинники в Римі, а в першій мірі кардинала Ґотті-я, тодішнього префекта Конґреґації Поширеня Віри для Справ Східних Обрядів*), кардинала секретаря стану

*) До 1917-го року католики східних обрядів підлягали римській Конґреґації Поширення Віри для Справ Східних Обрядів (Sacra Congregatio de Propaganda Fide pro Negotiis Ritus Orientalis). Не належить сеї конґреґації мішати з другою, самостійною конґреґацією, що носила назву: Sacra Congregatio de Propaganda Fide, а що була призначена для країв місійних і занималася виключно справами латинського обряду. Обі сі конґреґації мали до 1917-го року спільного голову (префекта). Від 1917-го року зайшла зміна, а саме: першу конґреґацію (себто для справ східних обрядів) названо правильно Конґреґацією Східної Церкви (Sacra Congregatio Ecclesiae Orienatlis), а її головство застеріг собі сам Святійший Отець Папа Римський. Секретарем її є оден з визначних кардиналів. Під цю пору кардинал Люїджі Сінчеро. У нас через непоінформованість мішалося часто обі сі конґреґації. Ось-так в наших часописях можна було вичитати цілком невірне твердження, будьто діла нашого обряду належали до Конґреґації Поширення Віри і будьто через те ми в Римі трактовані наче які новонавернені мурини.

Меррі дель Валь, а головно самого Святійшого Отця бл. п. Пія X, про невідкличну потребу установлення українського греко-католицького епископа для Злучених Держав. Деякі люде дивувалися тоді, чому Митрополит так часто їздить до Риму, а ріжні москвофіли та всякі "ліпшезнайки", терплячі на хронічну манію національного переслідування, оповідали, що Митрополит конспірує в Римі над "латинізацією нашого обряду" або над "запроданням нашого народу Ляхам". Пригадую собі случай, коли Митрополит, в які два тижні по своїм повороті з Риму одержав звідтам від свого мужа довіря вістку, що до Риму прибув оден впливовий американська-айришський єрарх, особливше неприхильний справі окремої греко-католицької дієцезії в Америці. Не зважаючи на свій недавний побут у Вічному Місті і на те, що такі часті поїздки звертають на себе увагу, Митрополит сейчас вибрався до Риму, щоби протиділати можливому некорисному впливови американського єрарха. Не треба додавати, що такі поїздки потягли за собою дійсно поважні кошти. Про труд Митрополита, при Його не конче кріпкім здоровлю, вже й не згадувати. Пригадую собі, що одного разу по такій поїздці, Митрополит прямо поклався тяжко хорий до ліжка.

* * *

Отсі заходи не остали без успіху. Кількалітне переконування усіх хто лиш міг мати в Римі голос в сій справі, вкінци дало результати. Рим був позиськаний і рішився на іменування окремого греко-католицького епископа для американських :Русинів", як тоді загально нас і закарпацьких наших братів називано. Та тут виринула нова небезпека.

Як звісно, більшість греко-католикв у Злучених Державах творили а й творять закарпацькі Руснаки. Угорське правительство з Будапешту живо цікавилося ними, уважаючи, щоби часом яка непожадана для Мадярів пропаґанда не перекинулась через них на закарпацьку Русь. Мадярське правительство платило навіть значні субвенції угро-руським духовникам в Америці за те, що вони держали угорських Руснаків в лояльности до будапештенського правительства та не допускали до них зарівно москвофільства як і українства. Мадяри були в тім вигіднім положенню, що тека австро-угорського міністра заграничних справ майже постійно була в їх руках. (Андраші, Кальнокі, Калляй, Ерентальв вкінци Бурян). Через се Мадяри могли пильнувати своїх угорських інтересів на чужині через австро-угорський дипломатичний і консуларний апарат. Мадярське правительство у своїм власнім інтересі старалося, щоби живучі в Америці Руснаки дістали окремого епископа, очевидно такого, котрий бувби на руку мадярським державним інтересам. Значиться: мадярона, не москвофіла ані Українця. За галицьких Українців мадярське правительство не дбало, а австрійське так само не дуже.

Заходила тепер небезпека, що під натиском Мадярів австро-угорське правительство ужиє впливів у Римі, щоби в разі іменування окремого греко-католицького епископа для Америки став ним ставленик Мадярів. Щоби простелити дорогу такій розвязці справи, мадярське правительство вимогло на Римі (1902) іменування апостольським візитатором для американських греко-католиків О. Андрея Годобая, крилошанина з Пряшева, з тим наміром, щоби його відтак переперти на епископа. Заносилось на ситуáцію, про котру можнаби сказати, що будуть "послѣдния горша первихъ". Кількалітні заходи Митрополита булиби знівечені. А навіть могла повстати небезпека, що наші Галичани, приневолені йти під руку епископа-мадярона, "збунтували-бися" та моглиби піти за закликами православного цареславя або знов за гаррисбурґськими кличами.

* * *

На щастя о. Годобай зробився неможливим в Америці і його нагло відкликано (1906). Тим самим його кандидатура відпала. Рівнож на щастя особисті впливи Митрополита Кир Андрея у Святійшого Отця бл. п. Пія X були виїмково сильними. Митрополит зумів переконати Рим, що епископом повинен стати Галичанин, чисто українських переконань, і що лише такий дає запоруку, що буде мати симпатію вірних а з другого боку буде енерґійним противником православної пропаґанди. Вибір Митрополита упав на ігумена михайлівського монастиря О. О. Василіян, а саме на славного місіонара і проповідника, непримиримого противника православя і мос-

квофільства, горячого українського патріота, Отця Сотера Стефана з Ортинич де Лебідь Ортинського.

* * *

Австрійське правительство (що мало також голос в сій справі) гляділо на ігумена михайлівського монастиря через окуляри наложені йому галицько-польською адміністрацією. Воно було раде, що могло збутися його з Галичини. Тому Відень згодився на його особу як будучого греко-католицького епископа в Америці. В Галичині бл. п. О. Сотер Ортинський був для правительства непожаданим, а в Америці цілком на руку. Треба було тепер перебороти труднощі в Будапешті. І се Митрополитови повелося. Тодішнього міністра заграничних справ, ґрафа Еренталя, а за ним будапештенське правительство Митрополит переконав тим, що О. Ортинський був рішучим ворогом православя і россійщини. Щоби позискати угорське правительство, знайдено формулу, що епископом для американських греко-католиків має бути на переміну то Галичанин то закарпацький Руснак, з тим, що ґенеральним вікарієм при Галичанині буде Руснак і навпаки. Остаточно мадярське правительство дало свою згоду на іменування епископом о. Сотера.

* * *

Осьтак заходи Митрополита вповні повелися. Не лиш здобуто окремого епископа для нашого народу в Америці, але мав ним стати ревний священик, великий проповідник, примірний настоятель, чоловік великої інтеліґенції і образования а до того горячий український патріот і громадянин.

* * *

Дня 26-го марця 1907 появилася булля іменуюча О. Сотера Ортинського титулярним єпископом Давлії**), з призначенням для Русинів-Українців греко-католиків в Злучених Державах Америки, з осідком в Филаделфії. Його хиротонія відбулася у Львові в архикатедральнім Храмі св. Юрія, дня 12-го мая 1907. Доконали її Митрополит Кир Андрей Шептицький, бл. п. перемиський Владика Кир Константин Чехович і станиславівський Владика Кир Григорій Хомишин. Пишучий сі стрічки дійствував при сій хиротонії як діякон і як протонотарій, до котрого функцій належало офіціяльне проголошення папської буллі з амвона архикатедрального Храма.

Мабуть, не буде самохвальбою додати, що автор сих стрічок, бувши секретарем Митрополита Кир Андрея, в неоднім співпрацював в Його заходах, попереджаючи сю номінацію.

* * *

По хиротонії епископ Сотер поїхав до Риму представитися Святійшому Отцю, Папі Пієви X, дотичним кардиналам і прочим достойникам римської Курії. Опісля, вертаючи з Риму, був на авдієнції у цісаря Франца Йосифа і відвідав міністра заграничних справ, ґрафа Еренталя, та інших міністрів у Відни а так само в Будапешті. В дорозі назад до Галичини, відвідав обох греко-католицьких епископів в Ужгороді і Пряшеві. На саме Успення 1907 виїхав зі Львова в товаристві свого капеляна о. Володимира Петрівського, свого брата Йосифа Ортинського і одного братчика Василіянина, до Америки.

Осьтут почалася Його мартирологія.

**) Давлія — місто в б. римській провінції Ахаї, себто в теперішній Греції. Тепер католицького епископа в Давлії нема. Є звичаєм, що епископів, котрі не мають власної дієцезії, ось-як епископів-помічників (суфраґанів), іменується титулярними епископами одної з епископських столиць, що колись мали католицьких епископів, а тепер лежать в краях, що стали не-християнськими або відкололись від католицької єдности. До часів бл. п. Папи Льва XIII, називано таких епископів, епископами in partibus infidelium (в землях невірних). Грецький король бл. п. Юрий II, бувши раз в Римі на авдієнції у Папи Льва XIII, звернув увагу Святійшого Отця, що така назва вражає його підданих (Греків), бо вони як православні, є християнами а не невірними. Лев XIII, признав слушність сеї завваги і зарядив зміну титулятури з "Епископ в землях невірних" на "Епископ титулярний".

о. Й. Чаплинський

ДІЯЛЬНІСТЬ І ЗАСЛУГИ ПЕРШОГО УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЕПИСКОПА У ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ БЛ. П. ВЛАДИКИ С. СОТЕРА ОРТИНСЬКОГО

В книзі, що її видаємо на спомин для молодшого покоління і вписуємо значніші події заслужених людей, годі нам полишити мужа, що щиро працював в Америці для свого народу і поклав тут для нього своє життя. Тим мужом був бл. п. перший наш єпископ, Стефан Сотер Ортинський. Його діяльність і заслуги хочемо кількома словами переповісти і пригадати старшим іміґрантам память Покійного, а молоді представити того, хто за життя так любив і цінив і дбав про молодь свого народу.

Коли прибув бл. п. Еп. Сотер до Америки справи нашої Церкви були в хаосі, неупорядковані. Молодий Владика взявся до праці, упорядкував дієцезію, поділив на деканати, іменував деканів і совітників та старався за лад і порядок.

Як славний реколектант для всіх станів і духовенства в старім краю і любимець питомців духовної семинарії, сам давав майже кождого року для свого священства реколекції, щоб вони піднесли духа ревности у сповненні обовязків.

Думав і про школи. Знав, що без власної школи ми загинемо. Тому спровадив із старого краю Сестер Василянок, які мали отворити новіціят і приготовляти сили на учительок. Під їх проводом мали повставати школи на зразок шкіл інших католицьких народів в Америці. Щоб мати на початок бодай кілька кандидаток на монахинь і кандидатів на священиків, отворив сиротинець. Обїхав дуже богато парохій із своїми місіями і бачив як много дітий, наших сиріт, гине для своєї Церкви і свого народу. Ідуть до сиротинців стейтових і там пропадають. Покійний, сам дуже вразливого серця, зрозумів їх недолю і тому заложив сиротинець: окремо для дівчат, окремо для хлопців, разом їх було все понад сотку. Бл. п. епископ дуже любив сироти. Коли нераз важко було йому на серці, або як мав якісь невдачі чи прикрости, ішов до сиротинця. То була його розрада. Крім науки в сиротинці був там дуже гарний нотний хор і своя банда. Діти співали і грали. Це була надія епископа.

Щоб піднести духа української католицької Церкви, задержати й утвердити віру в серцях наших людий, заложив українську греко-католицьку орґанізацію під назвою "Провидіння" і віддав її під опіку Преч. Діви Марії Непор. Зачаття. Ця орґанізація гарно розвивається і віддає велику прислугу нашій Церкві і нашому народови в Америці.

Щоби і проценти з українського гроша ішли на наші народні ціли, носився покійний з гадкою заложити народній дієцезальний банк і вже поробив був перші кроки. Та смерть перешкодила.

Любив дуже брати участь у патріотичних народніх виступах. Звичайно гарним вступним словом отворяв таке свято і цим надавав святови великого значіння, поваги і блеску.

Передівсім і над все любив місії. Був вроджений місіонар. Роскішю було для нього проповідати — і все був готовий. Поривав на місіях. Тут показувався його талант. Викликував враження не тільки в українських галицьких парохіях але й серед підкарпатських Русинів. Вони щиро його полюбили і дуже любувалися проповідями епископа на місіях.

Несподівана смерть епископа після кількох днів слабости наповнила жахом і на похорон прибули маси народу, щоби віддати останню прислугу. Смерть Владики викликала загальний жаль бо, аж тепер пізнали, кого стратили.

Блаж. памяти епископ Сотер був мужом дуже великого серця. Був людиною талантовитою, був очитаним добрим богословом і все готовим дати відповіди на всі питання. Був і писменником. Його пастирські листи були писані цвітистим стилем; був поетом і, коли тільки треба було, писав гарні вірші, особливо в старім краю. Був високо музикальний співак — мав дуже милий баритоновий високий тенор, а навіть був за молодих часів диригентом хору. Грав на кількох інструментах, передівсім на пяні і скрипці.

Мав дар до мов. Крім української і старославянської знав також мови: німецьку, французську а тут в Америці дуже швидко навчився теж англійської мови, так що в товаристві значнійших осіб виголошував уже бесіди і по англійськи. Знаменито говорив по латинськи, вживаючи тієї мови в початках з Апостольським Делеґатом а найбільше з латинськими епископами яким все тим дуже імпонував.

Покійний Владика С. С. Ортинський родився 26 січня, 1866 в Ортиничах, повіту самбірського. До Чину св. Василія Вел. вступив 3 лютня 1884. Там докінчив школи з дуже добрим успіхом, тому і вислали його на теологію до Кракова, що в тім часі мав велику славу. Там осягнув докторат.

Призначений на професора богословя, посвятився місіям, до яких чув завсіди дуже великий нахил, маючи світлий дар вимови до голошення слова Божого.

Дня 26 березня, 1907, іменовано Його епископом до Америки, а 12 травня, 1907, консекровано у Львові на епископа при великім здвизі народу, бо кождий хотів бачити свого любимця. Дня 27 серпня, 1907, прибув до Америки, а 24 березня, 1916 року, віддав Богу душу.

Молодий, енергійний, гарного росту, постави і вигляду, повний духа Божого і золотого серця чоловік, помер в самій силі віку, бо ледви в пятьдесятім році життя, після девятлітної важкої праці на становищі першого укр.-кат. епископа в Америці. За той короткий час зробив дуже богато і полишив великі надбання свого труду, знання, серця і посвяти для рідної Церкви й Народу.

Перший американський гр. катол. Епископ Кир Сотер і епархіяльні конзультори.

о. Петро Понятишин.

Із Часів Адміністрації Епархії

Після похорону бл. п. єпископа Стефана Сотера Ортинського (він умер 16-го березня, 1916 р.) велів тодішній апостольський Делеґат у Вашинґтоні Джьованні (Іван) Бонзано, що теж брав участь у сумнім обряді, зійтися нашим оо. радникам на засідання консисторя і вибрати двох кандидатів на адміністраторів осиротілої єпархії: одного для галицької частини, а другого для частини угро-руської. Як відомо, за життя бл. п. Сотера наша американська єпархія обіймала як галицьких українців так і угро-русинів.

До консисторя входили тоді з галичан оо.: Микола Підгорецький, Володимир Довгович, Олександер Улицький та я. А з угро-руського боку членами консисторя були оо.: Стефан Дзубай, ґенеральний вікарій, Валентин Балог, єпархіяльний канцлер та Йосиф Гануля, Валентин Ґорзо, Гаврило Чопей і Віктор Мірошай — як радники. На консисторськім засіданні о. Стефан Дзубай висував свою кандидатуру на угро-руського адміністратора тому, що він був ґен. вікарієм, себто займав по єпископі перше місце в нашій єпархії. Та згідно з канонічним правом католицької Церкви уряд ґенерального вікарія є звязаний з особою єпископа і як єпископ помре, кінчається теж цей уряд. Але о. Дзубай про це мабуть не знав. Як воно врешті й не було, а консисторські радники з угро-руського боку вибрали своїм кандидатом на адміністратора о. Гаврила Мартяка, пароха з Ленсфорду, Пенсильвенія. Галицькі ж члени консисторя не мали ніякого непорозуміння між собою, тільки відразу назначили кандидатом на українського адміністратора мене, що був тоді парохом у Нюарку, Н. Дж.

Думка настановити двох єпархіяльних адміністраторів виринула в апостольського Делеґата з тієї причини, що наші брати, священики з Підкарпаття, ставилися за малими винятками неприхильно до єпископа Сотера за його життя. Скаргам і наріканням з їхнього боку не було кінця. Головною причиною таких скарг було те, що єпископ Сотер походив з Галичини і був, розуміється, українцем. Наші ж брати з Підкарпаття не вважали себе за українців і завжди прагнули мати "свого" єпископа. Маючи це на увазі, апостольський Делеґат хотів піти на зустріч бажанням угро-русинів, тому постановив дати їм окремого єпархіяльного адміністратора. Річ природна, що апостольський Делеґат діяв в цій справі в порозумінні з св. Столицею в Римі.

Дня 11-го квітня, 1916 р. покликав апостольський Делеґат мене, о. Мартяка та канцлера о. В. Балога до Вашинґтону. На послуханні сповістив нас Делеґат, що св. римська Столиця настановила для нашої Церкви в Америці двох адміністраторів, хоч назверх єпархія мала творити одну цілість. Притім доручив нам грамоти. У них було сказане, що адміністратори мають повну єпископську юрисдикцію та всякі духовні уповажнення, що ними звичайно наділюють єпископів в Америці. Моя юрисдикція мала обіймати українців-католиків, що були родом з Галичини, а о. Г. Мартяк дістав юрисдикцію над вірними, що походили з Угорщини. Колиби в єпархії були — так говорили грамоти — громади, що в них галичани змішані з угро-русинами, то обидва адміністратори мали порозумітися між собою щодо настанови для них (громад) священиків чи ладнання інших парафіяльних справ. А на випадок ріжниці думок адміністраторів мав рішати апостольський Делеґат. Принагідно скажу, що обидва адміністратори не мали щодо цих мішаних парафій ніяких суперек.

На послуханні заявив також апостольський Делеґат, щоб адміністратори ли-

шилися на своїх теперішніх парафіях, бо не можна знати, як довго триватиме адміністрація. З розмови з Делеґатом можна було мати таке враження, що на назначення нового епископа не треба буде довго чекати. Тим часом адміністрація нашої єпархії протягнулася аж 8 років і 5 місяців, бо скінчилася в серпні 1924 р., коли до Америки прибули два наші епископи, себто Ексцеленції: Константин Богачевський і Василь Такач.

Слід примітити, що єпископ Сотер мав теж юрисдикцію над мадярськими гр.-кат. церквами в Америці. Після його смерти прилучилися ті церкви (числом 9) до мене. Крім двох слів "нем тудок" я по мадярськи не знав; тому наладнав я справу тих церков так, що настановив для них декана в особі о. Віктора Ковалицького, тодішнього мадярського гр. кат. священика в Пирт Амбою, Н. Дж. Він знав мадярську та українську мову. Згаданий декан реферував мені справи мадярських гр. кат. церков і таким чином міг я ними управляти. Мушу сказати, що о. Віктор Ковалицький трактував справи мадярських церков дуже сумлінно і чесно.

Моє становище як адміністратора галицької частини нашої єпархії було досить важке. В тих часах головним ворогом нашої Церкви в Америці була російська православна місія, що завдяки "пособіям" з святійшого Синоду в Петрограді стояла тоді досить високо. Російське православіє поборював завзято за ввесь час свого владицтва в Америці покійний Сотер. Після його смерти нахабність російських місіонарів міцно зросла. Вони думали, що тепер, коли нестало у нашій Церкві архипастиря, прийдеться їм лекше нищити "папіштаків", як вони нас часом називали. Тоді, як відомо, шаліла в Европі світова війна. Православні священики пускали поміж наших вірних тумана, що цар загорне Галичину під свою владу і нашій Церкві прийде кінець. Треба сказати, що такі страшки робили подекуди своє. Наші люди, навіть дуже вірні своїй Церкві, почали трівожитися, що справді прийдеться їм переходити на російське православя. Ця аґітація російських місіонарів визначувала — так мовити — програму моєї адміністраторської діяльности. Я мусів покласти собі завданням боронити нашу Церкву всіми силами перед російською нахабністю.

Як зразок боротьби з російським православям наведу справу нашої церкви в Ботлер, Пенсильвенія. Користаючи з опорожнення згаданої парафії, російський єпископ Олександер назначив для неї свого священика. Я старався переконати наших ботлерських лідерів, що православний батюшка не має місця в католицькій церкві. Але всі мої зусилля — прийти до порозуміння з тамошніми лідерами, показалися даремними. Не було іншого виходу, тільки піти на судову дорогу проти батюшки. Судовий процес тривав поверх два роки, коштував масу гроша, але покінчився нашою повною перемогою. Суд казав передати церкву та приходство українцям католикам. Цей процес спинив розгін у загарбуванні наших церков російськими священиками. Вони бачили, що вдиратися до наших парафій річ недоцільна та непоплатна; адже ботлерський процес коштував їх також чимало. Та після вибуху революції в Росії почало російське православіє в Америці розкладатися з середини. Поправді кажучи, воно перестало бути для нас небезпечним.

Здавалося, що тепер наша Церква в Америці буде розвиватись своїм природним порядком. Та сталося інакше. На місце російського православія почало в Америці наростати православіє з українською закраскою. Привід до цього дав вгорі згаданий о. Стефан Дзубай. Він ніяк не міг переболіти того, що не став єпархіяльним адміністратором. Подражнений у своїй амбіції дався о. Дзубай висвятити на православного епископа. Ставши епископом, викроплював він на батюшків, кого попало. Внаслідок такої його роботи кинулась серед наших дяковчителів справжня деморалізація. Багато з них почали у своїм нерозумі чимчикувати до о. Дзубая, щоб легким коштом стати "священиками". Слід згадати, що наше дяковчительство в Америці зорґанізувалось було за моєю спонукою в окреме товариство на те, щоб піднести свій стан на відповідний рівень і щоб таким робом могла краще наладнатися справа українських шкіл по наших парафіях. Це товариство розвивалося особливо за головства о. Василя Гривнака навіть дуже гарно. Та через відступництво від своєї віри наших дяковчителів мусіло товари-

ство розпастись. Ці викропленці почали бушувати по наших громадах наче хижаки, шукаючи собі пристановища. Річ природна, що я мусів докласти всіх сил, щоб припинити деморалізацію серед нашого народу, що її поширювали через свою дезерцію колишні дяковчителі.*)

З тієї причини я взявся до орґанізації нових церковних громад, особливо по цих наших оселях, де було бодай невеличке число українських католицьких родин. Інакше були би зайняли ці громади викроплені дяковчителі. Таких церков заснував я 24. А щоб зробити можливою духовну обслугу цих громад, створив я так званий "Місійний Фонд". З нього мали діставати священики на таких малих парафіях відповідні підмоги. При орґанізації цього фонду помагав мені дуже багато о. Володимир Лотович, тодішній парох Бруклина.

За ввесь час моєї адміністрації давався відчувати великий брак священиків. Через війну не можна було спроваджувати їх з Галичини, а тутешніх питомців, що студіювали в католицькім семинарі Преч. Діви в Балтимор, було мало. Наших питомців рукополагав час від часу на священиків єпископ Никита Будка з Канади. Цей брак священиків був причиною, що я прийняв до нашої єпархії кількох отців з російської православної місії. Кінець-кінцем за час сиріτства нашої єпархії не пропала ні одна українська церква, а нових церков зорґанізувалось, як це я вище згадав, 24.

Багато труду дала мені після смерти єп. Сотера справа наладнання фінансів филаделфійської катедри. Покійний Сотер мав замір оснувати український банк у Филаделфії і вже наперед приймав ощадности від вірних. Гроші інвестував він у будівлі, що лежать біля катедри, а за одну частину ощадностей (30 тисяч долярів) купив австрійські цінні папери. Коли єпископ несподівано помер, вкладчики зробили справжній рун на катедру. Вкладок від филаделфійських вірних було на суму біля 180,000 дол.; готівки ж остало ледве 70,000. Австрійські папери втратили через війну зовсім свою вартість, а домів не можна було продати, бо вони були записані на імя єпископа. Щоправда, пок. Владика полишив тестамент, але його стилізація була така, що маєток мав перейти на наступника, українського католицького єпископа. Єпископа ж не було тільки адміністратор; отже хиба тестаменту лежала в тому, що пок. Сотер не рахувався з тією обставиною, що звичайно по смерти єпископа управа єпархії переходить тимчасово на адміністратора. Через цю хибу тестаменту я не міг продати домів і віддати гроші людям. Це правда, що бл. п. Сотер мав асекурацію на $50,000, але в тестаменті записав її свому братові Йосифові. Вкладчики домагалися настирливо звороту своїх грошей. Не було іншої ради, тільки просити брата Йосифа за поміч. Кінець-кінцем Йосиф дав майже всі гроші з асекурації на заплачення претенсій филаделфійських парафіян і таким чином уратував він евентуально від судової ліцитації катедру з приналежними до неї реальностями. Цей незручно написаний тестамент спричинював багато клопотів при стараннях про нові табулярні позички або при відновлюванні позичок давніх для наших церков. Банки не всюди хотіли признавати важність мого підпису. Спираючись на букві тестаменту бл. п. Сотера, вони домагалися підпису єпископа.

Підчас моїх поїздок по наших громадах мав я добру нагоду познайомитися з ріжними латинськими єпископами. Годиться замітити, що вони, майже без винятку, ставилися до нашої Церкви дуже симпатично. Користаючи з цих нагод, я старався теж інформувати їх скільки мога про політичне положення українського народу в Европі. Згадані єпископи виявляли завжди до нас свою прихильність. Нераз находив я у них доцільну пораду, особливо у фінансових труднощах поодиноких наших церков. Якщо я хочу з натиском сказати, то це, що латинські єпископи, а саме: пок. Кюсек з Олбені та Гікей з Рачестер помогли мені дуже багато перевести наше церковне право (біл) на нюйорський стейт. Це право перейшло через стейтову легіслятуру в Олбені в квітні 1917 р., а 3-го травня підписав його тодішній ґовернор, Чарлс Вітмен (Whitman).

Багато прикрощів мусів я зазнати від ріжних церковних комітетів. Вони ніяк не

*) Згадуючи про відступництво багатьох наших дяковчителів від своєї Церкви, я далекий від того, щоб ображати ввесь наш дяковчительський стан. Серед українських дяковчителів в Америці є дуже чесні і характерні люди.

хотіли розуміти, що Церква управляється законами, а не самоволею. Особливо привласнювали собі ці комітети авторитет над священиками. Траплялося часто таке, що за якунебудь, інколи дуже маловажну річ, домагалися вони (комітети) зміни священика. Оці комітети засипували мене листами або насилали депутації нераз з поважною витратою гроша на кошти подорожі. Таку самоволю церковних комітетів треба було доконче прикульбачувати. Це забирало багато часу, що його можна було посвятити для інших справ. Та по кількох літах боротьби з такою самоволею удалось мені сяк-так завести пошану для церковних законів. Я старався пізнати характери і діяльність наших священиків. І коли я бачив, що скарги людей на священиків не мають підстави, то боронив їх до самого останку. Кінець-кінцем наші люди розуміли, що священиків не годиться перекидати для їхніх примх. Поволи почали вони (люди) ставати порядними і статечними членами церкви. З жалем треба сказати, що у багатьох випадках закиди парафіян проти священиків були оправдані. Є це відома річ, що в нашій єпархії дисципліна завжди недомагала. Причиною були обставини, серед яких священики опинилися на іміґрації. До цих нових обставин вони не вміли або не могли пристосуватись. Однак загал священиків стояв на висоті свого завдання, виконуючи точно і сумлінно свої обовязки.

За моєї адміністрації відбувалися щорічно духовні вправи (реколекції) для священиків. Ці реколекції причинювались у великій мірі до витворення і скріплення духа солідарности серед нашого духовенства в Америці. Реколекціям проводив звичайно о. Йосиф Чаплинський, а в 1922 р. давав реколекції Ексцеленція Митрополит Андрей Шептицький. Він приїхав був до Америки збирати жертви від своїх і чужих на наші повоєнні сироти в Галичині.

Моя адміністрація єпархії припадала на воєнний час, коли в Европі кувалася доля народів. Як відомо, тоді вийшла була наверх також українська справа. Я все мав таке переконання, що в нинішних часах священик не може замикатись у чотирьох стінах своєї церкви, але повинен брати теж живу участь у народній роботі. Адже згідно з наукою католицької Церкви любов до свого народу, патріотизм, є християнською чеснотою. Беручи це під увагу, я як епархіяльний адміністратор не жалував для української справи як у воєннім так і в повоєннім часі ні труду, ні гроша. Притім у всякій народній роботі йшов я дуже радо враз з тутешніми українськими установами, що хотіли зо мною співділати. Я мігби дуже багато сказати про цю роботу для української справи з часів адміністрації нашою єпархією, але це не належить до предмету. Як про що годиться мені згадати, то хіба про старання (з початком 1917 р.) вибавити Ексц. митрополита Андрея Шептицького з російського заслання. На моє прохання міністерство закордонних справ у Вашинґтоні веліло американському амбасадорові у Петрограді почати дипломатичною дорогою акцію щодо освобождення нашого достойного вязня. А знову через амбасадора у Відні згадане міністерство запитувало австрійський уряд, де він схотів би примістити нашого митрополита на випадок його визволення. Митрополит був австрійським громадянином і американський уряд не міг ним диспонувати. Каблеграми платив я сам. Одначе справа чомусь протягалася. Тому вважав я за найкраще поговорити про це з секретарем президента Вілсона, Йосифом Томулті. Він порадив ще трохи пождати, а коли не вдасться нічого зробити дипломатичною дорогою, то президент Вілсон звернеться в справі митрополита особистим листом просто до російського царя. Але до цього не дійшло, бо тим часом вибухла в Росії революція і наш митрополит вийшов на волю.

Я не вважаю за відповідне входити у подробиці або ширше говорити про події, що мали місце за часів моєї адміністрації, бо на це треба би хіба писати спогади з минулого. Скажу тільки, що я робив те, що було в моїй силі і спромозі. Треба мати завжди на приміті, що згідно із законом католицької Церкви єпархіяльний адміністратор не може вводити ніяких новостей за свого урядування. Цей уряд є тільки перехідний. Для освітлення ситуації згадаю, що за моїх часів траплялася дуже гарна і відповідна реальність на наш семинар в стейті Ню Джерсі. Я вже умовився був з її власником щодо ціни. Та коли я по-

їхав до апостольського Делеґата, щоб порадитися в цій справі, він заявив мені, що ліпше заждати з купном реальности до часу, аж буде настановлений новий єпископ. Положення було замотане тим паче, що одною єпархією управляли два адміністратори і не можна було знати, чи в майбутності наша єпархія творитиме одну цілість, чи поділиться на двоє.

Вкінці прибув до Америки наш теперішній Владика та звільнив мене від важких і відповідальних обовязків. Що Йому теж не встелена дорога квітами, всі ми бачимо і знаємо. Одначе тверда воля і залізна послідовність нашого Владики дають запоруку, що всякі труднощі Він переможе. Наше громадянство в Америці повинно помогти з усіх сил, щоб Його гарні і великі замисли для добра Церкви й українського народу здійснилися.

ЛИТОВСЬКА ДЕЛЕҐАЦІЯ НА ПРИВИТАННІ ЕПИСКОПА КИР КОНСТАНТИНА

Коли перед 10 літами филаделфійські Литовці довідалися, що Апостольська Столиця іменувала епископом для галицьких Українців в Америці о. Константина Богачевського, постановили належно привитати Його на спілку з Братами Українцями при Його вступі на американську землю. Литовці католики в Филаделфії зорґанізовані в "Союзі діячів християнських товариств". На зібранні цієї орґанізації дня 4-го травня 1924 р. ухвалено вислати до Ню Йорку, на привіт Владиці, хоч трьох литовських делеґатів. Вони мали це зробити разом з Українцями. Одночасно бувби це також привіт і для Преосвященного Василя Такача. Коли Преосвященний Кир Константин мав висідати на стації в Филаделфії, Литовці мали привітати Його громадно разом з Українцями. Зі стації мали відпровадити Його до катедри. — Такий був плян.

Щоби це все виконати за пляном, вислали сейчас делеґацію до тодішнього катедрального пароха в Филаделфії, о. Максима Кінаша. В склад делеґації входили: о. др. Йозас Кончіюс, гр. Атанас Ужумєцкас, Стасис Байрунас і Казіс Відікавскас, автор отсих споминів. Крім цього був ще як ґість гр. Пятрас Єкелюнас, секретар згаданого Союза. Ми прийшли до парохіяльної канцеларії о. Кінаша вечером 4-го травня, але не застали о. Пароха, лише сотрудника, о. М. Кузьмака. Отже ми з ним обговорили справу, а він мав переказати все о. Кінашови, як також і іншим членам українського комітету, що робив приготування для приняття Владик. Очевидно, о. Кузьмак обіцяв все точно сповнити і нас, Литовців повідомити, коли прийде час на привитання Владики.

Від травня аж до серпня ждали ми терпеливо на повідомлення, але даремно. Аж тут одного пополудня, в суботу, перед самою інтронізацією Преосвященного Владики, вертаючи з роботи трамваєм домів, читаю ґазету англійську — "Филаделфія Рекорд" — і довідуюся, що завтра мають торжественно впровадити Епископа Богачевського до катедри. Це мене обурило. Я поїхав просто до о. Кінаша і не скривав свого негодування. "Чому Ви нам, Литовцям, не дали знати про приїзд українського Владики?" — питаю. О. Кінаш вислухав терпеливо всіх закидів і спокійно сказав: "Тут не наша вина, бо це сталося через благородність Епископа". — Я не міг вийти з дива й питаю: "Якже поясните цю великодушність?" — На це о. Кінаш каже: "Владика дуже скромний і невибагливий. Він знає, що кожде торжественне принятя получене з видатками. Щоби заощадити нам усім коштів, Він навіть не повідомив нікого, що приїздить до Америки і хотів туди втиснутись потихоньки. Отже ми також довідалися зовсім несподівано про Його приїзд, як Ви тепер довідуєтеся про Його інтронізацію. Ми не мали часу повідомити Вас про все, що сталось і самі їхали стрімголов до Ню Йорку на привитання. А тому, що нам встидно було ізза того, що ми Вас не повідомили про приїзд Владики до Ню Йорку, то ми вже не хотіли

повідомляти Вас про завтрішню інтронізацію. Але, якби Литовці схотіли нас зрозуміти, що ми тут не винні за те, що їх не повідомили, а всетаки хотіли взяти участь в затрішнім торжестві, то можете приїхати, але не з великим числом, бо вже нема часу щонебудь приготовити, а так скромно, як лише можна. Отже візьміть литовський прапор, зберіть кілька осіб, іменно тих, що належали до комітету і приїзджайте завтра до катедри".

Не було як гаїти часу. Просто з роботи, навіть не зміняючи убрання, я на "одній нозі" скочив до гр. Атанаса Ужумєцького, предсідника "Союза діячів християнських товариств", бо то він мав привести Литовців на привитання Епископа. Але, на мою розпуку, він каже: "Навіть, якби Ви грозили мені смертю, нічого вдіяти не можу, бо завтра мушу виїхати досвіта з Филаделфії. Колиб я був знав кілька днів наперед, то мігби був змінити мій плян. Тепер запізно. Але Ви самі, Пане Відікавскас, зберіть наших людий і з ними підіть на інтронізацію українського Епископа. Кілько людий буде, то буде, але покажіть Братам Українцям, що ми їх шануємо. Вартість не в кількости, а в якости. А наш загал опісля одобрить це, бо ми й так душею цілою стоїмо з Українцями".

Я негайно скочив до шафи, де переховáний був литовський прапор. Але не було під рукою ключика, то ми виважили двері і прапор дістали. Так, як був прапор у футералі, я почав їздити з ним від одного до другого комітетового і приготовляти хоч горстку людий на участь в завтрішнім торжестві. Але кождий з нас з досвіду знає, що люди заздалегідь роблять ріжні приготування, яких в останній хвилині не можуть відкликати. Так сталось і тут: один по другім оправдувався, що не може поїхати, бо перешкоджений. Так їздив я до півночи з одного кінця Филаделфії на другий і зорґанізував досить поважний гурт Литовців на завтрішню параду. Але не вдалось мені дістати музику, хоч як цього я собі бажав.

На другий день, в неділю рано, прибули ми на означене місце. Тепер, по 10 літах, не памятаю імен головних учасників, а знаю лише, що литовський прапор ніс гр. Йозас Відікавскас, була наша громадянка Марія Поджунайте-Відікавскене, гр. Маріян Казіс Відікавскас, Казіс Дрижа, Йозас Пошка, Йозас Бекеріш, я і кількох інших. Ми — Литовці, з прапором на переді, взяли участь в поході братів — Українців улицями міста Филаделфії, а коли ми впровадили Владику до катедри, наш прапор маяв в часі Архиєрейської Служби Божої побіч українського, зараз при епископському троні.

Мимоходом згадаю тут, що наші литовські кореспонденти порозписували обширні вісти про інтронізацію нового українського Епископа, Кир Константина, до ріжних литовських католицьких ґазет в Америці і радувалися сердечно українським успіхом.

Казис Відікавскас.

З ПОСВЯЧЕННЯ КАТЕДРИ В ФИЛАДЕЛФІЇ

(Спомини з минулого)

Коли перед більше ніж чверть століттям відбувалося посвячення української грецько-католицької катедри у Филаделфії, на це свято прибув я зі своєю бл. п. матерю, Маріянною Відікавскієною. Ми прийшли троха запізно і тому годі було дотиснутись до середини. Отже станули на дворі напроти катедри серед маси людий з ріжних національностий. Я розмовляв з моєю мамою по литовськи. Та несподівано заговорив до нас один Жид, що стояв побіч. Він говорив гарною російською мовою. Питав, чи ми Литовці. Я відповів йому по російськи, що так.

Старий Жид осмілився і почав отверту розмову. Він був роджений в самій Москві, від дитинства говорив по російськи, отже ця мова була йому рідною. Тому говорив нею,де лише міг. Я задеклямував йому гумористичну поему "Москва", в якій стояли такі слова:

"Кто цар-колокол падімйот,
Кто цар-пушку павєрньот?
Шляпи кто ґордєц нє снімєт
У святих в Кремлє варот?" . . .

На диво, старий Жидовина розплакався. Очевидно тому, що пригадав собі дитячі літа, коли то він ще хлопцем лазив до дула цар-пушки, з котрої ніхто не стріляв і передирався через щербину цар-колокола, котрим ніхто не дзвонив.

Коли від нас відійшов отсей розжалоблений Жид, заговорив до нас по польськи інший чоловік, що стояв побіч нас. Тому, що ми знали польську мову, не лицювало нам збути мовчанкою його привітливости. Отже ми хвилину розмовляли про подробиці свята. Тимчасом надійшла процесія, що прямувала до катедри. Всіх очі звернулися на целебрантів, а то на бл. п. Кир Сотера Ортинського і на Митрополита Шептицького. Моя мати, побачивши їх, заговорила:

"Оцей молодий епископ, то сокіл-козак!" (Мала на думці Еп. Сотера). "А цей старший (Митр. Шептицький) — то раз особа! І високий, і прегарна постава, а борода, борода. Мій Боже, варт за ню життя віддати!"

Тут мушу сказати ,що моя мати, як і богато інших жінок, дуже цінила мужчин з бородою. Тому, коли мій небіщик батько обголив свою бороду, то це було траґедією в нашій хаті.

Коли моя мати сказала ці слова, наш сусід, що заговорив по польськи, від себе додав: "Так, панство, це незвичайний чоловік. Я його знаю здавна. І мудрий, і розумний і милосерний, а знання, науки, то навіть забогато в нього".

І розповів таку історію:

"Коли Митрополит Шептицький був ще станіславівським Епископом, приїхав з відвідинами до нашого містечка. Жиди, як звісно, люблять все підхліблятись, отже і тоді явилися на привитання католицького Епископа. Їх рабін, на чолі депутації Жидів, привітав Епископа по українськи. Еп. Шептицький рішився відповісти їм трошка довше і тому просив принести яке підвисшення. Якось знайшли Жиди бажане підвисшення і тоді почав Епископ Шептицький говорити по жидівськи. Але то не була та звичайна шварґотлива жидівська мова, а якась така мила, що звучала в його устах як музика. Жиди не могли відірвати очий від Епископа і все лише охкали: "Ай, вай! Ай, вай!" По скінченій промові Жиди не могли надякуватись Епископови Шептицькому за його слова. Один жидівський шкільник, якого я знав добре, сказав мені: "Тої мови він не міг навчитися скоро. Він мусів учитися її від дитинства. А походить ця мова з тих часів, коли то ще Жиди розмовляли нею на річці Геброн". — "Чому так, — спитав я. — Таж прецінь Епископ знав, що Ви будете його

витати, то наперед вивчився того, що Вам мав сказати". — "Ні, відповів мені шкільник — якби він був наперед вивчився промови, то не бувби говорив того, що ми чули. Він відповідав нам на привіт рабіна. А звідки він знав, про що рабін буде говорити?"

Це оповідання потвердило наше переконання, що Митрополит Шептицький великий чоловік.

Казис Відікавскас.

Ексц. Митрополит Андрей Шептицький у Филаделфії, Па.

ЗА ХРИСТІЯНСЬКИЙ НАЦІОНАЛІЗМ

"Hannibal ante portas" — "Ганнібаль перед брамою міста" — такий крик лунав в непереможнім Римі після перемоги Ганнібаля над римським військом під Каннами в 216 р. перед Христом. Коли населення великого міста зрозуміло небезпеку, знайшло ще серед себе тільки сил, щоб недопустити ворога.

Оцю історичну подію мусимо пригадати собі й ми, американські Українці, якраз у теперішньому часі. Замість "Ганнібаль перед брамою!" треба нам крикнути: "Наше істнування в Америці загрожене!"

Це не пусті побоювання песиміста, а критичні помічення кождого поважно думаючого освіченого американського Українця. На це не треба навіть доказів. Вистарчить поглянути на признаки, щоб це ствердити.

1. Розбиття на ґрупи й гуртки, які не мають нічого спільного між собою крім назви, ніколи за памяти найстарших еміґрантів не дійшло до таких розмірів, як оце тепер. Це саме може навіяти страхом за нашу будуччину думаючого громадянина. Бо як може втриматися "дім, розділений проти себе?"

2. Серед цього розділу і винищуючої боротьби не слідно навіть якогось духового національного проводу. Не лише, що нема одного спільного авторитету, але навіть і в отих гуртках нема закамаркового проводу й авторитету. Значить, нема навіть надії щоб котра небудь ґрупа могла в будучому дійти до загального проводу серед української іміґрації в Америці.

3. Серед усіх ґруп слідно цілковиту апатію до якоїнебудь активности для положення кінця тим сатанічним язвам, які приніс зі собою большевизм, тобто безбожности і висмівання засад теперішньої християнської цивілізації.

4. Національна частина українського громадянства в Америці дала право горожанства нерозбірчивій аґітації ріжних так званих "православних" гуртів і хвилевих уґрупувань, які своєю проповіддю ненависти і зорґанізованою гіпокризією підривають в самих основах всяку пошану до якоїнебудь реліґії і виключують можливість втримання християнських засад серед віруючої частини українського громадянства.

5. Гуртки, що присвоїли собі монополь на революційні гасла, намагаються привернути давне поганство серед нашого народу тим, що вважають реліґію за витвір фантазії людини, а не за Боже обявлення. В практиці це проявляється так, що вони хочуть уживати церкви до своїх махінацій, начеб це була звичайна їхня установа.

6. Підо впливом ріжних псевдо-научних теорій поширилася серед нашого загалу практика бездітности в супружах, а це само прискорює конець істнування українського елементу в Америці.

Оці прикладово вичислені признаки розкладу можна звести до загального ствердження ,тобто: що пониження і поломання християнських засад життя серед нашої української громади на еміґрації приносить зі собою очевидний занепад наших з таким трудом здвигнених установ а одночасно знищення свідомого громадянського ділання і громадянського життя.

Не всі вище згадані язви і їх наслідки є специфічно українські. Деякі з них є загальні і під їх тягарем терпить тепер усе людство. Але деякі з них є суто українські і від них терпить лише український загал.

Але від усіх них грозить руїна й заглада українському громадянству. Колиби слідити за причинами теперішніх явищ, то нам, як віруючим людям, приходиться признати, що це є дальша фаза "боротьби між царством Бога і царством сатани, світлом і темрявою, духом і тілом" — як це влучно зясував Преосвященний Іван Бучко. Дальше каже Достойний Автор: "Ця боротьба, здається, ніколи не була ведена в так острій формі і з такою заїлостю, як у часах, що їх сьогодня переживаємо. Це

боротьба на життя і смерть релігії Бога і релігії діявола, це рішаючий бій засад Христових і антихристових".

Коли ця боротьба розгорілася на цілому світі, то само собою виринає питання, чи світ має в цій боротьбі пропасти? Деякі признаки, як напр. побіда большевизму в Росії, перемога матеріялізму в інших великих суспільностях, загроза винищення цілої української нації, і т. п., вказувалиб, що діявол побіджає. Але, коли придивимося пильнійше цій боротьбі, то побачимо, ще ніколи не працювали чисті й ідейні сили так завзято і з такою посвятою, як саме тепер. Мимохіть насувається думка, що в цій нерівній боротьбі мусить на століття бути вирішена перемога чистих сил.

Треба нам тут згадати в першу чергу, що боротьбу проти отих нових язв цілого світу підняв не хто інший, а теперішній Христовий Намісник, св. Отець Пій. Він то задзвонив "на ґвавт" і підняв увесь католицький світ до боротьби з великою і страшною небезпекою. Варт лише перечитати його Енцикліку з дня 3-го травня, 1932 р., що зачинається словами: "Спонукані любовю Христа", щоб зрозуміти, про що йде справа. Ця Енцикліка слідувала по першій, що зачинається словами "Убі аркано", а яка започаткувала великий рух, що тепер звісний під іменем Католицької Акції по цілому світі.

Католицька Акція появляється якраз у часі, коли нам, Українцям, падуть руки, бо не знаємо, як боронити свого народу перед винищенням зі сторони зверхнього ворога і зі сторони внутрішнього ворога. Отже ця Католицька Акція начеб була нам Богом дана, бо вона єднає нам приятелів на цілому світі.

Але, щоб ми могли просити приятелів за допомогу, то в першу чергу треба нам самим станути до боротьби і праці за наше істнування. Хтож, серед такого розгардіяшу, який саме панує серед нашої громади в Америці, має стати до бою за ратунок цілого громадянства?

Тут, хочемо чи не хочемо ,мусимо сказати, що до бою мусять станути впершу чергу ті, що найбільше терплять від згаданих сатанічних затій. А тими, що все терпіли і терплять, є Українці-католики, або радше сказати збірною назвою Українська Греко-Католицька Церква в Америці.

Не пора і не місце тут переповідати всі етапи цих терпінь. Але треба тут отверто сказати, що дальша терпеливість з нашої сторони не буде вже християнським терпінням, а буде признакою трусливости. Зі своїх сторін чуємо голоси заохоти бо боротьби з ворожими затіями табору антихриста. Колиб ми цих голосів не послухали, загиримо велику нагоду! А ця нагода така, що нам дає можливість уложити плани ратунку нашої української громади в Злучених Державах.

Отже нема нам чого дальше відкладати зорганізування Католицької Акції серед українського громадянства в Америці. Противно: "Ганнібаль перед нашими брамами!"

Чи тим ми хочемо сказати, що накидаємо політичний провід Католицької Церкви нашому українському громадянству? — Зовсім ні! Не є нашою ціллю ані творити якусь партію, ані організувати якусь патріотичну національну ґрупу для проводу серед американських Українців. Політика це не діло Католицької Акції.

Зате нашим ділом буде звертати увагу на всі прояви народнього життя і їх належно оцінювати. В першу чергу треба нам зкваліфікувати діла ріжних наших гуртків та організацій. Коли вони моральні, треба нам їх підтримати, бо вони скріплять силу нашого національного організму. Коли неморальні, то ми з історії і з досвіду знаємо, що вони приведуть дальший розклад нашої громади в Америці.

Нас не сміють засліплювати хочби і найбільш одушевляючі національні кличі. Україна це не витвір хвилевої фантазії розгорячковних або невідповідальних одиниць. Це справа діяльности усього народу на цілі століття. Отже навіть хвилеві успіхи неморальних діл не можуть бути для нас міродайними. Неморальні діла винищуть націю і доведуть її колись до руїни. А вже тепер ми бачимо тут, в Америці, як тутешня діяльність невідповідальних чинників заломлює національний визвольний фронт в Европі.

Отже це наш обовязок, в першу чергу святий обовязок супроти нашого Творця, а одночасно супроти нашого народу і цілого людства, видати крик остороги перед дальшою деморалізацією нашої української громади в Америці.

Щоб як слід поширити Католицьку Акцію серед нашої громади в Америці, на це треба відповідного приготування. Треба нам докладно перечитати про діяльність Католицької Акції в нашій Галицькій Землі, під проводом нашого українського Епископату а опісля приглянутися Католицькій Акції в Америці. Синтезою цього буде Католицька Акція серед Українців в Америці.

о. Володимир Лотович.

Консекрація Преосвященних Константина Богачевського і Василя Такача в церкві св. Атаназія в Римі 8 червня 1924 р.

Памяти Піонірів

Слово Високопреосвященного Константина Богачевського в часі Архиєрейської Служби Божої, відправленої на ювилейному святі пятьдесятьліття Української Католицької Церкви в Злучених Державах в День Праці, 3-го вересня, 1934 на ґрунтах Української Католицької Вищої Школи в Стемфорді, Конн.

Слава Ісусу Христу!

Високопреподобні і Всечесні Отці, Дорогі Браття й Сестри!

В сьогоднішній празник 50-літнього ювилею збираємось ми тут з усіх усюдів. Прийшли старі іміґранти й нова молодь; піоніри, що своїм стражданням і потом цю американську ниву орали і зерно засівали. Много з них загинуло на тутешніх степах, по лісах і містах. Память про деяких пропала. На горах старий цвинтар буйною гущею покритий; скритою стежиною, що мов вуж вється серед корчів, доходжу до хреста і на ньому читаю напис: "Тут спочивають ті, що померли від 1885 до 1889 року".

Сьогоднішнього дня спомянімо всіх тих померших, що перші зложили свої кости на американській землі.

Спомянімо також і живих наших трудовиків-піонірів, приявних і неприявних на нашому святі. То вони ставили памятники життя і праці на американській землі. Зелізо заржавіло, камінь крушиться, памятники на гробах похилилися. Та остав живий памятник їх діяльности: величаві церкви, гарні галі, численні вечірні школи, трівкі будівлі. Є й ріжні товариства, є українська книжка і українська преса.

До цих живих памятників приходять і нові, що їх зелізною витревалостю ставить теперішність. Серед кризи і катастрофи, серед бурі і небезпек війни, в час лихоліття і безробіття повстають памятники нової праці. Їх також ставимо потом і кровю. Це наші школи й нові установи. Їх ставить теперішнє покоління.

Ось на одній з таких шкільних площ зійшлися ми сьогодня і звідси кличемо гень — далеко, аж на розлогі поля в Норт Дакоті, де наші земляки живуть серед розлогих степів; і до Мизури, де наші люди також на полях осіли і землю обороблюють, і до многолюдних міст Америки — на Сході й Западі, на Півдні і Півночі; і до Тебе, Рідний Краю, наша Рідна Земле — Україно, що хоч далека тепер, та все близка нашому серцю — в усі ті сторони кличемо: "Ми ступаємо в Ваші сліди, Дорогі Земляки, в ті сліди, що Ви нам вказали!"

Кличемо і до Ваших могил: "Слава Вам! Ми Ваші вдячні діти!"

Кличемо через синій океан щирими словами: "Ми не забуваємо і не забудемо Тебе, наша Рідна Земле, Рідний Краю, Рідна Церкво зі своїм прегарним обрядом, Рідна Мово, що нас супроводиш у світ!"

З тією метою будували наші предки в Америці Божі храми, а ми продовжуємо їхнє діло. В тій ціли закладали вони перші вечірні школи, а ми їх тепер розвиваємо, поширюємо і цілоденні школи розбудовуємо. Памятаючи про те все, ми не лише пошануємо працю перших піонірів, але доложимо і свого труду, посвятимо частинку і нашого життя для розбудови рідної справи на американській землі. "We come from yesterday, and we work for tomorrow" каже Авраам Лінколн.

Мої Дорогі! Ви розумієте, що для живого культурного народу школа конечна. Треба школи для віруючого народу, бо без віри нема культури, а без культури нарід не є народом!

Культура українського народу збудована на вірі. Тому вирікається свого народу той, хто покидає його віру й Церкву. Не є народньою установою така установа, що проглошує гасла проти тієї Церкви, яку самий Син Божий на св Петрі збудував, в

котрій головою є наслідник св. Петра, св. Отець, Римський Папа.

Перестає бути народнім той часопис, що підбурює земляків проти віри і св. Церкви. Ми будуємо лише те, що приводить до культури через віру. Отже творимо новітнє шкільництво, оперте на вірі.

Не жаліємо трудів ні майна ні життя. Кладемо основи нашої рідної культури на цій новій землі. "Вся, елика аще вопросите во молитві, вірующе приймете". Могутнім стає людина, що має орудник молитви.

Сьогодня полине від нас молитва перед престол Всевишнього: молитва подяки за перебутих 50 літ тут, на новій землі; за наших предків і нам сучасних труженників; за спокій душ і за благословення живучих наших земляків в їх праці і змаганнях; за теперішнє і за будуче покоління нашого народу.

І за Тебе, Рідна наша Земле, наша дорога Україно, і за весь наш Український Нарід. Хай буде Боже благословення на цій землі і вічне щастя усім нам в небі! Амінь.

An Address by Rev. Father Chehansky

(Delivered at the Pontifical Mass in Stamford, Conn., October 3, 1934, commemorating the 50th Anniversary of the Ukrainian Catholic Church in America)

Your Excellency, Very Rev. and Rev. Fathers, honored guests and dear friends.

It is a source of great joy and pride to see such a splendid gathering of young people here to-day. Undoubtedly the same motives prompted you to witness the sumptuous ceremonies and attend Holy Mass in Stamford that dominated me. I will take the liberty to say that were it not for the celebration of the fiftieth anniversary of our Ukrainian Catholic Church in America, we would not be here.

We are here to give thanks to The Almighty God for the favors and blessings that our fathers and we received in the past and to ask for an abundant supply in the future. With a prayer on our lips, we also ask for that spiritual guidance which is so necessary to safeguard our inheritance — our Holy Catholic Faith and thus to assure both our temporal and spiritual welfare.

This day will be of outstanding importance in the history of our Church and our people. We are gathered from far and near to take part in the sacred spirit of our Church Jubilee. We rejoice in the faith of our fathers and forefathers — that same faith that came to us, their posterity through the channels of the Ukrainian Catholic Church.

Standing on the threshold of the present let us turn to one side and recall the past of those pioneers who prized above all the sacred treasures of their faith; for on the other side we are faced by an unknown future. Is it not a fitting moment to pause for a reflection? Visualize those honest God-fearing Ukrainian people leaving their native lands to adopt the new country of dreamth opportunities. Forced through ill-fated conditions to leave all behind, they ventured upon a tremendous task.

If we were to summarize the pains and trials of the past alone, we would have a faint picture of their predicament. The majority of our people were accustomed to a tranquil, wholesome, agricultural environment, having now to face the manufacturing and mining outlook. Not only the means of earning their daily bread but the countless other difficulties that go with their immediate circumstances had to be encountered — the customs were different, the language was unknown. They possessed but their equilibrium and a determination to make good.

But the thought arises, where did that courage come from? How was it possible to live through all that was the share of our dear parents. There remains but one answer. They looked up to Heaven for a solution to their problems. Their faith was the only treasure that they brought from their native lands. That was their security. Handicapped as they were and deprived of everything that the grim world had in store, they possessed

but this mighty precious jewel — a firm, steadfast faith in God. There was the source of their strength and through the enlightenments of faith alone did they plan and attain what they to-day possess and take pride in.

The social activities which were to guarantee a brighter aspect, centered about the church life. The flourishing beneficial organizations acknowledge the fact, that, were it not for the Catholic clergy and the religious influence there would hardly be anything to feel proud of. Likewise the schools, orphanages, and the press are the outgrowths of the impetus given by the church. For the church always stood for that advancement and progress that goes with the means of attaining the better things in life.

Knowing the importance of the practice of faith as exemplified in the lives of our fathers, should we not draw a logical conclusion that, in order to succeed, privileged as we are in being born in this country, knowing the language and customs, we must follow in the foot-steps of our predecessors. If we are to efpect a promising future, we must be ever guided by the beacon-light of faith. Only then will we arrive at our destination safe and sound.

Having as an endowment our church, parochial schools, our high schools in Stamford and Fox Chase, the press, beneficial organizations, and orphanages, we can face the future optimistically, if we base all on our firm and steadfast faith.

Faith is the foundation of Christian life. If once undermined the whole structure will totter and fall to the ground.

We are children of the same church, same religion and of the same people. Show this by our appreciation of all that was done for us in the past fifty years. Deeply rooted conviction of our belief in all that was noble in their lives cannot fail to manifest itself by outward actions. Without this tangible proof we cannot say that we possess a living faith. For where faith brings no results, no fear of God, no repentance, no hope, no desire of better things, then it is dead.

In conclusion, my dear friends, let us pledge our allegiance to the teachings of our church and to the noble ideals of our people for the greater glory of God and our salvation. Amen.

Короткий Перегляд

Життя і діяльности померших священиків української греко-католицької Церкви в Злучених Державах Америки.

(З нагоди 50-літнього ювилею істнування української Греко-Катол. Церкви в Америці)

Церква це найстарша й найважніша орґанізація Українців у Америці. А її священики це природні й законні її провідники. Тому доля Церкви в великій мірі залежить від зручности й ревности її духовенства. Історія подвигів священства це в головному історія Церкви. Знов історія Церкви як головної народньої орґанізації включає в собі те, що є найважніше в історії 50-літнього життя-буття українського народу тут в Америці.

В цій розвідці ми обмежемося лише на записанні найважніших дат і подій з життя вже померших священиків, і то лиш по скільки вони причинилися до розбудови життя церковного і піднесення поступу й культурного рівня українського народу на американській землі.

Розуміється само собою, що ці дати наводимо лише там, де їх з певністю можна було ствердити.

З помяника померших священиків, поміщеного на іншому місці отсеї книжки, знаємо, хто вже помер.

1. о. Ляхович Зенон

Властиво ми повинні починати історію померших священиків блаженної памяти отцем Іваном Волянським, бо він був першим українським греко-католицьким священиком, що приїхав до Америки і тут положив основи для Української Греко-Католицької Церкви. Але держачись порядку, який ми намітили, що будемо списувати життя священиків після часу їх смерти, ми починаємо з отцем Зеноном Ляховичем, бо він перший український католицький священик-еміґрант, що найскорше віддав Богу духа серед важкої піонірської праці.

На прохання о. Волянського, котрий сам один не міг обслугувати чим раз більше зростаюче число українських осель по ріжних містах Америки, Митрополит (пізніший кардинал) Сильвестер Сембратович зі Львова вислав другого з ряду священика, тим разом безженного о. Зенона Ляховича. Він вибрався до Америки разом з також покійним вже д-ром Володимиром Сіменовичем, студентом університету у Львові і членом Академічного Брацтва. Обидва вони причалили до Ню Йорку дня 31 березня, 1887 р.

Отець Ляхович працював пів року яко сотрудник отця Волянського в Шенандоа, а відтак в Кінґстон, Па., а др. Сіменович повнив службу світського учителя діточої школи, дяка, діріґента церковного Хору, опісля редактора "Америки" і взагалі просвітно-культурного діяча.

Діяльність отця Ляховича містилася в тім, що він піддержував ті інституції в Шенандоа, які вже оснував був о. Волянський, і була дуже коротка, бо вже дня 6 падолиста 1887 покінчив нагло своє життя в наслідок удару крови в Вілкс-Беррі, Па. Похований на цвинтарі в Шенандоа, а над його гробом виставлено за церковні гроші мурована каплицю.

Більше даних з життя о. Ляховича не знаємо. Теж не відомо, де він родився, де студіював, де і ким був ординований.

2. о. Бончевський Антін

Першим священиком в Ансонії, Конн., був о. Антін Бончевський. Він прибув до Америки 20-го грудня, 1897 р., осів в Ансонії і тут помер. Це був один з найбільш ідейних українських священиків в Америці і один з дійсних просвітителів американської України. Відзначався щирим, безкорисним патріотизмом, завзятою роботящостю і взірцевим характером. О. Антін був великий дух між українським громадянством.

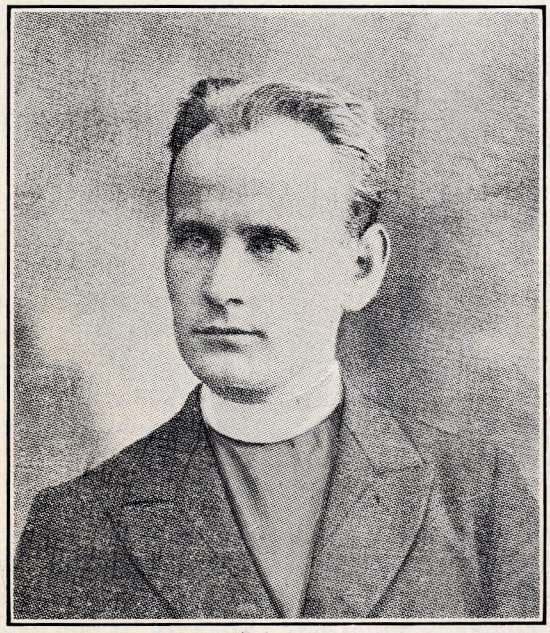

о. Антін Бончевський

В Галичині мав він перед собою найкращу будучність. Усього вирікся, а пішов у чужину, між свій бідний і погорджений нарід, щоб тут його освідомлювати і йому помагати. На ті часи це була справжня посвята. Нарід неосвідомлений, що своїх провідних людий зневажав, і за слово "Україна" ненавидів.

Щоб хоч тепер наші люди зрозуміли, кого втратили, треба навести декільки дат з життя бл. п. о. Антона Бончевського. Родився 1871 р. в Угнові, повіт Рава Руська, в Галичині. По скінченні народньої школи в своїм містечку поїхав до академічної (української) гімназії у Львові і скінчив її в 1890 р. Потім студіював теологію у львівському університеті 4 роки. Будучи дуже рухливим, належав до студентського товариства "Академічна Громада" і був одним з перших провідників тодішнього народовецького гуртка молоді. В 1894 р. перемиський епископ Прсвщ. Юліян Пелеш висвятив його на священика і взяв його за свого капеляна. На тій посаді перебув до 1895 р. і тоді перейшов до Варяжа в сокальському повіті. Тут розпочав зараз всесторонню громадянську діяльність: почав закладати читальні в околиці, скликати віча, а головно уладжував місії для поширення моралі й утревалення св. віри в народі. Серед такої праці спало на нього важке переслідування зі сторони політичної влади. За порадою кардинала Сильвестра Сембратовича виїхав до Америки, щоб посвятитися душпастирській праці в Ансонії.

Тут кинувся до праці з цілком молодечим жаром. Ансоннійська громада за його часів була осередком народнього життя, а імя Бончевського було взірцем патріотизму і праці на церковному полі в цілій українській громаді в Америці. За нього парохія сплатила цілий довг, який тяжів на церкві (4,000 дол.), купила великий цвинтар, закупила богато церковної утвари, а в касі церковній було готівки ще з 1,000 дол. О. Бончевський заснував тут читальню і школу, якийсь час був провідником українського греко-католицького духовенства в Америці, його приняли в члени Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, заложив фонд видавання дешевих книжечок для наших іміґрантів в Америці і т. п. Серед безупинної праці захорів на чахотку і помер 25 січня, 1903 р.

По його смерти щойно громада зрозуміла, що значить чоловік з високою ідеєю, що вміє класти життя за своїх друзів. Парохіяни поставили на його могилі памятник та обцементували місце довкруги його гробу. Хоч тільки признання зістав церковно-народній робітник по смерти.

3. о. Волянський Іван

Про о. Волянського, першого українсько-католицького священика в Америці, є окрема згадка на початку цеї книжки, його життєпису тут не поміщуємо. З ним вяжеться історія початків церковного життя і українського народнього руху на землі

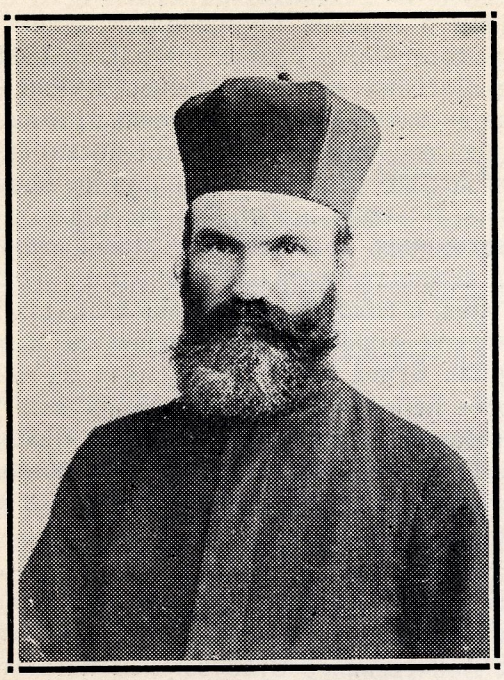

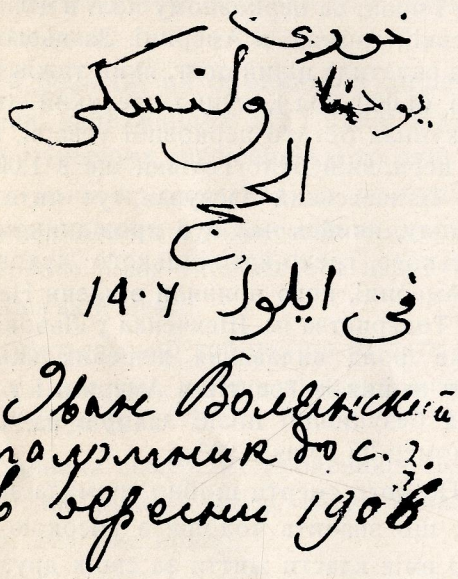

Вашинґтона, то однаково тут замало місця, щоби все переказати. На це треба буде окремої книжки.

Тому переходимо до життєписи чергового священика.

4. о. Микола Стефанович

(1870-1911)

Отець Микола Стефанович, був душпастирем церкви св. Івана Хрестителя в Полудневім Пітсбурґу від 4 вересня 1895 до 8 січня, 1911.

Висланий Митрополитом Силвестром Сембратовичем на місійну працю до Злучених Держав, о. Микола прибув сюди 6 липня 1895 р. і негайно обняв незорганізовану ще парохійку в Боффало, Н. Й. Колиж о. Амвросій Полянський з Пітсбурґа виїхав до Галичини, о. М. Стефанович заняв по нім парохію св. Івана Хрестителя дня 22 вересня 1895 р. і душпастирував тут буквально аж до дня своєї смерти, дня 8 січня 1911 р. Помер наслідком недуги запалення легенів.

В ряді священиків, що душпастирювали в парохії Полудневого Пітсбурґу бл. п. о. Стефанович виявив найбільшу і многосторонну діяльність, і боровся з неімовірно великими трудностями. Вже при самім обнятті парохії натрапив на нелад в громаді з тої причини, що його попередник нагло покинув парохію і виїхав до старого краю, не доківчивши розпочатої будови церкви на розі Карзон і 7-ої улиці. О. Стефанович довів до кінця будову церкви і в додатку збудував поруч з церквою концертову галю, а верх галі вигідні мешкання для священика і дяковчителя.

Другий великий клопіт мав о. Микола зі збунтованими прикарпатськими парохіянами, котрі хотіли захопити церковний маєток в свої руки і в тій ціли підняли неперебірчиву боротьбу. Коли їм їх затії невдалися, вони відділилися в р. 1900 і купили зараз в сусідстві церкву від протестантів та заложили другу парохію тогож самого імени. Ще довгі літа по розколі ця нова парохія безобразно поборювала о. Стефановича. За його голови куплено десять акрів поля в Baldwin Township на схід за містом на парохіяльний цвинтар.

Він займав чільне становище не лиш серед Українців у Пітсбурґу і околици, але й серед загалу українського греко-католицького духовенства. Між священиками, своїми товаришами, він був таким авторитетом, що кождий годився на його осуд справи. Всі любили його дуже як дійсного джентелмена.

Парохію провадив взірцево в духовних і господарських справах. При смерти лишив парохію сконсолідовану, велику, сильну й добре уфундовану. Не оставив у парохії

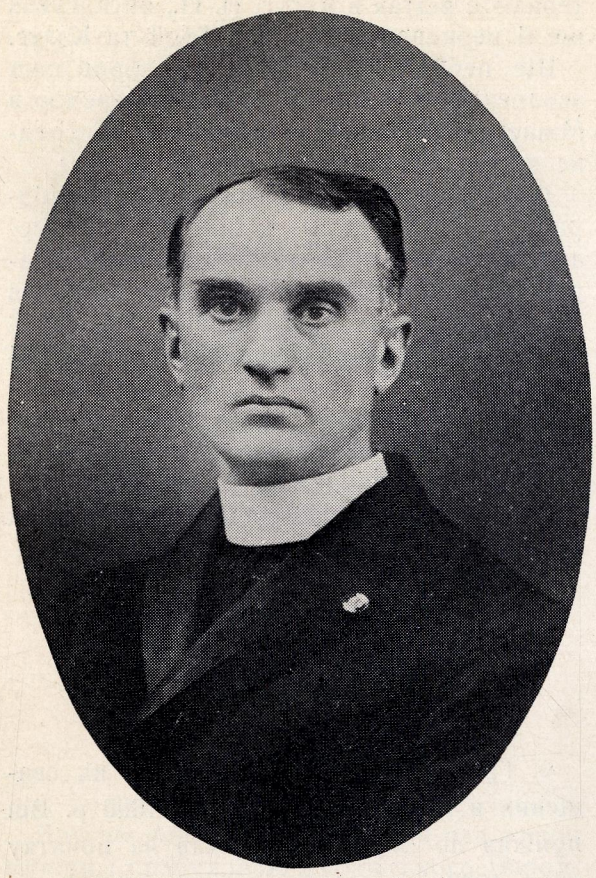

о. Микола Стефанович

ніяких довгів, а навіть полишив близко $20,000 готівки церковних гроший в банках.

Свої душпастирські обовязки ставив завсіди на перше місце. Сповняв їх скрупулятно-совісно й справедливо. Солідність його характеру відбивається з урядових документів, і книжок парохії, котрі він провадив точно і взірцево.

Свою високу культурну огладу й правдиву освіту зраджував захованням дисципліни й пошаною до порядку в парохії й загально-церковному житті нашої іміґрації. Українську Греко-Католицьку Церкву тут в Америці вважав одинокою найважнішою установою, що представляла наш нарід в зорґанізованому виді й забезпечувала його розвиток на будуче.

З великим одушевленням привитав він в році 1907 першого нашого епископа бл. п. Сотера С. Ортинського й ревно співпрацював з ним, як в перших прикрих початках так і пізніше. Також із щирим захопленням принимав опісля Митрополита Андрея Шептицького.

о. Стефанович любив свій нарід горячо і щиро. Особливо побивався за найнизшою клясою, за чорноробами. Всякі прогріхи маси оправдував її темнотою і непорадністю. Тому до загину трудився над її освідомленням під оглядом духовним, національним і політичним і соціяльним. Покійний о. Нестор Дмитрів в своїй історії Українського Народнього Союза (Календар 1914) написав, що: "З іменем о. Стефановича звязана невідлучно історія У. Н. С." — в ті часи по церкві найбільшої української орґанізації тут в Америці.

Отець Микола, ростом висший як середній, був якби сотворений на провідника: бистроумний, енерґійний, витревалий, працьовитий, точний. Виглядом був худощавий, випростований, поважний, в поведенні з другими милий і надзвичайно щирий. На промахи інших був незвичайно вирозумілий і поблажливий за винятком промахів проти віри, церкви й української ідеї.

Насаджуванні казьонного російського православія серед нашого народу противився всією силою разом з рештою невеликого тоді числа наших отців місіонарів-Українців. Відступниками від нашої церкви й народности погорджував як зрадниками народних святощів й української єдности.

Супроти себе самого був строгий, майже аскет: не курив, не вживав острих напитків, много собі відмовляв за виїмкою музики. Особливо любився в співі й самий на музиці розумівся і нею займався.

При кінці ще найважніші дані з його життя. Він родився в Кізлові, повіту Камінка Струмилова, в Галичині, де його батько Теодор був рільником і довголітним війтом. Його мати Анна походила з родини Пришляків.

Микола прийшов на світ дня 21 травня 1870 р., як другий син у родині Яко вихованок бурси кінчив він німецьку ґімназію у Львові, і яко питомець ґенеральної семинарії кінчив він богословські студії на львівському університеті. Бурса виховала була його в дусі кацапським, але в семинари став він ревним Українцем, як тоді казали — народовцем.

Був висвячений у Львові у безженнім стані і започаткував свою душпастирську

карієру становищем парохіяльного сотрудника в Бережанах, звідки відтак виїхав до Америки.

Тлінні останки покійника спочивають на цвинтарі парохії св. Івана Хрестителя у Полудневім Пітсбурґу. Над ними висипана невеличка могила, а в головах скромний камінний хрест з написом: о. Николай Стефанович. Память про нього в парохії й околици ще тепер дуже жива і славна.

Найбільше відомостий про великого Покійника подав мені Впр. о. Григорій Цмайло-Кульчицький устно й на писмі. Він був цілих 9 літ в близких сусідських зносинах з Небіщиком, і по смерти виконавцем його послідньої волі.

5. о. Бариш Єронім

о. Єронім Бариш був діяльний чоловік в станіславівській Дієцезії. Опісля переніс ся до Львівської Дієцезії. Звідси виїхав до Канади, а вкінці поїхав до Злучених Держав. Епископ Сотер дуже радо приняв його. А що сподівався мати в ньому поміч, зробив його парохом при своїй катедрі, щоби мати його завсіди під рукою. (Здається і ґенеральним вікарієм). Та еп. Сотер чимало завівся в своїх сподіваннях зним. Тому переніс його на парохію св. Івана Хрестителя на Полудневім Пітсбурґу, де працював від 1 грудня 1912 до 1 мая 1913. Тут захорів і хорий пустився в дорогу до дому до Галичини й в дорозі помер у Бремен, який місяць пізніше.

6. о. Бартіш Омелян

Омелян Юліян Бартіш родився у році 1884 у Львові, де жили його родичі. Тамже скінчив народну школу й почав ходити до ґімназії, котру покінчив у Тернополи й здав матуру. Відтак як охотник відслужив один рік у 30 полку піхоти у Львові і здобув степень поручника. Науки богословія покінчив у семинари у Львові. Як скінчений богослов приїхав до Америки і тут в целібаті був рукоположений в єреї Преосвященим Сотером С. Ортинським у Филаделфії. Якийсь час опісля був сотрудником при катедрі, почім в р. 1908 був висланий на парохію до Плимавт, Па., а опісля у Ватервліт, Н. Й. Разом з о. Йосифом Чаплинським, котрий зразу мешкав у Ватервліт а відтак в Когус, Н. Й., обслугував ще й церковну громаду в Трой та Когус.

Ще перед кінцем 1908 р. добровільно зголосився на далекий Захід, на парохію в Міннеаполіс, Мінн. Тут найшов дуже трудне положення матеріяльне.

Довги і получені з ними прикрости підривали молоді сили, в додатку о. Омелян занепав на жолудок, пішов на операцію, по котрій за кілька днів покінчив життя в шпитали д-ра Айтеля в Міннеаполіс, у второк перед Великоднем, дня 14 квітня, 1914 р. Похоронили його у світлий второк, його рідний брат о. Евген при помочі о. В. Петрівського і двох римо-католицьких священиків.

Інформації про Покійного дістав я від його брата о. Евгена в Кемден, Н. Дж.

7. о. Нижанковський Володимир

(Не звісно нічого про його працю).

8. о. Грушка Григорій

о. Григорій Грушка дійствував як священик в Америці від 1889 до 1896 р. Він приїхав до Злучених Держав на початку року 1889 і здається, душпастирував насамперед в Шенандоа, Па., пять місяців, а потім обняв церкву св. ап. Петра і Павла, збудовану отцем І. Волянським в 1887 р., при Болдвин евні недалеко Бульвару на горі міста Джерзи Сіти, Н. Дж., котру провадив аж до лютого 1896 р.

Йому довелося вести тут душпастирську працю серед трудних складних і вельми бурливих обставин. Ся церква вже в ті часи й ще довго опісля займала найважніше місце в житті української іміґрації. Через особливий збіг обставин склалися на це три важні чинники в тодішних іміґрантів, а то орґанізація церковна, запомогова і просвітна.

Церква в Джерзи Сіти, через те, що була перша в околиці Ню Йорку стала релиґійно-народним осередком, до котрого горнувся кождий віруючий греко-католик: Українець, москвофіл, "подкарпатський Русин", іміґрант і еміґрант, щоби заспокоїти свої духовні потреби. Також її священик мусів обслугувати сусідні, близщі й дальші громади, й о. Грушка в р. 1890 доїзжав аж до Шамокін, Па.

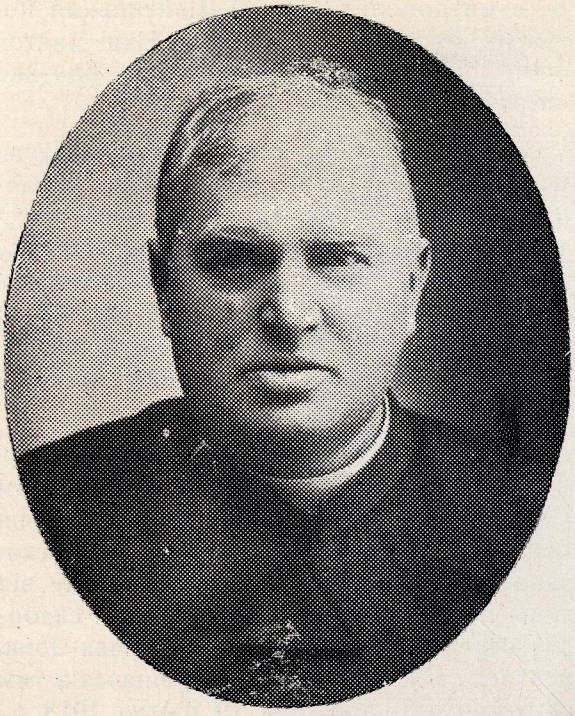

Бл. п. о. Григорій Грушка

Другим чинником була праця над заснуванням і розбудовою Українського Народнього Союза й інших українських орґанізацій. Кождий парох, отже і о. Грушка вважав своїм обовязком, вести живу аґітацію за оснуванням У. Н. С., а коли він вже існував, за закладенням нових відділів і заложенням нових парохій і інших товариств в Ню Йорку і околичних містах, навіть аж у Вунсакет, Р. Ай., ба і всілякі народні обходи та підприємства, як балі, концерти, забави, прогульки мусіли бути заголошені з проповідниці джерзи-ситської церкви.

Третим важним чинником що заважив на освітному житті української громади в Джерзи Сіти в цілій Америці була ґазета "Свобода", котру заложив в р. 1893 і видавав о. Гр. Грушка своїм власним коштом. Троха пізніше ухвалою першої конвенції з дня 30 мая, 1894 "Свобода" стала власністю і орґаном У. Н. С. Редаґував й дальше о. Грушка аж до часу свого відступства.

Так то джерзиситська церковна громада вважалася неначе столичною церквою, з котрої йшли кличі й напрямні української культурної праці на цілу імігрицію.

Рівнобіжно з додатною, будівничою культурною роботою, веденою згаданими трома чинниками йшла, на жаль, і завзята, пристрастна і криклива і відємна, руйнуча робота серед нашої іміграції. Так було за часів о. Грушки і так продовжалося і по нім.

І церкву в Джерзи Сіті разом з її душпастирем отцем Грушкою не минула ця язва, що лишила отворену рану на тілі українського народу. Бо саме в цей час ця церква стала сценою намаганння москвофілів насадити священика-кацапа на місце Українця, котре скоро скінчилося невдачею.

До того прийшло головно через те, що кацапська спокуса найшла на самого о. Грушку, хоч мала свою ширшу підставу в релігійній та національній малосвідомости наших перших імігрантів. А то сталося так. Коли кацапи заснували свою церкву православну на 2-гій улици в Ню Йорку, вони прийшли до о. Грушки й зажадали, щоби він дав їм церковні ризи. О. Грушка не лише що риз їм не дав, але ще й виголосив проти російського православя проповідь, якою дуже розсердив кацапів. Розярені зараз, підняли проти нього таку аґітацію, що збунтували цілу парохію. Серед такого прикрого положення о. Грушка й сам зломався і перейшов до російської православної місії в Ню Йорку.

Та все одно, поставити російського батюшґу в українській католицькій церкві в Джерзи Сіті не вдалося, бо зараз по відступстві о. Грушки заняв його парохію о. Іван Ардан і негайно привернув спокій між вірними. Невдовзі й сам о. Грушка пожалував свого нерозважного поступку й навернувся назад до своєї рідної церкви.

При кінці ще треба спімнути, що як інші священики в початках церковної орґанізації закладали громадські склепи, таксамо зробив і о. Григорій Грушка. Він заложив склеп під числом 102 Моррис стріт в році 1890, й управителем склепу зробив свого довіренного чоловіка громадянина Константина Кирчова.

Він помер в р. 1913 в Галичині. Інших дат з його життя я не міг роздобути.

9. о. Іван Констанкевич

О. Іван Констанкевич приїхав до Америки дня 30 цвітня 1893 і на другий день вже осів на парохії в Шамокін, Па., й там працював як душпастир троха що не повних

25 літ, аж до своєї смерти, котра наступила дня 19. цвітня, 1918 р. Це є, здається одинокий випадок, що наш священик видержав так довго на одній парохії.

Покійний був діяльним і взірцевим священиком.

Бл. п. о. Іван Константкевич

Всю свою енергію вложив в працю над розбудовою й скріпленням парохії в Шамокін. При своїм приїзді він застав маленьку деревляну церкву, що не могла помістити всіх вірних. Отже на самому вступі своєї діяльности стрінувся з трудним питанням, чи істнуючу церкву розширити, чи нову будувати? Але як братися до будови нової, коли стара ще не виплачена? І де гроший взяти? Не легка то була справа. То о. Константкевич таки потрафив дати собі раду. Користаючи зі знайомости й прихильности айришського пароха о. Коха, він довів до купна відповідних парцель землі під будову нової церкви. Завдяки ревности о. Константкевича за кілька літ збудовано там величаву Церкву Переображення Господа Нашого Ісуса Христа. Ціла будова церкви з прекрасними мальовилами й повним урядженням у нутрі коштувала стотрийцять і три тисячі долярів. В ту церкву вложив він цілого себе і тим оставив по собі найкращий памятник, який тільки ревний священик може полишити.

Церква збудована з ґранітового каміння, у византійському стилі, а бані покриті мідяною бляхою. Благословення угольного камення під цю церкву довершив епископ Сотер С. Ортинський дня 29 жовтня 1907 р., а митрополит Андрей Шептицький посвятив церкву 2 січня 1922 р. Нині маєток шамокінської церкви виносить близько чвертъ міліона долярів.

За його ревну працю і великі заслуги церковна влада надгородила його крилошанськими відзнаками, нагрудним хрестом, перстенем і набедренником. Обряду надання цих почесних відзнак довершив сам Ексцелєнція Митрополит в часі свого побуту в Америці в р. 1910. Пізніше еп. Сотер іменував його ґенеральним вікарієм своєї дієцезії.

Покійний родився 10-го жовтня 1859 р. до Америки був висланий Митрополитом Сильвестром Сембратовичсм на прохання церковної ради парохії в Шамокін. Як сказано тут дійствував цілих 25 літ. Вже від січня перед смертю хорував і в часі слабости перебував у своєї дочки в Мавк-Чонк, недалеко Шамокін, де і розпрощався з тим світом в пятницю, дня 19 цвітня 1918 р., два тижні перед великою пятницею. Перед смертю розпорядив, що похорон його має бути дуже скромний і тому в найблизшу неділю, дня 21 цвітня, по Службі Божій, яку відчитав о. Н. Підгорецький з Ню Йорку, відправлено в шамокінській церкві скромний похоронний обряд і переведено його тлінні останки до Мавк Чонк. Там зложено їх в родиннім гробівци.

О. Константкевич належав до основателів Українського Народнього Союза разом з іншими, священиками, як оо. Т. Обушкевич, Амвросій Полянський, і Григорій Грушка. На конвенції "Соєдиненія" в Скрентон, Па., 1893 р. Константкевич виступив з рішучою критикою проти уряду й недвозначно заявив, що галицьким Русинам нема місця в "Соєдиненію". Він був першим організатором і секретарем новоосновано-го Українського (тоді Руського) Народнього Союза. Пізніше якийсь час редаґував "Свободу", орґан У. Н. С. Орґанізуючи нових членів до "Союза" часто їздив по сусідних від Шамокін місцевостях.

Заслугою Покійника є, що він виховав ціле покоління молодих людий, що пізніше заняли визначні становища. Одним зі знаменних його публичних виступів була рідка стаття в "Свободі" про потребу зміни календаря.

Бл. п. о. Лев Левицький

10. о. Лев Левицький

Дня 30-го квітня 1932 р., в саму Великодну Суботу, помер парох української католицької церкви в Клівленд, Огайо, о. Лев Левицький. Він родився 9 березня 1868 р., в селі Рунґурах біля Коломиї як син священика, з родини котрого походив митрополит-кардинал Михайло Левицький. По скінченні народньої школи й ґімназії у Львові пішов на богословські студії до Відня, а по висвяченні на священика еп. Куїловським в Станиславові, пішов на душпастирську працю в Садовій на Буковині. Звідтам перенісся до парохії Баківці в бобрецькому повіті в Галичині, а в 1903-ому році виїхав до Злучених Держав. Тут працював як священик в ріжних громадах і брав діяльну участь в народній роботі. Дня 22-го жовтня 1923-го року на першому конґресі Обєднання став головою і був його провідником кілька літ. Був здавна хорий на серце і на цю недугу помер несподівано.

11. о. Володимир Сполітакевич

Дня 6-го грудня 1932 р. помер в парохіяльнім домі в Йонкерс, Н. Й., довголітній парох, о. Володимир Сполітакевич. Покійний терпів від кількох літ на важку серцеву недугу так. що на довго перед смертю лікарі стратили надію вдержати о. Володимира при житті.

о. Сполітакевич родився в Виткові Старому, повіту Камінка Струмилова, Галичина, дня 5-го січня, 1882-го року. Школи покінчив у Львові і там висвятив його Митр. Андрій Шептицький 1906 р. По короткім душпастирюванні як сотрудник в Острівці коло Тернополя виїхав в Америку 1907 р. і тут займав кілька душпастирських посад. В часі війни був у Рачестер, відтак у Вилкс Бері, а останніх 10 літ перебув у Йонкерс біля Ню Йорку. Тут святкував свої 25-літні роковини душпастирства на рік перед смертю.

Покійний був знаний як ревний душпастир, щирий український патріот і громадя-

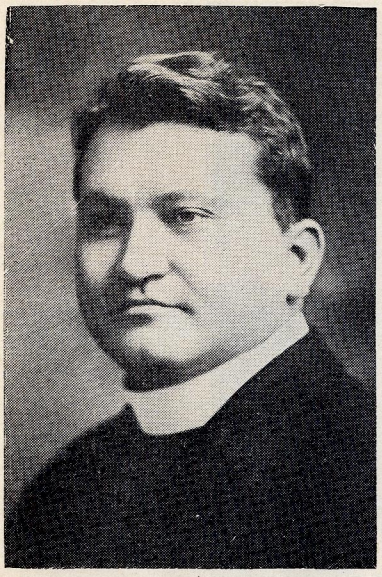

Бл. п. о. Володимир Сполітакевич

нин та заслужений діяч серед Українців в Америці. Крім праці з повною посвятою в парохіях бл. п. о. Сполітакевич через увесь час свого побуту в Америці щиро трудився і в загальних українських справах. Був м. ін. 24 роки членом Українського Народнього Союзу, а членом Провидіння від його оснування і якийсь час головою Обєднання.

12. о. Володимир Держирука

В четвер, 27 вересня, 1932, помер в 50-тому році життя в санаторії в Скулкилл Гейвен біля Майнерзвилл в стейті Пенсилвенія, о. Володимир Держирука, українсько-католицький священик і востаннє парох в Майнерзвилл. Поховали його незамітно в суботу, 1 жовтня.

З усіх українських небіщиків що зложили свої кости на землі Вашинґтона, це безперечно найбільший талан, що згас якраз тоді, коли серед нормальних відносин, міг був стати корифеєм літературного і громадянського життя на еміґрації. Але що від 1926 року, серед траґічних відносин пішов на лікування для нервово хорих до санаторії, то повільно ішов в забуття, поки несподівана смерть не пригадала його ще раз українському громадянству.

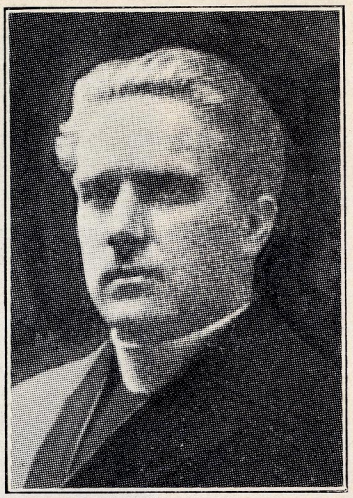

Бл. п. о. Володимир Держирука

Як один з найблизших таворишів покійника, почуваюся до обовязку хоч коротко вказати на вартість передчасно померщого товариша. Покійник родився в 1882 р. в Ігровиці, повіт Тернопіль, як син місцевого дяка. До ґімназії через 6 літ ходив в Тернополі, а матуру здав в академічній ґімназії у Львові. Зараз потім поїхав до Риму на теолоґічні студії, а на третій рік приїхав до Львова на університет і до українсько-католицького духовного семинара. В семинари при ул. Коперника ч. 36 заяснів вповні його молодечий талан, хист та охота до всесторонньої праці. Став душею семинарицької читальні і богословського кружка тверезости, був членом хору і виступав на концертах, бо мав дуже милий теноровий голос, виголошував промови й реферати, бо мав величезне знання, знав кілька мов і мав талан бесідника. Займався музикою і грав на кількох інструментах. Займався літературою і вже тоді зладив переклад твору ірландського писменника Шіґана "Мій новий сотрудник", що був друкований у фейлетонах "Руслана". Займався журналістикою і був редактором популарної ґазети "Українське Слово" у Львові разом з Андрієм Веретельником, і т. п.

Після ординації Ексц. Митрополитом Шептицьким на священика в 1909 році став помічником о. Йосифа Фолиса у Скнилові біля Львова і відтам продовжав свою літературно-журналістичну працю, заки піз-

ною осенню 1910 р. виїхав разом з дружиною Софією до Злучених Держав Америки за спонукою бл. п. еп. Сотера Ортинського. Тут став секретарем Епископа, душпастирем в місті Филаделфії та редактором тижневика "Заокеанська Русь". Якийсь час пішов на українсько-католицьку парохію в Скрентон, Па., де розвинув громадянську діяльність, опісля на довший час пішов на парохію до Честер, Па., а наконець до Майнерзвилл, відки пішов до санаторії. Як парох займався всюди місцевими громадськими справами з повною посвятою, а його особливістю було проповідництво. Він совісно приготовляв кожду проповідь, а деякі з них були друковані в ґазеті "Америка" в рубриці "Під Неділю". Крім того писав також статті під тимсамим наголовком для цеї ґазети.

Покійний мав велику бібліотеку і це помагало йому в літературний праці, якў не звичайно любив. Писав переклади з Твейна, (Тома Соєр), Князь і жебрак і других писменників як "Рождественська містерія", "Розбишаки в поломничій одежі". Написав і скомпонував музику до своєї оперети "В тінях Різдвяної Ночі", а також писав поезії, оповідання, як наприклад "Під шум млинських коліс", "На тихі води на ясні зори", сценічний образ з життя народу, "Царицині черевички" комедія, "Червона свитка" комедія і др.

Компонував музику до ріжних віршів, напр. до коляди "Прийшли ангели", а також аранжував музику до народніх пісень.

Брав інтензивну участь в ширшім громадянськім життю, коли відбувалися численні народні зїзди в початках життя на еміґрації. Був довголітним урядовцем у Провидінні чи то як член Головної Управи чи як контрольний комісар. Любив і завзято боронив своєї українсько-католицької церкви і через свою принципіяльність попадав у спір з противниками, а це сильно ділало на його поетичну душу і прискорило невилічиму недугу. Серед трагічних відносин зійшов зі світа незамітно і тому оставив ще більший жаль між своїми давніми товаришами і другами, котрі навіть не мали змоги віддати йому останню прислугу.

о. Володимир Лотович.

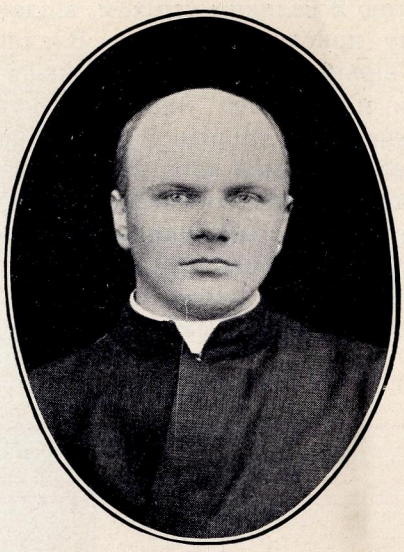

Бл. п. о. Захарій Орун

13. о. Захарій Орун

Отець Захарій Орун, катедральний сотрудник, дієцезальний провідник Апостольства Молитви, основатель і редактор "Місіонара", неструджений робітник на церковній ниві, характерний й ревний народолюбець, помер нагло й несподівано на удар серця в перший день Зелених Свят, дня 23 червня 1918 о год. 4-тій рано, проживши 34 роки, а в 10-тім році священства.

О. Захарій родився 19-го вересня 1884 р. в селянський родині, в Слободі Золотій, повіт Бережани. До ґімназії ходив у Бережанах і тим видержав іспит зрілости в 1906 р. По скінченні наук на богословськім виділі львівського університету, одержав херотонію на єрея 25 липня 1909 з рук митрополита Андрея Шептицького в целібаті.

Ще в ґімназії виявляв Захарій Орун хист до писання й літературної науки та праці, котру продовжав і видосконалював з поступом своїх студій на богословію й пізніше. Переклади гарних оповідань тай дещо оригінального поміщував у книжочках "Бібліотеки для руської молодіжи" видаваної професором Юліяном Насальським у Коломиї.

Зараз після свого рукоположення виїхав до Америки на запрошення першого українського католицького епископа о. Сотера С. Ортинського. Тут працював з повною

посвятою й великим успіхом, віддаючи неоцінену прислугу першому Владиці тим, що в вірній співпраці з Ним клав тривкі основи під будову української-католицької дієцезії. Бо він рівночасно і секретарював у епископській канцелярії, і повнив місіонарську працю у Филаделфії, і орґанізував парохії в поблизьких місцевостях, як в Честер, Па., Вілмінґтон, Дел. і Балтімор, Мд. Пізніше Покійному довелося душпастирувати ще в Плимавт, Па., Пітсбурґ, Па., Ковтсвіл, Па., Нантикок, Па. і в Канаді.

Понад два роки перед смертю працював у Филаделфії, серед невідрадних обставин. Тут, попри тяжку душпастирську працю в парохії, видає дальше "Душпастиря", веде "Малий Семинар", що то в ньому виховувалися хлопці на майбутніх місіонарів, закладає й видає "Місіонара". Мав також у пляні заложити мужеський монастир і примістити в ньому Місіонарську Школу. Та не судилось!...

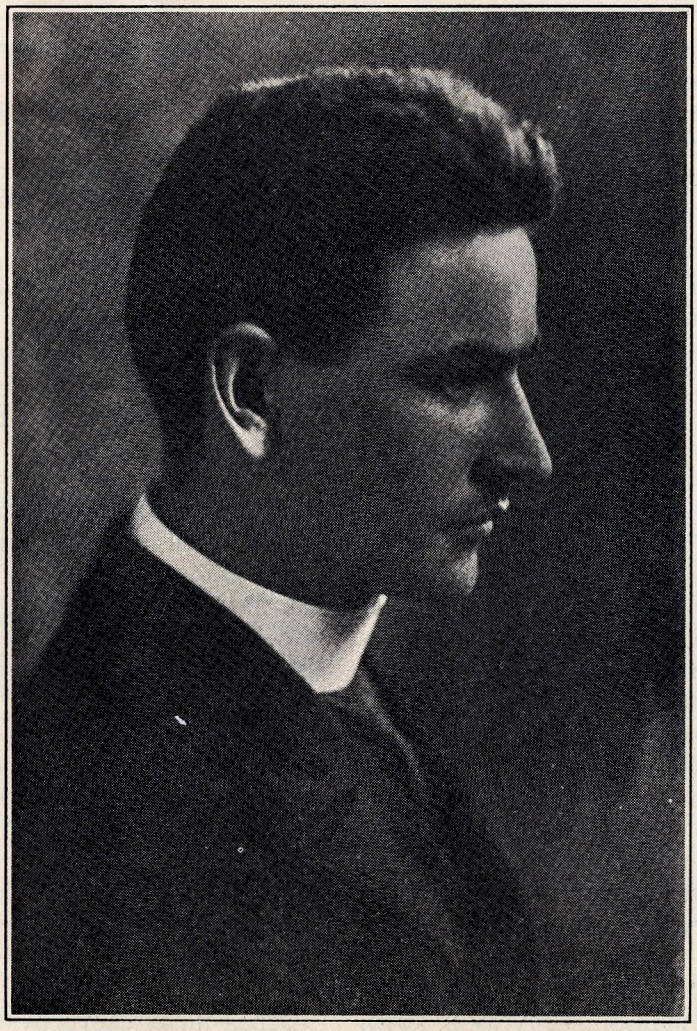

Бл. п. о. Василь Стецюк

Бл. п. о. Василь Добушовський

Бл. п. о. Нестор Дмитрів

Хор Боян при церкві Успенія Пр. Д. Марії в Бейон, Н. Дж. В. Мельничук дірігент.

Комітет при церкві Преображення Господнього в Шамокин, Па.

Гр. катол. Владики і питомці колегії св. Йосафата в Римі

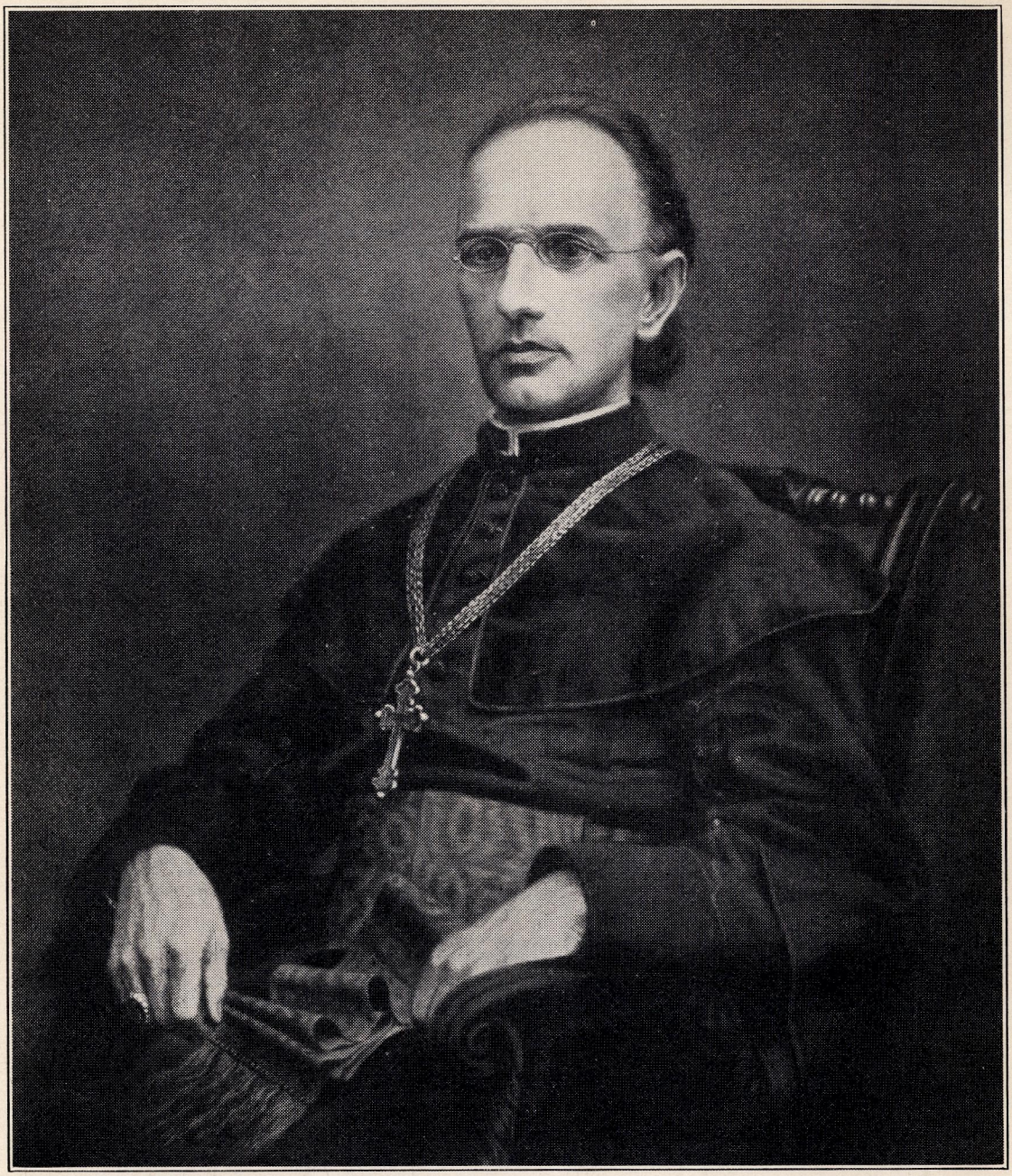

Photogravure & Druck v. Frz. Hanfstaengl

Pecit L. Czechowicz

Всесвѣтлѣйшій и Всечестнѣйшій
Преосвященный Кvръ

СИЛЬВЕСТЕРЪ СЕМБРАТОВИЧЪ

Божою Милостію и св Апостольского Престола благодатію Митрополитъ Галицкій, Архіепископъ Львôвскіи, Епископъ Каменецкій, Членъ Палаты Вельможъ Австрійскои Думы державнои, Вицемаршалокъ и Членъ Сойма Королевства Галиціи и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ, Докторъ св Богословія и проч и проч:

Illustrissimus ac Reverendissimus
Dominus Dominus

SYLVESTER SEMBRATOWICZ

Dei et S Sedis Apostolicae gratia Metropolita Haliciensis, Archiepiscopus Leopoliensis, Episcopus Kamenecensis, Membrum Camerae Magnatum in Comitiis Imperii Vice-Mareschallus et Membrum Comitiorum Provincialium Regnorum Galiciae et Lodomeriae et Magni Ducatus Cracoviensis, Dr SS Theologiae etc etc

Накладомъ Вл. Чеховича во Львовѣ.

Съ застереженьемъ всякихъ правъ.

ЙОГО ЕМІНЕНЦІЯ КАРДИНАЛ СИЛЬВЕСТЕР СЕМБРАТОВИЧ
що вислав першого українського греко-католицького священика, о. Ів. Волянського до Америки в 1884 р.

(Ця фотоґрафія знайдена щойно тоді, як Альманах був уже на пресі, тому поміщена щойно в цьому місці, а не на початку книжки).

КАЛЕНДАР

Календар Церковний

1935

Рік 1935 є звичайним роком і має 365 днів аоо 52 тижні і 1 добу. На рахунок Жидів цей рік є 5695-5696-тим роком, а від сотворення світа є він 7443-им.

Крім того є він роком 1902-им від смерти Ісуса Христа.

ПАСХАЛІЯ

Ключ граничний, то є пасхальна буква .....Ц

В руці літо, то є недільна буква до дня 1-го березня S, від дня 1 березня З.

Тріодь починається 17 лютого.
Неділя мясопустна 3 березня.
Неділя сиропустна 10 березня.
Поклони 17 квітня.
Воскресення Христове 28 квітня, тиждень по латинськім.
Вознесення Христове 6 червня.
Зелені Свята 16 червня.
Празник Пресвятої Евхаристії 27 червня.
Празник Пресвятого Серця Ісусового 5 липня.
Мясниць 8 неділь.
Петрівки 2 тижні і 4 дни.

ПОСТИ

1. В навечеріє Різдва Христового.
2. В навечеріє Богоявлення, то є 18-го січня.
3. Великий піст від понеділка по неділі сиропустній, то є від 11 березня до Великої Суботи, цебто до 27 квітня вкл.
4. Петрівка від дня 24 червня до 12 липня вкл.
5. Спасівка від 14 до 27 серпня включно.
6. В день Усікновення голови св. Івана Хрестителя дня 11 вересня.
7. В день Воздвиження Чесного Хреста, 27 вересня.
8. Пилипівка від дня 28 листопада включно до Різдва Христового.
9. Піст кождої середи і пятниці через цілий рік, крім загальниць.

ЗАГАЛЬНИЦІ

(то є часи, коли кождого дня тижня можна їсти з мясом)

1. Від Різдва Христового до навечерія Богоявлення, то є від 7 до 17 січня включно.
2. Від Митаревої неділі до неділі Блудного Сина, то є від 17 лютня до 24 лютня.
3. Від Воскресення до неділі Томиної, то є від 28 квітня до 5 травня.
4. Від Зелених Свят до неділі Всіх Святих, то є від 16 до 23 червня.

Тепер св. Церква злагіднила пости так:

1. у Великий піст, 2. в Пилипівку, 3. у Петрівку, 4. у Спасівку треба заховати піст **кождого понеділка, середи і пятниці,** в котрі то дні позволяється на **набіл**; в інші чотири дні, то є **второк, четвер, суботу і неділю** вільно їсти мясо. Одначе щоби замість посту надоложити чимось Господу Богу, приказано в ті чотири дні перед обідом і перед вечерою, відмовити особам духовним Псалом 50 "Помилуй мя Боже", а всім іншим, котрі їстимуть мясо, 1 Отче наш і 1 Богородице Діво. — Це звільнення на набіл розтягається також на висше згадані чотири дні підчас усіх постів у році.

Від цього загального права треба виняти:

1. Цілий перший тиждень Великого посту.
2. Цілий Страстний тиждень.

В ті два тижні зовсім не вільно їсти мяса.

1936

Рік 1936 є переступним роком і иає 366 днів або 52 тижні і 2 добі. На рахунок Жидів цей рік є 5696-5697-тим роком, а від сотворення світа є він 7444-им.

Крім того є він роком 1903-им від смерти Ісуса Христа.

ПАСХАЛІЯ

Ключ граничний, то є пасхальна буква .....З

В руці літо, то є недільна буква до дня 1-го березня З, від дня 1 березня В.

Тріодь починається 20 лютого.
Неділя мясопустна 16 лютого.
Неділя сиропустна 23 лютого.
Поклони 25 березня.
Воскресення Христове 12 квітня, разом.
Вознесення Христове 21 травня.
Зелені Свята 31 травня.
Празник Пресвятої Евхаристії 11 червня.
Празник Пресвятого Серця Ісусового 8 липня.
Мясниць 5 неділь і 6 днів.
Петрівки 4 тижні і 6 днів.

ПОСТИ

1. В навечеріє Різдва Христового.
2. В навечеріє Богоявлення, то є 18-го січня.
3. Великий піст від понеділка по неділі сиропустній, то є від 24 лютого до Великої Суботи, цебто до 11 квітня вкл.
4. Петрівка від дня 7 червня до 12 липня вкл.
5. Спасівка від 14 до 27 серпня включно.
6. В день Усікновення голови св. Івана Хрестителя дня 11 вересня.
7. В день Воздвиження Чесного Хреста, 27 вересня.
8. Пилипівка від дня 28 листопада включно до Різдва Христового.
9. Піст кождої середи і пятниці через цілий рік, крім загальниць.

ЗАГАЛЬНИЦІ

(то є часи, коли кождого дня тижня можна їсти з мясом)

1. Від Різдва Христового до навечерія Богоявлення, то є від 7 до 17 січня включно.
2. Від Митаревої неділі до неділі Блудного Сина, то є від 2 лютня до 9 лютня.
3. Від Воскресення до неділі Томиної, то є від 12 квітня до 19 квітня.
4. Від Зелених Свят до неділі Всіх Святих, то є від 31 травня до 7 червня.

1935 СІЧЕНЬ JANUARY 1936

має 31 днів

			УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА
1	В	19	Боніфатія М.
2	С	20	Ігнат. Б. (Пр. Р. Хр.)
3	Ч	21	Юліянії М.
4	П	22	Анастазії Вм.
5	С	23	Десять Муч. в Криті
6	**Н**	**24**	**Неділя св. Отців, Пер. Різд.**
7	**П**	**25**	**Різдво Г. Н. І. Х.**
8	**В**	**26**	**Собор Пр. Богор.**
9	**С**	**27**	**Стефана Первомуч.**
10	Ч	28	Муч. в Нік. спалених
11	П	29	Мар. Пр. Муч. дітий
12	С	30	Анизії Муч. Зот. Пр.
13	**Н**	**31**	**Неділя по Різд. Меланії**
14	**П**	**1**	**Новий Рік Вас. Вел.**
15	В	2	Силвестра П.
16	С	3	Малахії
17	Ч	4	Собор 70 Апост.
18	П	5	Навеч. Теоктиста
19	**С**	**6**	**Богоявленє Госп.**
20	**Н**	**7**	**Неділя по Просв. Ів. Хр.**
21	П	8	Юрія. Еміліяна
22	В	9	Полиєвкта, Муч.
23	С	10	Григорія Нис.
24	Ч	11	†Теодозія Пр.
25	П	12	Татіяни і Евпраксії
26	С	13	Єрмила і Стратон.
27	**Н**	**14**	**Неділя 30 по Сош. Павла пм.**
28	П	15	Павла і Івана Преп.
29	В	16	Поклон ок. св. Петра
30	С	17	† Антонія Вел. Пр.
31	Ч	18	† Атаназія і Кирила

HOLYDAYS OF LATIN RITE:
1. The Circumcision
6. Epiphany of our Lord

АМЕРИКАНСЬКІ СВЯТА:
1 січня Новий Рік
(New Year's Day)

			УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА
1	С	19	Боніфатія мч.
2	Ч	20	Предпр. Р. Хр. Ігнат. смч.
3	П	21	Юліянії мч.
4	С	22	Анастазії мч.
5	**Н**	**23**	**Нед. св. Отців Пер. Різд.**
6	П	24	Навечерє Різ. Евгенії пмч.
7	**В**	**25**	**Різдво Христове**
8	**С**	**26**	**Соб. Пр. Богор., Йос. Обр.**
9	**Ч**	**27**	**Стеф. пмч.**
10	П	28	20 тис. мч. в Нік. спалених
11	С	29	Маркеля прп.
12	**Н**	**30**	**Нед. по Різдві.** Анизії
13	П	31	Мелан. прп.
14	**В**	**1**	**Нов. Рік. Обр. Г.Н.І.Х. Вас. В.**
15	С	2	Сильвестра Папи
16	Ч	3	Пр. Малахія пр.
17	П	4	Соб. 70 Ап.
18	**С**	**5**	**Навечерє Богоявл.**
19	**Н**	**6**	**Нед. Богоявлення Господне**
20	П	7	Собор Предтечи
21	В	8	Юрія і Еміліяна прп.
22	С	9	Полієвкта мч.
23	Ч	10	Гр. еп. і Дом.
24	П	11	† Теодоз. прп.
25	С	12	Татіяни мч.
26	**Н**	**13**	**Н. по Просв. Єр. і Страт. мч.**
27	П	14	Отців в Синаї
28	В	15	Павла і Івана прп.
29	С	16	Поклонене оков. ап. Петра
30	Ч	17	† Антонія Вел. прп.
31	П	18	Атан. і Кирила

HOLYDAYS OF LATIN RITE:
1. The Circumcision
6. Epiphany of our Lord

АМЕРИКАНСЬКІ СВЯТА:
1 січня Новий Рік
(New Year's Day)

ЗАПИСКИ

1935 ЛЮТИЙ FEBRUARY 1936

має 28 днів **має 29 днів**

УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА			
1	П	19	Макарія Пр. Евфр.
2	С	20	† Евтимія Вел. Пр.
3	**Н**	**21**	**Нед. 31 по Сош. Мак.**
4	П	22	Тимотея, Анастазія
5	В	23	Климента
6	С	24	Ксенії Пр.
7	Ч	25	† Григорія Богосл.
8	П	26	Ксеноф. і Теодора
9	С	27	† Пер. м. Івана Зол.
10	**Н**	**28**	**Нед. 32 по Сош.** Ефр.
11	П	29	Ігнатія, Романа
12	**В**	**30**	**Трьох Святителів**
13	С	31	Кира і Івана Чуд.
14	Ч	1	**Лютий.** Трофима
15	**П**	**2**	**Стрітення Господне**
16	С	3	Симеона і Анни
17	**Н**	**4**	**Нед. Митаря і Фарис. 1 злд.**
18	П	5	Агафії Мч.
19	В	6	Вукола Пр.
20	С	7	Парентія і Луки Пр.
21	Ч	8	Теодора Страт.
22	П	9	Муч. Никифора
23	С	10	Харалампія Мч.
24	**Н**	**11**	**Нед. Блуд. Син.** Влас.
25	П	12	Мелетія, Марини
26	В	13	Мартиніяна
27	С	14	Авксентія і Кирила
28	Ч	15	Онисима ап.

АМЕРИКАНСЬКІ СВЯТА:
12 лютого Уродини Линколна
(Lincoln's Birthday)

22 лютого Уродини Вашинґтона
(Washington's Birthday)

УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА			
1	С	19	Макарія прп.
2	**Н**	**20**	**Н. Мит. і Фарис.** † Евт. В. прп.
3	П	21	Максима ісп. Неофіта мч.
4	В	22	Тимотея ап. Анастазія мч.
5	С	23	Климентія свщмч.
6	Ч	24	Ксені прп.
7	П	25	† Григор. Богосл.
8	С	26	Ксенофонта прп.
9	**Н**	**27**	**Н. Б. Син.** Пер. мощ. Йо. Зол.
10	П	28	Єфрема прп.
11	В	29	Перен. мощий Ігнатія смч.
12	**С**	**30**	**Трох Святителів**
13	Ч	31	Кира і Йоана безср.
14	П	1	**Лютий.** Трофима
15	**С**	**2**	**Стрітення Господне**
16	**Н**	**3**	**Н. Мясоп.** Сим. і Анни прор.
17	П	4	Ізидора прп.
18	В	5	Агафії мч.
19	С	6	Вукола прп.
20	Ч	7	Партенія і Луки прп.
21	П	8	Теод. вмч.
22	С	9	Никиф. мч.
23	**Н**	**10**	**Н. Сироп. (Вел. Піст)**
24	П	11	Власія смч.
25	В	12	Мелетія еп.
26	С	13	Мартиніяна прп.
27	Ч	14	Авксентія прп.
28	П	15	Онисима ап.
29	С	16	Памфилія, Валентія, Пив. мч

АМЕРИКАНСЬКІ СВЯТА:
12 лютого Уродини Линколна
(Lincoln's Birthday)
22 лютого Уродини Вашинґтона
(Washington's Birthday)

HOLYDAYS OF LATIN RITE:
26. Ash Wednesday

ЗАПИСКИ

1935 БЕРЕЗЕНЬ MARCH 1936

має 31 днів

УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА			
1	П	16	Памфила М.
2	С	17	Теодора
3	**Н**	**18**	**Нед. Мясоп.** Льва п.
4	П	19	Архипа Ап. Макс.
5	В	20	Льва Катан. Пр.
6	С	21	Тимотея і Евстахія
7	Ч	22	Петра і Атаназія Пр.
8	П	23	† Поликарпа
9	С	24	Суб. Постників Мелет. Аеп.
10	**Н**	**25**	**Н. Сироп.** Тарасія **(Вел. Піст)**
11	П	26	Порфирія Аеп.
12	В	27	Прокопія Дек. Пр.
13	С	28	Вас. Пр. Мар. Кира
14	Ч	1	**Березень.** Евдокії, Прм.
15	П	2	Теодота Сщмч.
16	С	3	Евтропія і Клеоніка
17	**Н**	**4**	**Нед. 1 посту.** Герасима
18	П	5	Конона
19	В	6	42 Муч. в Аморії
20	С	7	Вас. Єфрема, Кап.
21	Ч	8	Теофлакта Ісп. Пр.
22	П	9	Кодрата, Кипріяна
23	С	10	† 40 Муч. в Севастії
24	**Н**	**11**	**Нед. 2 Посту.** Софронія
25	П	12	Теофана, Григор. п.
26	В	13	Никифора, Патр.
27	С	14	Венедикта Пр.
28	Ч	15	Агапія і прч. М.
29	П	16	Савина Папи, М.
30	С	17	Алексія чол. Бож.
31	**Н**	**18**	**Н. по Пос. Хрестопок.** Кирила

HOLYDAYS OF LATIN RITE:
6. Ash Wednesday

УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА			
1	**Н**	**17**	**Нед. 1 Посту.** Теодора вмч.
2	П	18	Льва Папи
3	В	19	Архипа ап. і Максима мч.
4	С	20	Льва еп.
5	Ч	21	Тимотея і Евстахія
6	П	22	Найд. мощ. мч. Евгенія
7	С	23	Полікарпа смч.
8	**Н**	**24**	**Н. 2 П.** † 1 і 2 най. Гол. св. Й.
9	П	25	Тараса археп.
10	В	26	Порфирія свщм.
11	С	27	Прокопія прп.
12	Ч	28	Василія ісп.
13	П	29	Касіяна прп.
14	С	1	**Березень.** Евдок. пмч.
15	**Н**	**2**	**Нед. 3 П. Хрестоп.** Теод. смч.
16	П	3	Евтропія мч.
17	В	4	Герасима прп.
18	С	5	Конона мч.
19	Ч	6	Теодора вмч. 42 мч. В. А.
20	П	7	Василія смч.
21	С	8	Теофілякта прп.
22	**Н**	**9**	**Нед. 4 Посту.** † 40 Мучеників
23	П	10	Кондрата мч.
24	В	11	Софронія патр.
25	С	12	Теоф. ісп. Григ. П. (Поклони)
26	Ч	13	Перен. мощ. Никиф. прп.
27	П	14	Венедикта прп.
28	С	15	Агапія, Алекс., Діоніз. мч.
29	**Н**	**16**	**Нед. 5 Посту** Сав. і Юліян. мч.
30	П	17	Алексія чол. Божого прп.
31	В	18	Кирила археп.

ЗАПИСКИ

1935 КВІТЕНЬ APRIL 1936

має 30 днів

			УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА
1	П	19	Хризанта і Дарії М.
2	В	20	Пр. Отців в обит.
3	С	21	Якова Еп. Пр.
4	Ч	22	Василія Сщмч.
5	П	23	Нікона Прпмч.
6	С	24	Захарії і Якова
7	**Н**	**25**	**Нед. 4 Посту. Благовіщ.**
8	П	26	Гавриїла Арх.
9	В	27	Матрони Сел. Пр.
10	С	28	Іляріона Нов. Пр. **(Поклони)**
11	Ч	29	Марка, Еп. Пр.
12	П	30	Івана Ліств. П.
13	С	31	Іпатія Еп. Пр.
14	**Н**	**1**	**Квітень. Неділя 5 Посту**
15	П	2	Тіта Пр. Амфіяна
16	В	3	Никити, Іспов. Теод.
17	С	4	Йос. і Геор. Поклон.
18	Ч	5	Теодула Аеп. Конст.
19	П	6	Евтихія Аеп. Конст.
20	С	7	Суб. Лазарева, Юрія
21	**Н**	**8**	**Нед. Квітна** Іродіона
22	П	9	Евпсихія М.
23	В	10	Терентія і Афрікана
24	С	11	Антипи, Сщмч.
25	Ч	12	**Вел. Четв.** Василія Ісп. Пр.
26	**П**	**13**	**Вел. Пят.** Артемона, Свщм.
27	С	14	**Вел. Субота** Март. п.
28	**Н**	**15**	**Великдень**
29	**П**	**16**	**Понеділок Світлий**
30	**В**	**17**	**Второк Світлий**

HOLYDAYS OF LATIN RITE:
19. Good Friday
21. Easter Sunday

АМЕРИКАНСЬКІ СВЯТА:
19 квітня Велика Пятниця
(Good Friday)

			УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА
1	С	19	Хризанта і Дарії мч.
2	Ч	20	ОО. уб. в моас. св. Сави
3	П	21	Якова прп.
4	С	22	Субота Лазарева Василія смч.
5	**Н**	**23**	**Нед. Квітна.** Нікона мч.
6	П	24	Пред. Благ. Зах. і Як. прп.
7	**В**	**25**	**Благовіщ. Пр. Богородиці**
8	С	26	Отданіє Благ. Гавр. архан.
9	Ч	27	Великий Четвер. Матрони мч.
10	П	28	**Вел. Пят.** Іляріон. і Стеф. прп.
11	С	29	Вел. Суб. Марк. еп. і Кир. смч.
12	**Н**	**30**	**Великдень**
13	**П**	**31**	**Світлий Понеділок**
14	**В**	**1**	**Квітень. Світлий Второк**
15	С	2	Тита прп.
16	Ч	3	Никити прп.
17	П	4	Йос. і Юрія прп.
18	С	5	Теодула і Агатапола мч.
19	**Н**	**6**	**Нед. Томина.** Евтихія археп.
20	П	7	Георгія прп.
21	В	8	Іродіона ап.
22	С	9	Евпсихія мч.
23	Ч	10	Терентія мч.
24	П	11	Антипи смч.
25	С	12	Василія прп.
26	**Н**	**13**	**Нед. Мироносн.** Артемона смч.
27	П	14	Мартина папи
28	В	15	Аристраха ап.
29	С	16	Агапії, Ірини мч.
30	Ч	17	Сим. Акак. прп.

HOLYDAYS OF LATIN RITE:
1o. Good Friday
12. Easter Sunday

АМЕРИКАНСЬКІ СВЯТА:
10 квітня Велика Пятниця
(Good Friday)

ЗАПИСКИ

1935 ТРАВЕНЬ MAY 1936

має 31 днів

			УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА
1	С	18	Йоана і Косми Пр.
2	Ч	19	Йоана, Пафнут.
3	П	20	П. Теодора, Анастазія
4	С	21	Януарія, Сщм.
5	**Н**	**22**	**Нед. Томина.** Теод. Ап. Луки
6	П	23	† Вмч. Юрія
7	В	24	М. Сави
8	С	25	† Марка Ап. Еванг.
9	Ч	26	Вас. сщм. Гляфіри
10	П	27	Симеона Сщмч.
11	С	28	Якова і Созипатра
12	**Н**	**29**	**Неділя Миронос.** Мемнон.
13	П	30	† Якова Ап.
14	В	1	**Травень.** Єремії Прор.
15	С	2	Анастазія Вел. Патр.
16	Ч	3	† Теодозія Печ. Пр.
17	П	4	Пелягії Прмч.
18	С	5	Ірини Муч.
19	**Н**	**6**	**Нед. Розсл.** Прв. Йова.
20	П	7	Явлення Знам. Ч. Хр.
21	В	8	† Йоана Богосл.
22	С	9	† Перен. св. о. Ник. Пер. 50-ці
23	Ч	10	† Симона Зилота
24	П	11	Мокія Сщмч.
25	С	12	Епіфанія і Германа
26	**Н**	**13**	**Нед. Самарян.** М. Гликерії
27	П	14	Ізидора М.
28	В	15	Пахомія Вел. Пр.
29	С	16	Теодора
30	Ч	17	Андроніка Ап.
31	П	18	Теодота М.

HOLYDAYS OF LATIN RITE:

30. Ascension Day

АМЕРИКАНСЬКІ СВЯТА:

30 травня День Прикрашування Гробів (Decoration Day)

			УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА
1	П	18	Івана і Косми
2	С	19	Івана Страта прп. і Пафнутія
3	**Н**	**20**	**Нед. Розслабл.** Теодора прп.
4	П	21	Януарія і Теодора смч.
5	В	22	Теод. Луки і Климента ап.
6	С	23	† св. Юрія
7	Ч	24	Сави мч.
8	П	25	† Марка. ап. єв.
9	С	26	Василія смч.
10	**Н**	**27**	**Нед. Самарян.** Симеона смч.
11	П	28	Язона і Соозипатра ап.
12	В	29	9 мч. в Кизиці Мемно прп.
13	С	30	† Якова Апостола
14	Ч	1	**Травень.** Єремії прор.
15	П	2	Атаназія арх.
16	С	3	† Теодозія печерск. прп.
17	**Н**	**4**	**Н. Сліпородж.** Пелаг. примч.
18	П	5	Ірини мч.
19	В	6	Йова Многострадального
20	С	7	Явлення ч. Хрест. Акакія мч.
21	**Ч**	**8**	**Вознесення**
22	П	9	† перен. мощ. св. Никол.
23	С	10	† Симона ап.
24	**Н**	**11**	**Н. св. От. в Нікеї** Мокія смч.
25	П	12	Епіфанія
26	В	13	Гликерії мч.
27	С	14	Ізидора мч.
28	Ч	15	Пахомія прп.
29	П	16	Теодора прп.
30	С	17	Андроніка ап.
31	**Н**	**18**	**Н. 50ці. Сош. св. Дух.** Тео. мч

HOLDAYS OF LATIN RITE:

21. Ascension Day

31. Pentecost Sunday

АМЕРИКАНСЬКІ СВЯТА:

30 травня День Прикрашування Гробів (Decoration Day)

ЗАПИСКИ

1935 ЧЕРВЕНЬ JUNE 1936

має 30 днів

			УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА
1	С	19	Патрикія свщм.
2	**Н**	**20**	**Нед. Сліпородж.** Талалея
3	П	21	† Констан. і Єлени
4	В	22	Василіска М.
5	С	23	Михаїла Ісп.
6	**Ч**	**24**	**Вознесення.** Симеон. Пр. Мел.
7	П	25	† Найд. Чес. гол. Йоана
8	С	26	Карпа Ап.
9	**Н**	**27**	**Нед. св. О.О. в Нікеї** Терапон.
10	П	28	Никити, Еп. Пр.
11	В	29	Теодозії Прмч.
12	С	30	Ісаакія п.
13	Ч	31	Єрмія ап.
14	П	1	**Червень.** Юс. М. Від. Пр. Воз.
15	С	2	Никифора, Патр. Суб. Задуш.
16	**Н**	**3**	**Сош. св. Духа**
17	**П**	**4**	**Пресв. Тройці**
18	В	5	Доротея, Сщм.
19	С	6	Висаріона і Іларіона
20	Ч	7	Теодота, сщмч.
21	П	8	Теод. Вмч.
22	С	9	Кир. Пр. Серця Іс. (на неділ.)
23	**Н**	**10**	**Нед. Всіх Святих**
24	П	11	†Вартол. Ап. **Петрівка**
25	В	12	Онуфрія Вел. прп.
26	С	13	Акилини Муч.
27	Ч	14	Єл. Пр. Мет. Пр. Евх. на нед.
28	П	15	Амоса Пр. Єроніма
29	С	16	Тихона
30	**Н**	**17**	**Нед. 2 по Сош.** Васил. мч.

HOLYDAYS OF LATIN RITE:
9. Pentecost Sunday

			УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА
1	**П**	**19**	**Пресв. Тройці**
2	В	20	Талалея мч.
3	С	21	† Константина і Єлени
4	Ч	22	Василиска мч.
5	П	23	Михаїла еп.
6	С	24	Симеона прп.
7	**Н**	**25**	**Петрівка. Н. 1 по С. Всіх Св.**
8	П	26	Карпа ап.
9	В	27	Терапон. см.
10	С	28	Никити еп.
11	**Ч**	**29**	**Пресв. Евхар.** Теодоз. дів. мч.
12	П	30	Ісакія прп.
13	С	31	Єрмія ап.
14	**Н**	**1**	**Чер. Нед. 2 по Сош.** Юст. мч.
15	П	2	Никифора ісп.
16	В	3	Лукиліяна мч.
17	С	4	Митроф. арх.
18	Ч	5	Доротея смч.
19	П	6	Висаріона і Іляріона
20	С	7	Теодот. смч.
21	**Н**	**8**	**Нед. 3 по Сош.** Теодора вмч.
22	П	9	Кирила археп.
23	В	10	Тимотея смч.
24	С	11	† Вартолом. і Варнави ап.
25	Ч	12	Онуфрія прп.
26	П	13	Акилини мч.
27	С	14	Єлисея прор. Мет. еп.
28	**Н**	**15**	**Нед. 4 по Сош.** Амоса прор.
29	П	16	Тихона еп.
30	В	17	Мануїла мч.

ЗАПИСКИ

1935 ЛИПЕНЬ JULY 1936

має 31 днів

			УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА
1	П	18	Леонтія М.
2	В	19	† Юда брата Госп.
3	С	20	Методія сщмч.
4	Ч	21	М. Юліяна
5	П	22	Евзевія сщмч.
6	С	23	Агріпіни М.
7	**Н**	**24**	**Нед. 3 по Сош. Різд. св. Ів. Хр.**
8	П	25	Февронії Прм.
9	В	26	Давида Пр.
10	С	27	Самсона Пр.
11	Ч	28	Кира, Йоана, безер.
12	**П**	**29**	**Ап. Петра і Павла**
13	С	30	† Собор св. 12 ап.
14	**Н**	**1**	**Лип. Н. 4 по С.** Косми, Дам.
15	П	2	† Пом. Ризи Пр. Бог.
16	В	3	Якинта і Анатолія
17	С	4	Андрея Археп.
18	Ч	5	† Кирила і Методія
19	П	6	† Атаназія Атон. Пр.
20	С	7	Томи і Акакія Пр.
21	**Н**	**8**	**Нед. 5 по Сош.** Прокопія
22	П	9	Панкратія сщмч.
23	В	10	† Антонія Печерск.
24	С	11	Евфимії М.
25	Ч	12	Прокля і Ілярія М.
26	П	13	Собор св. Арх. Гав.
27	С	14	Акили Ап.
28	**Н**	**15**	**Нед. 6 по Сош. † Вол. Князя**
29	П	16	Антиногена сщм.
30	В	17	Марини Вмч.
31	С	18	Якинта і Єміліяна М.

АМЕРИКАНСЬКІ СВЯТА:
4 липня День Незалежности
(Independence Day)

			УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА
1	С	18	Леонтія мч.
2	Ч	19	† Юди Тадея ап.
3	П	20	Методія смч.
4	С	21	Юліяна мч.
5	**Н**	**22**	**Нед. 5 по Сош.** Евсенія смч.
6	П	23	Агрипини мч.
7	**В**	**24**	**Різ. св. Йоан. Хр.**
8	С	25	Пр. Сер. Іс. (на н.) С. П. Б.
9	Ч	26	Давида прп.
10	П	27	Сампсон. прп.
11	С	28	Перен. мощ. Кира і Йоана
12	**Н**	**29**	**Нед. 6 по С. Петра і Павла ап.**
13	П	30	Собор 12 ап.
14	В	1	**Липень.** Косм. і Дам. безср.
15	С	2	† Полож. Ризи Пр. Богор.
16	Ч	3	Якинта мч. Анатолія еп.
17	П	4	Андрея арх. Марти прп.
18	С	5	† Кирила і Методія ап.
19	**Н**	**6**	**Нед. 7 по Сош.** Атаназія прп.
20	П	7	Томи і Акакія прп.
21	В	8	Прокопія вмч.
22	С	9	Панкратія смч.
23	Ч	10	† Антонія печерс. прп.
24	П	11	Евфимії мч., Ольги княг.
25	С	12	Прокла і Ілярія мч.
26	**Н**	**13**	**Нед. 8 по Сош.** Соб. Арх. Гав.
27	П	14	Акили ап. Онисима прп.
28	В	15	† Володим. Вел. Рівноап.
29	С	16	Антиногена смч.
30	Ч	17	Марини вмч.
31	П	18	Якинта й Еміліяна мч.

АМЕРИКАНСЬКІ СВЯТА:
4 липня День Незалежности
(Independence Day)

ЗАПИСКИ

1935 СЕРПЕНЬ AUGUST 1936

має 31 днів

			УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА
1	Ч	19	Макрини Пр.
2	П	20	† Ілії Прор. п. на Нед.
3	С	21	Симеона Юрод. Пр.
4	**Н**	**22**	**Нед. 7 по Сош. св. Ів.**
5	П	23	Трофима і Теофіля
6	В	24	† Бориса і Гліба М.
7	С	25	† Успенія св. А. Мат.
8	Ч	26	Єрмолая Сщмч.
9	П	27	† Пантелеймона
10	С	28	Прохора, Ніканора
11	**Н**	**29**	**Нед. 8 по Сош.** Калініка
12	П	30	Сили, Сілуана, Ап.
13	В	31	Євдокима, Прав.
14	С	1	**Серп.** † Пр. ч. і ж. Хр. (Піст)
15	Ч	2	Перен. мощ. С. Ст.
16	П	3	Ісакія. Дал. і Фавста
17	С	4	Семи Отроків в Єф.
18	**Н**	**5**	**Нед. 9 по Сош.** Евсигнія прп.
19	**П**	**6**	**Преображ. Г. Н. І. Х.**
20	В	7	Дометія Прм.
21	С	8	Еміліяна Іспов.
22	Ч	9	† Матея Ап.
23	П	10	Лаврентія Арх. М.
24	С	11	Евпля Арх. М.
25	**Н**	**12**	**Нед. 10 по Сош.** Фотія
26	П	13	Максима Іспов.
27	В	14	Міхея Прор. Ус. Пр.
28	**С**	**15**	**Успення Пр. Д. Марії**
29	Ч	16	Пер. нер. обр. Госп.
30	П	17	Мирона М.
31	С	18	Флора і Лавра М.

HOLYDAYS OF LATIN RITE:
15. Feast of the Assumption

			УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА
1	С	19	Маркини прп. Дія прп.
2	**Н**	**20**	**Нед. 9 по С. † Ілії прор.**
3	П	21	Сим., Йоана прп. Єз. пр.
4	В	22	Марії Магдалини Миронос.
5	С	23	Трофима і Теофіла мч.
6	Ч	24	† Бориса і Гліба мч.
7	П	25	† Усп. св. Анни
8	С	26	Єрмолая свщмч.
9	**Н**	**27**	**Нед. 10 по С.** † Пантелей. вмч.
10	П	28	Прохора і др. ап.
11	В	29	Калиника мч.
12	С	30	Сіли і др. ап.
13	Ч	31	Пред. Пр. Ч. Хр. Евд. прв.
14	П	1	**Серп.** Макр. прп. **(Спасівка)**
15	С	2	Перен. мощ. Стеф. првмч.
16	**Н**	**3**	**Н. 11 по С.** Іс., Дал. і Фав. прп.
17	П	4	7 мол. в Єфезі
18	В	5	Пред. Преобр. Евсигнія мч.
19	**С**	**6**	**Преображення Г. Н. І. Х.**
20	Ч	7	Дометія прпмч.
21	П	8	Еміліяна еп.
22	С	9	† Матея Апостола
23	**Н**	**10**	**Нед. 12 по С.** Лаврен. арх і мч.
24	П	11	Євпла арх. і мч.
25	В	12	Фотія і Аникити мч.
26	С	13	Отд. Преобр. Максима ісп.
27	Ч	14	Предпр. Успеня Міхея пр.
28	**П**	**15**	**Успення Пр. Діви Марії**
29	С	16	Перен. Нерук. Образа Гос.
30	**Н**	**17**	**Нед. 13 по Сош.** Мирона мч.
31	П	18	Фльора і Лавра мч.

HOLYDAYS OF LATIN RITE:
15. Feast of the Assumption

1935 ВЕРЕСЕНЬ SEPTEMBER 1936

має 30 днів

УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА			
1	**Н**	**19**	**Нед. 11 по Сош.** Андрея
2	П	20	Самуїла Про.
3	В	21	Тадея, Ап. Васси М.
4	С	22	Агатоніка і Зотіка
5	Ч	23	Лупа і Іринея М.
6	П	24	Евтиха Сщм.
7	С	25	Вартоломея і Тіта
8	**Н**	**26**	**Нед. 12 по Сош.** Адр. Натал.
9	П	27	Пімена Пр.
10	В	28	Мойсея Мурина
11	С	29	† Усік. чес. Гол. Й.
12	Ч	30	Алекс., Йоана, Павла
13	П	31	† Пол. Пояса Пр. Діви
14	С	1	**Вересень.** Симеона
15	**Н**	**2**	**Нед. 13 по Сош.** Йоана Аеп.
16	П	3	Антіма Сщмч.
17	В	4	Вавили сщмч., Мойс.
18	С	5	Захарії Прор.
19	Ч	6	Чудо св. Мих. Евд.
20	П	7	Созонта Прр. Рожд.
21	**С**	**8**	**Різдво Пр. Діви Марії**
22	**Н**	**9**	**Нед. 14 по Сош.** Йоак. Анни
23	П	10	Мін. Мітр. і Німфод.
24	В	11	Теодори Пр.
25	С	12	Автонома сщмч.
26	Ч	13	Корн. Сотн. сщм.
27	**П**	**14**	**Воздвиж. Ч. Хр.** піст
28	С	15	Никити Вмч.
29	**Н**	**16**	**Нед. 15 по Сош.** Евфимії вмч.
30	П	17	Соф., Вір., Над., Люб.

АМЕРИКАНСЬКІ СВЯТА:
2 вересня День Праці
(Labor Day)

УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА			
1	В	19	Андрея мч.
2	С	20	Самуїла пр.
3	Ч	21	Тадея ап. Васси мч.
4	П	22	Агатоника мч.
5	С	23	Отд. Ус. Пр. Д. М., Лупа мч.
6	**Н**	**24**	**Нед. 14 по Сош.** Евтиха смч.
7	П	25	Вартоломея і Тита ап.
8	В	26	Адріяна і Наталії мч.
9	С	27	Пімена прп.
10	Ч	28	Мойсея прп.
11	**П**	**29**	**† Усік. Глави Йоана Хр.**
12	С	30	Алекс., Йоан., Пав. археп.
13	**Н**	**31**	**Н. 15 по С.** †Пол. Пояс. Пр. Б.
14	П	1	**Верес.** † Н. рік цер. Сим. прп.
15	В	2	Маман. мч. Йоан. пос. прп.
16	С	3	Антіма см., Теоктіста прп.
17	Ч	4	Вавили смч. Мойсея пр.
18	П	5	Захарії пр.
19	С	6	Чудо Арх. Михаїла
20	**Н**	**7**	**Нед. 16 по Сош.** Созонта мч.
21	**П**	**8**	**Різдво Пр. Богородиці**
22	В	9	Йоакима і Анни Богоотець
23	С	10	Мин. Митрод. і Німф. мч.
24	Ч	11	Теодори прп.
25	П	12	Автонома свщ.
26	С	13	Корнилія смч.
27	**Н**	**14**	**Н. 17 по С. Воз. Ч. Хр.** (піст)
28	П	15	Никити вмч.
29	В	16	Евфимії вмч.
30	С	17	Софії, Віри, Над. і Люб. мч.

АМЕРИКАНСЬКІ СВЯТА:
7 вересня День Праці
(Labor Day)

ЗАПИСКИ

1935 ЖОВТЕНЬ OCTOBER 1936

має 31 днів

УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА			
1	В	18	Евменія Пр.
2	С	19	Трофіма, Саваїта
3	Ч	20	Евстахія Плакиди
4	П	21	Кодрата Ап.
5	С	22	Фоки сщм. Йоана
6	**Н**	**23**	**Нед. 16 по Сош.** Зачат. Й. Хр.
7	П	24	Теклі Первмч.
8	В	25	Евфрозінії Пр.
9	С	26	† Пр. Ап. і Еванг. Й.
10	Ч	27	Калістрата М.
11	П	28	† Харітона Ісп. Пр.
12	С	29	Киріяка Прп.
13	**Н**	**30**	**Нед. 17 по Сош.** Григ. см.
14	П	1	**Жовтень.** † Покр. Пр. Б.
15	В	2	Кипріяна сщм.
16	С	3	Діонизія Ареоп. сщм.
17	Ч	4	Єротея сщм.
18	П	5	Харітіни М.
19	С	6	† Томи Ап.
20	**Н**	**7**	**Нед. 18 по Сош.** Сергія
21	П	8	Пелягії і Таісії Пр.
22	В	9	† Якова, Алф. Ап.
23	С	10	Евлампія і Евлампії
24	Ч	11	Филипа діякона Ап.
25	П	12	Прова Тар. і Андро.
26	С	13	Карпа, Папили і пр.
27	**Н**	**14**	**Нед. 19 по Сош. Отців**
28	П	15	Евтимія і Лукіяна
29	В	16	Лонгіна Сотн. М.
30	С	17	Осії і Андрея Критс.
31	Ч	18	† Луки Ап. і Еванг.

АМЕРИКАНСЬКІ СВЯТА:
12 жовтня День Колюмба
(Columbus Day)

УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА			
1	Ч	18	Евмелія прп.
2	П	19	Трофима, Саваїта
3	С	20	Евстахія вмч.
4	**Н**	**21**	**Нед. 18 по Сош.** Кодрата ап.
5	П	22	Фоки смч., Йони пр.
6	В	23	† Зачаття Йоана Хрестителя.
7	С	24	Теклі первмуч.
8	Ч	25	Евфрозинії прп.
9	П	26	† Пр. Апост. і Евангел. Йоана
10	С	27	Калистрата мч.
11	**Н**	**28**	**Нед. 19 по Сош.** †Харит. прп.
12	П	29	Киріяка прп.
13	В	30	Григорія смч.
14	С	1	**Жовт.** † Покр. Пр. Б. (на нед)
15	Ч	2	Кипр. свщмч. Юстин. мч.
16	П	3	Діонізія смч.
17	С	4	Єротея смч.
18	**Н**	**5**	**Нед. 20 по Сош.** Харатини мч.
19	П	6	† Томи ап.
20	В	7	Сергія і Вакха мч.
21	С	8	Пелягії і Таісії прп.
22	Ч	9	† Якова ап.
23	П	10	Евлампія й Евлампії
24	С	11	Филипа ап. Теофана еп.
25	**Н**	**12**	**Н. 21 по С.** Пров. Тар. Ан. мч.
26	П	13	Карпа і Папили мч.
27	В	14	Парас. Прп. Наз. і пр. мч.
28	С	15	Евтим. прп. Лукія. прпмч.
29	Ч	16	Лонгина мч.
30	П	17	Осії пр., Андр. мч.
31	С	18	† Луки апост. еванг.

АМЕРИКАНСЬКІ СВЯТА:
12 жовтня День Колюмба
(Columbus Day)

ЗАПИСКИ

1935 ЛИСТОПАД NOVEMBER 1936

має 30 днів

			УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА
1	П	19	Йоїла Прор., Уара М.
2	С	20	Арметія Вмч.
3	**Н**	**21**	**Нед. 20 по Сош.** Іларіона
4	П	22	Аверкія Еп.
5	В	23	Якова Бр. Госп. Ап.
6	С	24	Арети М.
7	Ч	25	Маркіяна і Мартирія
8	**П**	**26**	**Димитрія Вмч.**
9	С	27	Нестора Мч.
10	**Н**	**28**	**Нед. 21 по Сош.** Параск.
11	П	29	Анастазії Прмч.
12	В	30	Зиновія і Зиновії
13	С	31	Стах. Ам. і пр. Ап.
14	Ч	1	**Листопад.** Косми і Дам.
15	П	2	Акіндіна і Пигасія
16	С	3	Акепсіми і Йос. М.
17	**Н**	**4**	**Нед. 22 по Сош.** Йоанікія
18	П	5	Галакт. і Єпистимий
19	В	6	Павла, Іспов.
20	С	7	Єрона М., Лазаря
21	**Ч**	**8**	**Соб. св. Арх. Мих.**
22	П	9	Онисіф. і Порфирія
23	С	10	Єрас. Олим. і пр. Ап.
24	**Н**	**11**	**Нед. 23 по Сош.** М. Вік.
25	П	12	† Йосафата сщм.
26	С	13	† Йоана Золот. Аеп.
27	С	14	† Фил. Ап. **(Піст Пилипівка)**
28	Ч	15	Гурія, Самона, Авіви
29	П	16	† Матея Ап. і Еванг.
30	С	17	Григорія Неокс. Еп.

HOLYDAYS OF LATIN RITE:
1. All Saint's Day

АМЕРИКАНСЬКІ СВЯТА:
5 листопада День Загальних Виборів
(General Election Day)
11 листопада День Перемиря
(Armistice Day)
28 листопада День Подяки
(Thanksgiving Day)

			УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА
1	**Н**	**19**	**Н. 22 по С.** Йоіл. пр., Уара мч.
2	П	20	Артемія вмч.
3	В	21	Іляріона Вел. прп.
4	С	22	Аверкія еп.
5	Ч	23	† Якова ап.
6	П	24	Арети мч.
7	С	25	Маркіяна і Мартирія мч.
8	**Н**	**26**	**Нед. 23 по С. Димитрія вмч.**
9	П	27	Нестора мч.
10	В	28	Парас. вмч., Тер. і Неон. мч.
11	С	29	Анастазії прпмч.
12	Ч	30	Зиновія і Зиновії мч.
13	П	31	Стахія ап. і Амплія прп.
14	С	1	**Листопад.** Косми і Дамяна
15	**Н**	**2**	**Н. 24 по С.** Акиндина і др. мч.
16	П	3	Акепсими і др. мч.
17	В	4	Йоанікія прп.
18	С	5	Галактіона іЕпистимії мч.
19	Ч	6	Павла аеп.
20	П	7	Єрона мч. Лаз. прп.
21	**С**	**8**	**Михаїла Архистратига**
22	**Н**	**9**	**Н. 25 по С.** Онисф. і Порф. мч.
23	П	10	Єраст., Олимп., Родіон. ап.
24	В	11	Міни, Віктора і др. мч.
25	С	12	† Йосаф. свщм. (на нед.)
26	Ч	13	† Йоана Золотоустого
27	П	14	† Филипа ап.
28	С	15	Гурія мч. **(Филипівка)**
29	**Н**	**16**	**Н. 26 по С.** † Матея ап. еванг.
30	П	17	Григорія еп.

HOLYDAYS OF LATIN RITE:
1. All Saint's Day

АМЕРИКАНСЬКІ СВЯТА:
3 листопада День Загальних Виборів
(General Election Day)
11 листопада День Перемиря
(Armistice Day)
26 листопада День Подяки
(Thanksgiving Day)

ЗАПИСКИ

1935 ГРУДЕНЬ DECEMBER 1936

має 31 днів

			УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА
1	**Н**	**18**	**Нед. 24 по Сош.** Романа
2	П	19	Авдія, Пр. Варлаама
3	В	20	Гр. Декап. Пр.
4	**С**	**21**	**Вход в Храм Пр. Б.**
5	Ч	22	Филимона Ап.
6	П	23	Амфілохія і Григор.
7	С	24	Катерини Вмч.
8	**Н**	**25**	**Нед. 25 по Сош.** Климен.
9	П	26	Алипія Стопн. Пр.
10	В	27	Якова Вм. і Пелядія
11	С	28	Стефана Нового Пр.
12	Ч	29	Парамона і Філумена
13	П	30	† Андрея Первозв.
14	С	1	**Грудень.** Наума Пр.
15	**Н**	**2**	**Нед. 26 по Сош.** Авакума
16	П	3	Софонія Прор.
17	В	4	† Варвари Вмч. Й.
18	С	5	† Сави освящ. Пр.
19	**Ч**	**6**	**Св. О. Николая Аеп.**
20	П	7	Амвроз. Еп. Медіол.
21	С	8	Патапія Пр.
22	**Н**	**9**	**Нед. 27 по Сош. Зач. П. Д.**
23	П	10	Мини, Єрмогена
24	В	11	Даниїла Стовпн. Пр.
25	С	12	Сірідіона Чуд. Еп.
26	Ч	13	† Евстратія і прч.
27	П	14	Тирса, Левкія і пр.
28	С	15	Елевтерія сщм.
29	**Н**	**16**	**Нед. Св. Праот.** Агея Прп.
30	П	17	Дан. Пр. і св. Т. От.
31	В	18	Севаст. і друг. муч.

HOLYDAYS OF LATIN RITE:
8. Feast of the Immaculate Conception
25. Christmas Day

АМЕРИКАНСЬКІ СВЯТА:
25 грудня День Христового Різдва
(Christmas Day)

			УКРАЇНСЬКО-КАТОЛ. СВЯТА
1	В	18	Плятона і Романа мч.
2	С	19	Авдія пр. Варлаама мч.
3	Ч	20	Пред. Введення Григ. прп.
4	**П**	**21**	**Введ. в храм П. Д.**
5	С	22	Филимона ап. Кикилії мч.
6	**Н**	**23**	**Н. 27 по С.** Амфіл. і Григ. еп.
7	П	24	Катерин. вмч. Меркур. вмч.
8	В	25	Климента Папи Петра еп.
9	С	26	Алипія прп.
10	Ч	27	Якова вмч.
11	П	28	Стеф. прпмч.
12	С	29	Парамона і Філумена мч.
13	**Н**	**30**	**Н. 28 по С.** † Анд. первозв. ап.
14	П	1	**Грудень.** Наума пр.
15	В	2	Авакума пр.
16	С	3	Софонія пр.
17	Ч	4	Варвари вмч. Йоана прп.
18	П	5	† Сави прп.
19	**С**	**6**	**св. о. Николая Чудотв.**
20	**Н**	**7**	**Нед. 29 по Сош.** Амврозія еп.
21	П	8	Пред. Неп. Зач. Патап. пр.
22	**В**	**9**	**Непор. Зач. Пр. Діви Марії**
23	С	10	Міни, Єрмог., Евґаф. мч.
24	Ч	11	Даниїла прп.
25	П	12	Спірідіона чуд.
26	С	13	† Евстрат., Авксен. і др. мч.
27	**Н**	**14**	**Н. св. Праот.** Тирса і Левк. мч.
28	П	15	Елевтерія смч., Павла прп.
29	В	16	Отданіє Неп. Зач. Агея пр.
30	С	17	Даниїла пр.
31	Ч	18	Севаста й ін. мч.

HOLYDAYS OF LATIN RITE:
8. Feast of the Immaculate Conception
25. Christmas Day

АМЕРИКАНСЬКІ СВЯТА:
25 грудня День Христового Різдва
(Christmas Day)

ЗАПИСКИ

НАЙВАЖНІЙШІ ПОМИЛКИ, ЗАМІЧЕНІ В ЧАСІ ДРУКУВАННЯ АЛЬМАНАХУ

(Мовних помилок і недокладностий не виказується)

На стороні 27, у 8-мому рядку згори пропустити імя: о. П. Понятишин.

На стор. 28 в статистиці парохії Ню Гейвен пропущено: школа вечірня, дітий 37.

На стор. 31 в статистиці парохії Рождества Пр. Діви Марії в Шикаґо пропущено між бувшими парохами імя о. Михайла Кузьмака.

На тій самій стор. в датах парохії Медисон пропущено: школа два рази на тиждень, дітий 14.

На стор. 32 в датах парохії Фолл Ривер пропущено імя б. пароха о. Ярослава Скроцького. Крім того пропустити належить місцевість Менвил, як приналежну до парохії.

На стор. 46 при статистиці парохії Оберн, Н. Й., подано родин 276, душ 160, має бути 1,600.

На стор. 48 при датах парохії св. Івана Хрестителя в Боффало, Н. Й., додати: школа в Найаґара Фоллс, дітий 11.

На стор. 55 в датах парохії Йонкерс, Н. Й., пропущено імя бувшого пароха о. Володимира Довговича.

На стор. 62 в датах парохії Бервик поправити імя: о. В. Турула.

На стор. 68 в датах з парохії Ґлен Лайон пропущено імя б. пароха о. А. Лотовича.

На стор. 75 опустити церкви обслугувані з катедри бо в теперішньому році їх обслугують священики з інших місцевостий.

На стор. 75 в статистиці парохії св. Івана Хрестителя поправити дату ординування пароха на 1910.

На стор. 88 подано імя о. Кульчицького-Цмайло. Має бути навідворот: о. Цмайло К. Григорій.

На стор. 89 має бути: о. Скроцький Ярослав, 706 Warren St. W. Berwick, Pa.

Тамже: поправити імя: о. Уляницький Антонін (не Антін).

Тамже: поправити імя: о. Шуховський Іван (не Шушовський).

При помянику померших священиків подана дата смерти о. В. Держируки мильно. Має бути: помер 27-го вересня 1932.

В помянику померших священиків пропущено: о. Іван Ольшевський.

На стор. 96 при поданні числа учнів школи в Стемфорді має бути: з міста доходить 17 учнів.

В шематизмі зроблено дві засадничі мовні помилки. Скорочення слова "Преосвященний" має бути: "Преосв." При імени Митрополита Шептицького подано кілька раз: "Прсвщ. Шептицький". Має бути: "Митрополит Шептицький". Там, де сказано: "церква благословлена" — має бути: "благословена".

Американські імена місцевостий, подані в ріжних видах українськими буквами. Цю недокладність кождий справить сам собі. Під образками трапляються підписи з мильною правописю. Це сталося тому, що при щітковій відбитці не можна було докладно бачити буков і тому не справлено помилок.

Адреси перш 88–89.

4 крб. 53 коп
(1986)
РЛ
2523
3730

PRINTED IN THE U. S. A.

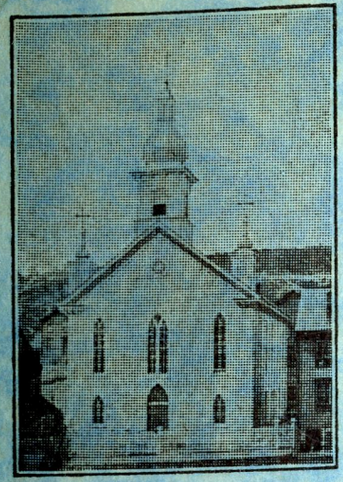

1884 - 1934

ЮВИЛЕЙНИЙ
АЛЬМАНАХ

Української Греко-Католицької Церкви у Злучених Державах з нагоди 50-ліття її істнування

✣

ВИДАННЯ ЮВИЛЕЙНОГО КОМІТЕТУ
Української Греко-Католицької Церкви у Злучених Державах
Заходами о. Володимира Лотовича, секретаря Комітету.
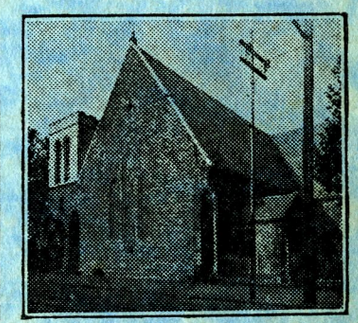
[З календарем на 1935 і 1936 рік.]